

મુગોળવિદ્યાનાં મૂળતત્ત્વો.

મુંબઈ એટ. મુંબઈ ઈસ્ટાડો, હિન્દુસ્તાન,
તથા એશિયા પેકનું, રૂપાંતર.

પ્રજાતિ વિજ્ઞાનનાં વિજ્ઞાનિયને માટે.

કુલપતિ

મહાશય મુ. મની. બં. O.T.
મુંબઈની વિદ્યા મંડળી.

17/3

R. 11-99

પાલી પ્રગટ કરનાર:

એન. એમ. ત્રિપાઠી એ.ડ કું

ભાગે નદી, કાલપાલેલી રોડ,

મુંબઈ નં. ૨.

૨-૬-૦

બાળકો માટે પુસ્તકો

રૂ. આ.

મધુબિન્દુ (સચિત્ર)	૦-૮
બાલકાંડ રામાયણ	૧-૦
નવી જન્મગી	૩-૦
બાલકોને આનન્દ ભાગ ૧-૨ (દરેકના) ૦-૧૨		
મૂર્ખો તથા ચતુરસિંગ	૦-૧૪
મનોરંજક વાર્તાવલિ ભાગ ૧-૨ સાથે ૨-૦		
કૌતકમાલા અને બોધવચન	૧-૦
પંચતંત્ર	૨-૦
હિતોપદેશ (મૂળ તથા ગુજ. ભાષાન્તર) ૩-૮		
નવરંગી બાળકો	૦-૪
ભોજ અને કાલિદાસ	છપાય છે
બાલસદ્બોધક વાર્તાશિતક	૦-૮
કાઉન્ટ ટોલસ્ટોયની વાતો	૦-૪
ટચુકડી સો વાતો. ભાગ ૧, ૨, ૩, ૪, ૫. ૫-૮		
દીર્ઘાયુષી શી રીતે થવાય ?	૧-૦
શિશુસદ્બોધમાલા ભાગ ૧, ૨, ૩ સાથે ૧-		
નાટ્યકથારસ. ભાગ ૧, ૨. (દરેકના) ૧-		

એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની

કલબાદેવી રોડ, મુંબઈ નં. ૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

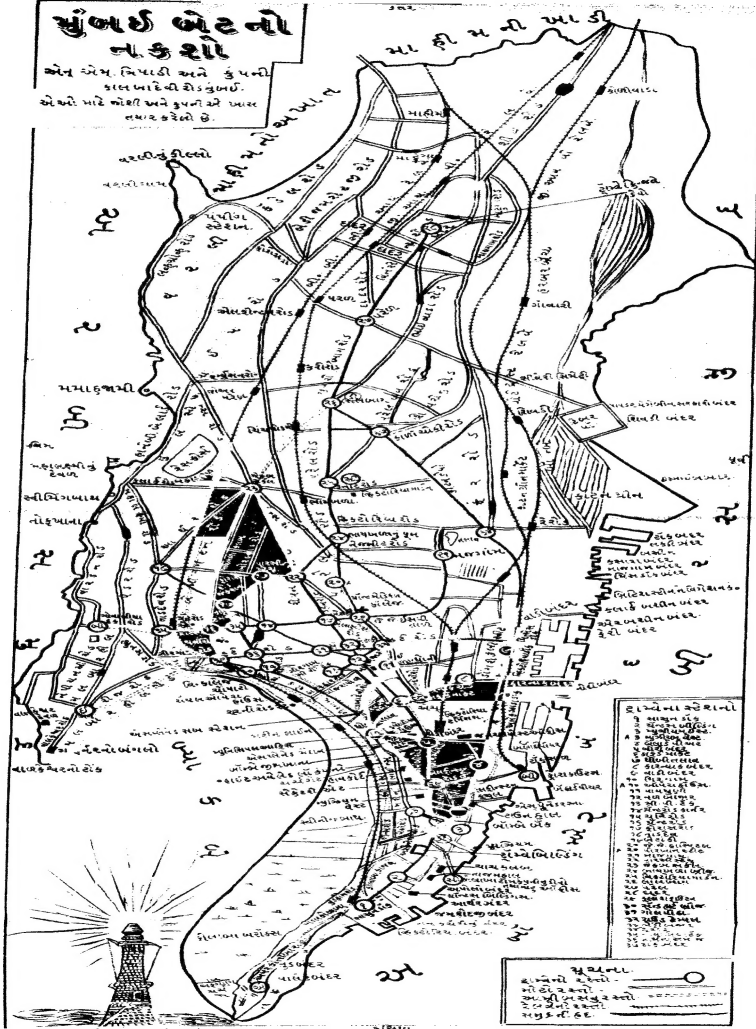
[ગુજરાતી કૌપીરાબિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૫૦૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ યુરોપીય વિદ્યાની મૂળતત્ત્વો

વિષય

એનું એમ. ત્રિપાઠી અને કુંપની
કાલ ખાદેવી રોકડું બાઈ.
એઓ માટે જોશી અને કુંપની એ ખાસ
તમાર કહેલો છે.

ભૂગોળવિદ્યાનાં મૂળતત્ત્વો

મુંબઈ બેટ, મુંબઈ ઈલાકો, હિન્દુસ્તાન
તથા એશિયા ખંડનું વર્ણન

ગુજરાતી નિશાળોના વિદ્યાર્થીઓને માટે
સુધારનાર
અંબાલાલ બુ. જાની, બી. એ.,
“ગુજરાતી”નો સહતંત્રી.

આવૃત્તિ ૧૧ મી]

[સને ૧૯૩૦]

છપાવી પ્રકટ કરનારઃ
એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કુંઁ
પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, કાલબાદેવી રોડ,
મુંબઈ નં. ૨.

રૂ. ૦-૬-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોપસંગ્રહ
૧૯૫૦-૪

મુંબઈ

ખેતવાડી, ધી ગુર્જર ગૌરવ પ્રેસમાં પી. યુ. દાસે છાપ્યું અને
શ. નરહરિરામ માધવરામ ત્રિપાઠીએ પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ,
કાલબાદેવી, મુંબઈ નં. ૨ માં પ્રગટ કર્યું.

અન્યસ્વામિત્વના સર્વ અધિકાર પ્રકાશકને સ્વાધીન છે.

ભૂગોળવિદ્યા

પ્રકરણ ૧ ભૂ—પૃથ્વી

૧. પૃથ્વીનો આકાર

ભૂ-ગોળ-વિદ્યા એ પદમાં ત્રણ શબ્દ છે. ભૂ=પૃથ્વી; ગોળ=ગોળો; અને વિદ્યા=જ્ઞાન; એ ઉપરથી સામટો અર્થ એ થાય છે કે ગોળાકાર પૃથ્વીનું જ્ઞાન. ભૂગોળવિદ્યાથી પૃથ્વીની સપાટી, તેની ઉત્પત્તિ અને તે ઉપર વસતા જાતજાતના લોકો અને પ્રાણીઓ તેમ જ વનસ્પતિઓ, ખનીજો આદિ નીચળેનું જ્ઞાન મળે છે.

સામાન્ય રીતે લોકો પૃથ્વી સપાટ છે એમ માને છે, પરંતુ ખરી રીતે તેમ નથી; કેમકે ખગોળવિદ્યાના સિદ્ધાંતો ઉપરથી તથા હુનીઆની અંદર ખનતા ઘણા ખનાવો ઉપરથી એમ સાફ જણાય છે, કે પૃથ્વીનો આકાર નારંગી જેવો ગોળ છે, પણ સપાટ નથી.

આકાશમાં જે ઘણા તારાઓ અને ગ્રહો દેખાય છે, તેવો જ આપણી પૃથ્વી એ એક ગ્રહ અથવા નાનો તારો છે. એ સૂર્યથી આશરે નવ કરોડ અને વીસ લાખ માઈલને છેટે છે. પૃથ્વી ઘણી

વિશાળ છે અને તેનો ઘણો થોડો ભાગ આપણી નજરે પડે છે, તેથી આપણને પૃથ્વીનો ખરો આકાર માલુમ પડી શકતો નથી. પૃથ્વી એક દડાના જેવી ગોળાકાર છે, પણ ઉત્તર અને દક્ષિણ એ બે બાજુએથી નારંગીની માફક ચપટી છે.

પૃથ્વી ગોળાકાર છે તેની સાબીતીઓમાંથી થોડીક નીચે આપી છે:—

(અ) બારામાં દાખલ થતું એક વહાણ જ્યારે કિનારાથી થોડુંક દૂર હોય છે, ત્યારે પહેલી નજરે એ વહાણનો સઘળોયે ભાગ કિનારે ઉભેલાં માણસોને દેખાતો નથી, પણ પહેલાં તે તેનો ઉપલો ભાગ જ દેખાય છે; પણ પછીથી જેમ જેમ એ વહાણ કિનારાની નજીક ને નજીક આવતું જાય છે, તેમ તેમ તેના નીચલા ભાગો અને બાજુ નજરે પડતાં જાય છે. અને આખરે આખું વહાણ જણાય છે.

વળી એ જ પ્રમાણે બારામાંથી હંકારાઈ જતું વહાણ જેમ જેમ કિનારાથી દૂર ને દૂર જતું જાય છે, તેમ તેમ પહેલાં તેના નીચલા ભાગો એક પછી એક દેખાતા બંધ પડે છે, અને તે જ્યારે ઘણું જ દૂર જાય છે, ત્યારે તે તદ્દન નજરે પડતું અટકે છે. પૃથ્વીના વાંકથી આમ દેખાય છે.

(આ) વળી એક માણસ મેઢાનમાં ઉભો રહીને દૂરના ડુંગર તરફ નજર કરશે, તો તેને તે ડુંગરનો ઉપલો જ ભાગ દેખાશે, પણ જેમ જેમ તે માણસ તે ડુંગરની નજીક ને નજીક જતો જશે, તેમ

તેમ તેના નીચલા ભાગો જણાતા જશે, અને છેક પાસે જશે ત્યારે આખોએ ડુંગર તળેટીથી શિખર સુધી તેની નજરે પડશે.

(ધ) ચંદ્રમહુષ્ણ થાય છે, ત્યારે પૃથ્વીની જે છાયા ચંદ્ર ઉપર પડે છે, તે છાયા ગોળ હોય છે. અને ગોળ પદાર્થની છાયા ગોળ પડે, એ નિયમ છે.

(ઉ) પૂર્વ ભણીના દેશો કરતાં પશ્ચિમ ભણીના દેશોમાં સૂરજ મોડો ઊગે છે.*

(ઊ) વહાણમાં બેસીને જે પુરૂષો પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા કરે છે, તેઓ જે જગાએથી નીકળે છે તે જગાએ વહાણનું મોં ફેરવ્યા વગર પાછા આવી શકે છે.

૨ પૃથ્વીનું પરિમાણ

પૃથ્વીનો વ્યાસ આશરે આઠ હજાર માઈલ છે, તથા એનો પરિઘ અથવા ઘેર પચીસ હજાર માઈલનો છે અને એની સપાટી વીસ કરોડ ચોરસ માઈલ છે.

૩ પૃથ્વીની ગતિ

જે કે પૃથ્વી તમને સ્થિર લાગે છે, પણ ખરી રીતે તે સ્થિર નથી; પરંતુ એ ફરે છે. પૃથ્વીની ગતિ બે રીતની છે: ૧, તે સૂર્યની

*મદ્રાસમાં સૂરજ ઊગે છે તેના કરતાં મુંબઈમાં તે અરધો કલાક મોડો ઊગે છે.

આસપાસ ફરે છે, તેમજ ૨, તેની સાથે પોતાની ધરીની આસપાસ ભ્રમરડાની પેઠે પણ ફરતી જાય છે. પશ્ચિમથી પૂર્વ ભણી તે અખંડ ક્રયાં જ કરે છે. તેના એ ભ્રમણને ગતિ કહે છે. સૂર્યની આસપાસ ફરી રહેતાં પૃથ્વીને એક વર્ષ અથવા ૩૬૫ $\frac{1}{4}$ દિવસ લાગે છે;* અને તેને પોતાની ધરીની આસપાસ ફરી રહેતાં એક દહાડો અથવા ૨૪ કલાક લાગે છે.+ સૂર્યની આસપાસની પૃથ્વીની ગતિથી ઋતુઓ બદલાય છે, તથા વધતી ઓછી ઠંડી અને ગરમી પડે છે, અને તેના પ્રમાણમાં તે તે ભાગમાં વસતા લોકોની આમડીનો રંગ ઉજળો અને કાળો હોય છે. પૃથ્વીની પોતાનાં ધરીની આસપાસની ગતિથી દિવસ અને રાત થાય છે. ધરીની આસપાસ ફરતી વખતે પૃથ્વીનો જે ભાગ સૂર્ય તરફ હોય છે, તે ભાગમાં દિવસ થાય છે, અને જે ભાગ સૂર્ય તરફ હોતો નથી તે ભાગમાં રાત હોય છે.

૪ પૃથ્વીનો નકશો

ભૂગોળવિદ્યાનું જ્ઞાન મેળવવાનું મુખ્ય સાધન નકશો છે. કાગળ અથવા કપડા ઉપર પાડેલા પૃથ્વીના અથવા પૃથ્વીના કોઈ પણ ભાગના ચિતારને નકશો કહે છે.

*તેને સાર વર્ષ કહે છે. સૂર્યને લગતું માટે સૌર.

+જે કલ્પિત લીટી પર પૃથ્વી પશ્ચિમથી પૂર્વ ૨૪ કલાકમાં ફરી રહે છે, તેને પૃથ્વીની ધરી કહે છે. તે લીટી ઉત્તર-દક્ષિણ છે.

પૃથ્વીના નકશો બે ગોળ ભાગમાં વિતરવામાં આવે છે. તેમાંના એક ભાગ પૂર્વ ગોળાર્ધ કહેવાય છે, અને બીજા ભાગને પશ્ચિમ ગોળાર્ધ કહે છે.

પૂર્વ ગોળાર્ધ જૂની દુનિયા કહેવાય છે, કારણ કે એ ભાગ અસલથી લોકોને જણાયલો હતો; અને પશ્ચિમ ગોળાર્ધ નવી દુનિયા કહેવાય છે, કારણ કે એ ભાગ ૧૫ મી સદીમાં કોલમ્બસે શોધી કાઢ્યો, ત્યાં સુધી જૂની દુનિયાના લોકોને જણાયલો ન હતો.

૫. દિશાઓ

એક જગા બીજા જગાની કઇ બાજુએ છે, તે જાણવાને સાડા દિશા કહેવાય છે. દિશા ચાર છે: ૧. પૂર્વ; ૨. પશ્ચિમ; ૩. ઉત્તર; અને ૪. દક્ષિણ.

જે બાજુએ સૂર્ય ઊગે છે, તે બાજુ પૂર્વ દિશા કહેવાય છે. જે બાજુએ સૂર્ય અસ્ત પામે છે, તે બાજુ પશ્ચિમ દિશા કહેવાય છે. પૂર્વ દિશા તરફ મ્હોડું કરીને ઉભા રહીએ, તો જમણા હાથ ઉપરની દિશા દક્ષિણ દિશા કહેવાય છે. પૂર્વ દિશા તરફ મ્હોડું કરીને ઉભા રહીએ, તો ડાબા હાથ ઉપરની દિશા ઉત્તર દિશા કહેવાય છે.

પરંતુ નકશામાં ઉત્તર દિશા નકશાને મથાળે હોય છે, અને દક્ષિણ દિશા નકશાના નીચલા ભાગમાં હોય છે; પૂર્વ દિશા જમણા હાથ ઉપર અને પશ્ચિમ દિશા ડાબા હાથ ઉપર છે.

ઉત્તર અને પૂર્વ દિશા વચ્ચેનો ખૂણો ઈશાન કોણ કહેવાય છે; ઉત્તર અને પશ્ચિમ દિશા વચ્ચેનો ખૂણો વાયવ્ય કોણ કહેવાય છે; દક્ષિણ અને પૂર્વ દિશા વચ્ચેનો ખૂણો અગ્નિ કોણ કહેવાય છે; દક્ષિણ અને પશ્ચિમ દિશા વચ્ચેનો ખૂણો નૈઋત્ય કોણ કહેવાય છે.

૬ પૃથ્વીની સપાટી

પૃથ્વીની સપાટીના બે મુખ્ય ભાગ છે: ૧, જમીન અને ૨, પાણી. સઘળી જમીન પાણીથી વીંટળાયેલી છે. વાસ્તવિક રીતે પૃથ્વી એ એક મહા દ્વીપ છે. પૃથ્વીની સપાટીનો લગભગ પોણા ભાગ પાણી છે અને બાકીનો ભાગ જમીન છે.

૭ ભૂગોળશાસ્ત્રીઓએ કરેલા જમીનના

મુખ્ય ભાગો

પૃથ્વીની સપાટી ઉપરની જમીનના ભૂગોળશાસ્ત્રીઓએ પાંચ મોટા ભાગ કર્યા છે, જેને ખંડ કહે છે: ૧. એશિયા; ૨. યૂરોપ; ૩. આફ્રિકા; ૪. અમેરિકા (ઉત્તર અને દક્ષિણ અમેરિકા);

અને ૫. ઓશીઆનિયા. આ પાંચ ભાગો માંહેલા પહેલા ત્રણ ભાગો પૂર્વ ગોળાર્ધમાં છે, તેથી તે જૂની દુનિયાને નામે ઓળખાય છે. ચોથો ભાગ પશ્ચિમ ગોળાર્ધમાં છે, અને તે ભાગ નવી દુનિયા કહેવાય છે; અને પાંચમો ભાગ (જે ઘણાએક ટાપુઓનો બનેલો છે તે) બંને ગોળાર્ધમાં વહેંચાયેલો છે.

પૂર્વ ગોળાર્ધમાં એશિયા સર્વથી મોટો ખંડ છે. એની પશ્ચિમે યુરોપ ખંડ આવેલો છે. યુરોપ ખંડની દક્ષિણે અને એશિયાના નૈર્ઋત્ય ખુણા લણી આફ્રિકા ખંડ આવેલો છે. ઉત્તર અને દક્ષિણ અમેરિકા પશ્ચિમ ગોળાર્ધમાં છેક ઉત્તર ધ્રુવથી તે લગભગ દક્ષિણ ધ્રુવ સુધી આવેલો છે.* ઓશિઆનિયામાં મુખ્ય મોટો બેટ ઓસ્ટ્રેલીયા છે.

૮ ભૂગોળશાસ્ત્રીઓએ કરેલા પાણીના મુખ્ય ભાગો

ભૂગોળશાસ્ત્રીઓએ પૃથ્વીની સપાટી ઉપરના પાણીના પાંચ મોટા ભાગ કર્યા છે, જે મહાસાગર કહેવાય છે: ૧. ઉત્તર મહાસાગર; ૨. દક્ષિણ મહાસાગર; ૩. પેસિફિક મહાસાગર; ૪. આટલાંટિક મહાસાગર અને ૫. હિંદી મહાસાગર.

* પૃથ્વીની ધરીના (બંને) છેડાને ધ્રુવ કહે છે. ઉત્તર તરફના છેડાને ઉત્તર ધ્રુવ, અને દક્ષિણ તરફના છેડાને દક્ષિણ ધ્રુવ કહે છે.

ઉત્તર મહાસાગર ઉત્તર ધ્રુવની આસપાસ છે. દક્ષિણ મહાસાગર દક્ષિણ ધ્રુવની આસપાસ છે. પેસિફિક મહાસાગર એશિયા અને અમેરિકાની વચ્ચે આવેલો છે. આટલાંટિક મહાસાગર અમેરિકાની પૂર્વે અને યુરોપ તથા અફ્રિકાની પશ્ચિમે આવેલો છે. હિંદી મહાસાગર એશિયાની દક્ષિણ દિશાએ આવેલો છે.

૯ જમીનના પ્રાકૃતિક (કુદરતી) ભાગો

પૃથ્વીની સપાટી ઉપરની જમીનના પ્રાકૃતિક ભાગો, ખંડ, દેશ, ખેટ, દ્વીપકલ્પ, દોઆખ, સંયોગી ભૂમિ, ભૂશિર, પર્વત, ખીણ, જ્વાળામુખી, મેદાન, ઉચ્ચસમભૂદેશ, જળાશય, રણ, જંગલ અને કિનારો, એ છે.

પૃથ્વીની સપાટી ઉપરની જમીનના જે પાંચ મોટા ભાગ કર્યા છે, તેમાંના દરેક ભાગને ખંડ કહે છે.

ખંડ કરતાં જમીનના નાના ભાગને દેશ કહે છે.

દેશના મોટા (પેટા) વિભાગને ઇલાકો કહે છે. દેશમાં એવા ઘણા ઇલાકાઓ હોય છે. ઇલાકાથી નાના (પેટા) ભાગને પ્રાંત કહે છે. ઇલાકામાં એવા ઘણા પ્રાંતો હોય છે. પ્રાંતથી નાના (પેટા) ભાગને જિલ્લો કહે છે. પ્રાંતમાં એવા ઘણા જિલ્લા હોય છે. જિલ્લાથી નાના ભાગને તાલુકો કહે છે. જિલ્લામાં એવા ઘણા તાલુકા હોય છે. તાલુકાથી નાના ભાગને મહેર કે નગર, તેથી નાના ભાગને કરખો

અને તેથી નાના ભાગને ગામડું કહે છે. તાલુકામાં ઘણાં શહેરો, નગરો, ગામડાં અને કરખા હોય છે. શહેરોને પરાં હોય છે.

જમીનના જે નાના ભાગની સઘળી બાબતો પાણી હોય છે, તે ભાગને બેટ, ટાપુ અથવા દ્વીપ કહે છે.

જમીનનો જે નાનો ભાગ ઘણાંખરો પાણીથી વીંટળાયેલો હોય છે અને એક ઠેકાણેથી બીજી જમીન સાથે જોડાયેલો હોય છે, તેને દ્વીપકલ્પ કહે છે.

જે નદીઓ વચ્ચે આવેલા પ્રદેશને દોઆબ કહે છે. તેમ પાંચ નદીઓ વચ્ચે આવેલા પ્રદેશને પંજાબ કહે છે.

જમીનનો જે સાંકડો ભાગ જે જમીનના કડકાને જોડે છે, તેને સંયોગી ભૂમિ કહે છે.

જમીનનો જે છેડો લાંબો થઈને પાણીમાં ગયેલો હોય છે, તેને ભૂશિર કહે છે.

જમીનનો જે ભાગ ઘણો ઉંચો ગયેલો હોય છે, તેને પર્વત અથવા પહાડ કહે છે.

જમીનનો જે ભાગ કંઈક વિશેષ ઉંચો ગયો હોય છે તેને ટેકરી કહે છે અને એવી ટેકરી કરતાં કંઈક વધુ ઉંચો પણ પર્વત કરતાં ઉંચાઈમાં ઓછો હોય છે, તેને ડુંગર કહે છે. પર્વતના નીચામાં નીચા, સપાટીવાળા ભાગને તળેટી કહે છે. એવી તળેટીમાંથી

ઝોડાયલા ડુંગરાઓ અને પર્વતોને ડુંગરો ને પર્વતોની હાર કહે છે. પર્વતના ઉંચામાં ઉંચા ભાગને શિખર અથવા ટોચ કહે છે.

જે પર્વતોની વચ્ચેની સાંકડી, જાડી, અને નીચી જમીનને ખીણ કહે છે.

જે પર્વતમાંથી ધુમાડા, રાખ અને બળતા પદાર્થોનો ઊનો રસ (લાવા) નિકળે છે, તે પર્વતને જ્વાળામુખી કહે છે.

જે પહાડ વચ્ચેથી જવાના સાંકડા રસ્તાને ઘાટ (પાસ) કહે છે; જેવો કે ખેખર પાસ.

સપાટ જમીનના મોટા ભાગને મેદાન અથવા પ્રદેશ કહે છે.

ઉંચી ભૂમિના જે ભાગમાંથી પાણી જૂદી જૂદી દિશાએ વહે છે તેને જળાશય કહે છે.

પર્વત અથવા ડુંગર ઉપર આવેલા મોટા મેદાનને ઉચ્ચ-સમ-ભૂ-દેશ કહે છે.

જમીનનો જે ભાગ ઝાડોથી ભરપૂર હોય છે, તેને જંગલ કે વન કહે છે.

જે મેદાનમાં વનસ્પતિ થતી નથી, રેતીથી ભરપૂર હોય છે, અને માણસની વસ્તી હોતી નથી, તેને રણ કહે છે. દરીઆની પાસે આવેલી જમીનને કિનારો કહે છે.

૧૦ પાણીના (પ્રાકૃતિક) કુદરતી ભાગો

પૃથ્વીની સપાટી ઉપરના પાણીના પ્રાકૃતિક ભાગો મહાસાગર, સમુદ્ર, ઉપસાગર, અખાત, સામુદ્રધુની, સરોવર, નદી, નહેર, ખાડી અને બંદર, એ છે.

પૃથ્વીની સપાટી ઉપરના પાણીના જે પાંચ મોટામાં મોટા ભાગ ગણેલા છે, તેમાંના દરેક ભાગને મહાસાગર કહે છે. એનાં પાણી ખારા હોય છે.

મહાસાગર કરતાં નાના, ખારા પાણીના ભાગને સમુદ્ર, સાગર, કે દરીઓ કહે છે.

જમીનના ખાંચામાં ઊંડા ગયેલા સમુદ્રના સાંકડા ફાંટાને અખાત કહે છે. અને પહોળા મ્હોંડાના અખાતને ઉપસાગર કહે છે.

જે સાંકડો પાણીનો ભાગ પાણીના બે મોટા ભાગને જોડે છે, તેને સામુદ્રધુની કહે છે.

મીઠા અથવા ખારા પાણીનો જે ભાગ સઘળી ખાબુએ જમીનથી ઘેરાયેલો હોય છે, તેને સરોવર કહે છે. તેનાથી નાના ભાગને તળાવ કહે છે. તળાવ મીઠા પાણીનાં હોય છે. તળાવથી નાના ભાગને કુંડ કહે છે, કે જે સામાન્ય રીતે દેવમંદિરમાં, કે તીર્થસ્થળમાં હોય છે. જમીનમાંથી ઊડું ખોદવાથી કેટલીક વાર પાણી

મળી આવે છે. તેવી જગાએ ખુબ ઊંડા ખાડા કરી પાણી લેવાની સગવડ કરવામાં આવે છે. તેવા ઊંડા ખાડાને કૂવા કહે છે. એ કૂવા ખારા તેમ મીઠા પાણીના હોય છે. મોટા તળાવ કે સરોવરમાંથી શહેરમાં કે ગામડામાં પાણી નળ વાટે લવાય છે તેને નળ કહે છે.

મીઠા પાણીને જે પ્રવાહ પર્વત અથવા સરોવરમાંથી નીકળીને વહેતો વહેતો સમુદ્ર અથવા સરોવરને મળે છે, તેને નદી કહે છે.

જે જગાએથી નદી નિકળે છે, તે જગાને નદીનું મૂળ કહે છે; અને જે જગાએ નદી સમુદ્રને કે સરોવરને મળે છે, તે જગાને નદીનું મુખ કહે છે. જે નાની નદી ખીણ મોટી નદીને મળે છે, તેને નદ્યંતરગામિ અથવા ઉપનદી કહે છે; અને જે જગાએ નદ્યંતરગામિ મોટી નદીને મળે છે, તે જગાને સંગમ કહે છે. નદી કરતાં નાના ભાગને નાણું અથવા ઝરો કહે છે. મોટી નદીમાંથી નીકળેલો ફાંટો નાની નદીની પેઠે વહે છે, તેને શાખા કહે છે.

નદી, સરોવર કે સમુદ્રમાંથી પાણીનું વહેણ વાળવાના હેતુથી ઊંડા, પહોળો, લાંબો ખાડો કરી, તેમાં પાણી વાળવામાં આવે છે. તો તેવા લાંબા ખાડાને નહેર કહે છે. એવી નહેરો ઘણી વાર બે નદીઓ, સરોવર, કે સમુદ્રને જોડવા માટે પણ બનાવવામાં આવે છે. અને એ વહાણો ચલાવવા માટે અગર ખેતરોમાં પાણી પાવા માટે ખોદવામાં આવે છે.

સમુદ્રનું પાણી ભરતીની* વખત અંદર આવે એવા નદીના પહોળા મુખને ખાડી કહે છે.

કિનારા પાસેના સમુદ્રના જે ભાગમાં વહાણો સલામતી સાથે માલ ભરવા અને ખાલી કરવાને લંગરવાર થાય છે, તેને બંદર કહે છે, અને તેવી જગ્યાએ દરિયાના સલામત ભાગને ખાડું કહે છે. એ ભાગમાં ગોદી-ડોક બંધાય છે, અને તેમાં સમુદ્રમાંથી પરભારી મોટી સ્ટીમરો લંગર નાંખે છે.

પ્રકરણ ૨ જી

—::—

મુંબઈ બેટ

મુંબઈ બેટ હિંદુસ્તાન દેશના પશ્ચિમ કિનારા ઉપર આવેલો છે. એ મુંબઈ ઇલાકાની રાજધાનીનું શહેર છે. એ બેટ પહેલાં દક્ષિણના હિન્દુ રાજાને તાબે, પછી ગુજરાતના સુલતાનને તાબે અને પછી શ્રીરંગી લોકોના તાબામાં હતો. પણ પોર્ટુગાલના રાજાએ

*દરીઆનું પાણી વારા વરતી અટકે છે તેને ભરતી અને ઉતરે છે તેને ઓટ કહે છે.

ઇગ્લાંડના રાજા ચાર્લ્સને પોતાની કુવરી પરણાવી પહેરામણીમાં મુંબઈ ખેટ તેને આપ્યો. આથી તે ઇ. સ. ૧૬૬૨ માં અંગ્રેજોના હાથમાં આવ્યો. ઇ. સ. ૧૬૬૮ માં સુરતમાંથી શિવાજીની લૂંટથી કંટાળી અંગ્રેજોએ કોઠી મુંબઈ આણી. ઇ. સ. ૧૭૧૮ માં પેશ્વાઈ તરીકે ત્યાં સુધી મરાઠાઓનો ત્રાસ મુંબઈને હતો. એથી તેમની સામે બચાવ માટે અંગ્રેજોએ પોતાની વખારની આસપાસ ઇ. સ. ૧૮૧૬ માં કોટ બંધાવ્યો હતો. એથી મુંબઈ ખેટના બે મુખ્ય ભાગ પડ્યા છે: ૧ કોટ અને ૨ બહારકોટ. બોરીબંદરથી કોલાબા તરફના ભાગને કોટ કહે છે, અને ઉત્તર તરફના ભાગને બહારકોટ કહે છે. મુંબઈ ખેટના જે ભાગને હાલ “કોટ” કહે છે, તેની આસપાસ એ ભાગના રક્ષણને માટે એક મજબુત બાંધી દીવાલ અગાઉ હતી તથા તે દીવાલની આસપાસ એક ખાઈ પણ હતી; પરંતુ એ ભાગમાં હવાની આવબાવ સારી રીતે થાય તે મતલબથી અંગ્રેજ સરકારે ઇ. સ. ૧૮૬૩ માં એ કોટ તોડી પાડ્યો, અને તેની આસપાસ બોદેલી ખાઈ પણ પૂરી નાંખી. નીશાની તરીકે બબરગેટ અને ચર્ચગેટ સ્ટ્રીટ કાયમ છે.

મુંબઈ શહેર પહેલાં હાલના જેવું ન હતું. તે નાના નાના સાત ટાપુઓમાં વહેંચાયેલું હતું. અગાઉ તેમાં ઉજળી વસ્તી ઝાઝી નહોતી. પણ કોટ તોડી, ખાઈ પૂરાવ્યા પછી મુંબઈ શહેર ઉજળી વસ્તીથી તેમ વેપારરોજગારમાં વધતું ચાલ્યું છે.

સીમા—મુંબઈ ખેટની ઉત્તરે વાંદરાની ખાડી, અને સાલસેટ

(સાદિ) નામનો ખેટ આવેલો છે. પશ્ચિમે અને દક્ષિણે અરબી સમુદ્ર છે; અને પૂર્વે મુંબઈનું ખાણું, ધારાપુરી, ઉરણ ખેટ, કોલાખા જલ્દો, અને કોંકણ પ્રાંતનો કિનારો છે.

હાલમાં સને ૧૯૧૦ પછીથી મુંબઈ ખેટને તેની ખીલવણી કરી વસ્તીને લાયક કરવામાં આવે છે. એથી એક પાસ યોરીવલી અને વિહાર પર્યંત તેમ બીજી પાસ થાણા અને કલ્યાણી પર્યંત લોકો વસે છે અને ધંધાર્થે રોજ મુંબઈ શહેરમાં આવે છે. આ ભાગને પરાં એટલે “સબર્બ્સ” કહે છે.

મુંબઈના ટાપુની લંબાઈ આશરે ૧૧ માઈલ છે, અને સરાસરી પહોળાઈ આશરે ૩ માઈલ છે. પૂર્વ તરફ તેનો વિસ્તાર વધારવાના ઉપાયો શહેરસુધારનું ટ્રસ્ટ, મ્યુનીસીપલ કોરપોરેશન અને સરકારી ડેવેલપમેંટ ખાતું લે છે. ઉપરાંત બેંકોની ખાડી પૂરવામાં આવે છે. આથી તેનો વિસ્તાર દિનપરદિન વધતો જાય છે. એ ખેટ સપાટ છે અને એનો આસપાસ નીચા ડુંગરા છે. એ શહેરની વસ્તી સને ૧૯૨૧ ના માર્ચની સરકારી ગણતરી મુજબ બાર લાખ માણસની છે. એ શહેરની મુખ્ય દેશી ભાષા ગુજરાતી, મરાઠી અને ઉર્દુ છે. પણ સઘળું સરકારી કામકાજ અને ઇન્સાફની અદાલતોનો વહીવટ અંગ્રેજી ભાષામાં ચાલે છે; ધંધાવેપારને અર્થે દુનિયાના સઘળા ભાગોના રહીશે. આ શહેરમાં આવીને વસેલા છે.

મુંબઈ ખેટ અને કોંકણના કિનારાની વચ્ચે મુંબઈનું પ્રખ્યાત

ખાંડ આવેલું છે. એ બારામાં કેટલાક નાના ટાપુઓ છે, જેમાંનો ધારાપુરીનો ખેટ આગલા વખતનાં ડુંગરામાં કોરી કાઢેલાં દહેરાંને માટે પ્રખ્યાત છે. આ બારાનો વિસ્તાર મોટો છે. દુનિયામાં સૌથી મોટામાં મોટાં બંદરોમાંનું એ એક છે, અને આખા હિંદુસ્તાનમાં એ શ્રેષ્ઠ બંદર ગણાય છે. એ બંદરમાં આગબોટો અને વહાણો હંમેશાં જથ્થાબંધ રહે છે અને દુનિયાના સઘળા ભાગોમાં આવબાવ કરે છે. એ ખાંડ મોટે ભાગે જમીનથી ઘેરાયેલું છે તેને લીધે પવનનો ભેશ અને પાણીનો ઉછાળો નરમ પડે છે અને બંદરનું રક્ષણ થાય છે, તેમ દરીઓ ઉડો છે તેથી પરદેશી વહાણો અને આગબોટો તોફાની ઋતુમાં પણ સહીસલામત રહી શકે છે. આ કારણે મુંબઈનો વેપાર વધ્યો છે. વળી મોટી મોટી રેલ્વેઓ મુંબઈથી સીધી એક પાસ દિલ્હી, પેશાવર, સીમલા સુધી, બીજી પાસ કલકત્તા સુધી, અને ત્રીજી પાસ મદ્રાસ સુધી જાય છે. આ સહુ સગવડોથી મુંબઈનું બંદર ખીકતું અને વસ્તીથી ભરચક રહે છે.

મુંબઈ શહેર સમુદ્રની વચ્ચે આવેલું છે, તેથી શહેરની હવા ઘણી ગરમ નથી, તેમ ઘણી ઠંડી પણ નથી. સને ૧૮૯૬ ની સાલમાં મરકીનો રોગ શરૂ થયો તે અગાઉ મુંબઈ શહેર સુખાકારીની બાબતમાં ઉત્તમ ગણાતું હતું. વરસાદ સરાસરી ૭૫ કે ૮૦ ઇંચની આસપાસ પડે છે.

મુંબઈ શહેરને પાણી પૂરું પાડવાને માટે સઘળાં મળી ચાર તળાવો બાંધવામાં આવ્યાં છે, જેમાંનાં ત્રણ સાદિ બેટમાં છે; અને તે વિહાર, તુલસી, અને પવાઈએ નામથી બાણીતાં છે. ચોથું તળાવ જે સર્વથી મોટું છે, તે મુંબઈથી ૬૦ માઈલ દૂર કોંકણમાં છે, અને એ તાનસાના તળાવના નામથી ઓળખાય છે. એ તળાવોમાંથી લોઢાના નળ મારફતે મીઠું પાણી શહેરમાં લાવવામાં આવે છે, અને શહેરના દરેક ભાગના રહેવાસીઓને પૂરું પાડવામાં આવે છે. આથી, તેમ મેલેરીયાના કારણે મુંબઈમાંના ઘણાખરા કુવા તેમ જ તળાવો પૂરી દેવામાં આવ્યાં છે. અને સમય જતો તેની સંખ્યા નહીં જેવી જ રહેશે.

મુંબઈ શહેર એ માંહેલી શોભાયમાન ઈમારતોથી ઘણું સુંદર દેખાય છે, અને બેકબેના ઉપસાગર તરફનો એ શહેરનો દેખાવ ઘણો રળિઆમણો છે. એ હિંદુસ્તાનનાં અતિ શોભીતાં શહેરોમાંનું એક ગણાય છે. મુંબઈ શહેરમાં ઘણાં વિદ્યાલયો છે, અને કેળવણીનું કામ ઘણું સાફ ચાલે છે. મુંબઈના હજારો કારીગરો પોતાના હુન્નર વડે ગુજરાન કરે છે; પણ આ શહેરનો સર્વથી મોટો ઉદ્યમ સુતર કાંતવાનો અને કાપડ વણવાનો છે, જેને માટે સંખ્યાબંધ મીલો બાંધાઈ છે, અને તેમાં લાખો માણસોને રોજ મળે છે.

મુંબઈમાં સ્થાનિક સ્વરાજ્ય છે. શહેરનો સઘળો મ્યુનિસિપલ વહીવટ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન નામનું મંડળ ચલાવે છે. મ્યુનિ-

સિપલ કોરપોરેશનના ૧૦૬ સભાસદો છે, તેઓ કોરપોરેટર કહેવાય છે. તેઓની ચુંટણી અને નિમણુંક દર ત્રણ વર્ષે થાય છે; ૭૬ સભાસદોની ચુંટણી કર ભરનારા વૉર્ડ દીઠ કરે છે, ૧૬ ને સરકાર નિમે છે. ૧૦ ને ચુંટાયલા ને નિમાયલા સંયુક્ત (કો-ઓપ્ટ) કરે છે. ૧ ની મુખ્યની યુનિવર્સિટી, ૨ ની મુખ્યની ચેમ્બર ઓફ કોમર્સ અને હિંદી વેપારી ચેમ્બર્સ તથા ૧ ની મીલમાલિકોની મંડળી નિમણુંક કરે છે.

મ્યુનિસિપલ વહીવટ ખરાખર ચલાવવાની મતલબથી મુખ્ય શહેરના સાત ભાગ કરવામાં આવેલા છે; જે ભાગો “વૉર્ડ” ના નામે ઓળખાય છે; એ ભાગોનાં નામ અંગ્રેજી મૂળાક્ષરો ઉપરથી એ. વૉર્ડ, બી. વૉર્ડ, સી. વૉર્ડ, ડી. વૉર્ડ, ઇ. વૉર્ડ, એફ. વૉર્ડ, અને જી. વૉર્ડ કરીને આપ્યાં છે. તેમ એ વૉર્ડમાં આવેલા મોટા ભાગનું નામ પણ તેને આપવામાં આવ્યું છે. દરેક વૉર્ડમાં મુખ્યના કયા કયા મુખ્ય વિભાગો સમાયલા છે, તે નીચેના કોઠામાં આપ્યા છે:

વૉર્ડ.

વિભાગો.

એ. અથવા કોટ વૉર્ડ...કોલાબા, કોટ, એસ્પેનેડ (મેદાન).

બી. અથવા માંડવી વૉર્ડ...ડુંગરી, માંડવી, ચકલો, ઉમરખાડી, બંદરો, ગોદીઓ અને બજારો.

સી. અથવા ભૂલેશ્વર વૉર્ડ...કાફર્ડ મારકેટ, ફનસવાડી, ધોળી તળાવ, ભૂલેશ્વર, કુભારવાડા, ખારા તળાવ.

ડી. અથવા ગીરગામ વૉર્ડ...ખેતવાડી, ગીરગામ, ગામઢેવી, ચોપાટી, વાલકેશ્વર, મલખાર હીલ, અને મહાલક્ષ્મી.

ઈ. અથવા ભાયખલા વૉર્ડ...ભાયખલા, મજગામ, ટાંક બંદર, તાડવાડી, કામાટીપૂરા, ૧ નાગપાડો, ૨ નાગપાડો, તારઢેવ.

એફ. અથવા પરેલ વૉર્ડ...પરેલ, શિવરી, શિવ, ધારાવી, દાદર, નાયગામ.

જી. અથવા માહીમ વૉર્ડ...વરલી અને માહીમ.

મુંબઈના પોલીસ ખાતાએ ઉપલા વૉર્ડ માન્ય નહીં રાખતાં પોતાની સગવડ પ્રમાણે શહેરના “ડીવીઝન” પાડ્યા છે, અને તે તે ડીવીઝનમાં પોલીસ મથકો રાખ્યાં છે.

આ જ પ્રમાણે ટપાલ તથા તાર ખાતાએ પણ પોતપોતાની સગવડ પ્રમાણે મુંબઈના લક્ષ્મીના ૨૦ નંબરો પાડેલા છે. તેમાંના કેટલાક નીચે આપ્યા છે.

નં. ૧ કોટ; નં. ૨ કાલખાઢેવી; નં. ૩ માંડવી; નં. ૪ ગીરગામ; નં. ૫ કોલાખા; નં. ૬ મલખાર હીલ; નં. ૭ ગ્રાન્ટ રોડ; નં. ૮ ભાયખલા; નં. ૯ ઉમ્મરખાડી; નં. ૧૦ મજગામ; નં. ૧૧ જેકબ સર્કલ; નં. ૧૪ દાદર; નં. ૧૫ શિવરી વગેરે.

દ્વીપકદય

કોલાખા—મુંબઈ ખેટના નૈર્ઋત્ય કોણમાં. અહિં અંગ્રેજી લશ્કર રહે છે ; ઉપરાંત મ્હોટે ભાગે પારસી અને અંગ્રેજોની વસ્તી છે. અગાઉ રૂનો સઘળો વ્યાપાર અહીં ચાલતો હતો, પણ હવે રૂની વખારો શિવરીમાં ખસેડવામાં આવી છે.

વાલકેશ્વર—મુંબઈ ખેટની પશ્ચિમે. આ ભાગની હવા ચોખ્ખી હોવાથી પૈસાદાર લોકો, નાનગવરનર તથા બીજા મોટા ઓફીસરો અહીં રહે છે. વાલકેશ્વર મહાદેવનું મંદિર અને બાણગંગા આ ભાગમાં છે.

વરલી—મુંબઈ ખેટના વાયવ્ય કોણે. મુંબઈના વસ્તીવાળા ભાગથી દૂર હોવાને લીધે અહીં ગટરની ગલીચી કાઢવામાં આવે છે.

ભૂશિર

કોલાખા—કોલાખાની દક્ષિણે.

વાલકેશ્વર—વાલકેશ્વરની દક્ષિણે.

વરલી—વરલીની ઉત્તરે.

મામા હાજી—માહીમની પશ્ચિમે.

શિવરી—શિવરીની ઉત્તરે.

ડુંગર

મલખાર હિલ }
ખંખાલા હિલ } —મુંબઈ ખેટની પશ્ચિમે, ગીરગામ વોર્ડમાં.
મહાલક્ષ્મી હિલ }
શિવરી હિલ—મુંબઈ ખેટની પૂર્વે, પરેલ વોર્ડમાં.
વરલી હિલ—મુંબઈ ખેટના વાયવ્ય કોણે, માહીમ વોર્ડમાં.
ભંડારવાડા હિલ—મુંબઈ ખેટની પૂર્વે, ભાયખત્રા વોર્ડમાં.

નદી—નથી.

ઉપસાગર

ઍકબે—મુંબઈ ખેટના નૈઋત્ય કોણમાં, ફોલાખા અને વાલકેશ્વરની વચ્ચે.
માહીમ—મુંબઈ ખેટની ઉત્તરે, વરલી અને માહીમની વચ્ચે.
મુંબઈનું ખાડું—મુંબઈ ખેટની પૂર્વે, ખેટ અને કોંકણકાંઠાની વચ્ચે.

તળાવ

નાખોદાનું તળાવ—એરહોનેડ વિભાગમાં.
મુંખાદેવી—બૂલેશ્વર વિભાગમાં.

- *બાબુલા તળાવ—ઉમરખાડી વિભાગમાં.
- *ઘોળી તળાવ—ઘોળીતળાવ વિભાગમાં.
- *કાવસજી પટેલનું તળાવ—ભૂલેશ્વર વિભાગમાં.
- *ભૂલેશ્વરનું તળાવ—ભૂલેશ્વર વિભાગમાં.
- *ગોવાળીઆ તળાવ—વાલકેશ્વર વિભાગમાં.
- વાલકેશ્વર—વાલકેશ્વર વિભાગમાં.
- *પરેલ તળાવ—પરેલ વિભાગમાં.
- *નાયગામ તળાવ—શિવ વિભાગમાં.
- *જાંબલી તળાવ—માહિમ વિભાગમાં.

ગોદી

- સાસુન ગોદી—કોલાખા વિભાગમાં.
- સરકારી ગોદી—કોટ વિભાગમાં.
- એલેકઝાન્ડ્રા ગોદી—
- વિક્ટોરીયા ગોદી } —માંડવી વિભાગમાં.
- મિન્સીસ ગોદી }
- પી. એન્ડ એ. કંપનીની ગોદી—મજગામ વિભાગમાં.

*(આ તળાવો હવે પૂરી નાંખવામાં આવેલાં છે.)

સમુદ્રમાર્ગે દેશાવર જવાનાં બંદરો

પાલવા બંદર
બેલાડ બંદર
મોદી બંદર

} —કોટ વૉડમાં.

વિક્ટોરીઆ ગોદી
પ્રિન્સીસ ગોદી

} —માંડવી વૉડમાં.

મજગામ બંદર—મજગામ વિભાગમાં.

નાનાં બંદરો—ટાંક બંદર, કરનાક બંદર.

રેલ્વે અથવા લોહાની સડક

ગ્રેટ ઇન્ડીઅન પેનિન્સ્યુલા રેલ્વે—(ટુંકું નામ જી. આઇ. પી. આર.) આ રેલ્વે હિંદુસ્તાનમાં સૌથી વધુ વિસ્તારવાળી છે.

બોમ્બે બરોડા એન્ડ સેન્ટ્રલ ઇન્ડિયા રેલ્વે—(ટુંકું નામ બી. બી. એન્ડ સી. આઇ. આર.)

હાઈવે રેલ્વે—મંદરી કાંઠાના વિભાગમાં ચાલતી રેલ્વે.

રેલ્વે સ્ટેશનો

જી. આઇ. પી. આર. નાં.

બોરીબંદર અથવા વિક્ટો-

રીઆ ટર્મિનસ.

મરજહ-સેંડહરટ રોડ.

ભાયખલા-ચીચપુગલી-

કરીરોડ-પરેલ-દાદર-

માટુંગા-શિવ.

હારખર રેલ્વેનાં.
વિક્ટોરિયા ટર્મિનસ

મસ્જિદ—સેંડહર્સ્ટ—ડોક યાર્ડ,
રે રોડ, ત્રીવરી, ગોવારી,—
માહીમ—કોલવાડા.

બી. બી. એન્ડ

ગ્રાન્ટરોડ—મહાલક્ષ્મી.

સી. આઈ. આર. નાં.

લોઅર પરેલ.

કોલાબા—ચર્ચગેટ

એલફ્રીન્સ્ટનરોડ—દાદર.

મરીન લાઈન્સ—ચર્ચરોડ

માટુંગા—માહીમ.

‘હાઈવેર પ્રાન્થ’ રેલ્વે કુર્લાથી બેરીખંદર સુધી ચાલે છે;
એ રેલ્વે પૂર્વ તરફના કાંઠા ઉપર જી. આઈ. પી રેલ્વેએ શરૂ કરી છે.

ઑશીસોમાં, મીલોમાં અને મારફીટામાં કામ કરનારા માણસો-
નો મોટો ભાગ, ઘણુંખરું મુંબઈનાં પરાંમાં બેટની બહારનાં
ગામોમાં રહે છે તેમને એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે જવાઆવવાની
તથા માલ ચઢાવવા અને ઉતારવાની સગવડ કરી આપવા સાડે આ
સ્ટેશનો કાઢેલાં છે. લોકલ ગાડીઓથી આ સ્ટેશનો વચ્ચે ઝાઝો
વહેવાર ચાલે છે, હવે ઘણુંખરું લોકલ ગાડીઓ વિજ્ઞાનિક બળથી
ઘણા વેગથી ચાલે છે.

આ ઉપરાંત મુંબઈના અંદરના ભાગોના લોકોના અવરજવરના
વ્યવહાર માટે વિજ્ઞાનીની દ્રામ્વે અપાટાબંધ દોડે છે, તેમ હવે
મોટરબસોની પણ વ્યવસ્થા દ્રામ્વે કુંપની તરફથી થઈ છે.

મોટી અને શોભીતી જાહેર ઇમારતો

મુંબઈમાં સંખ્યાબંધ સુંદર અને રોનકદાર મકાનો છે, તેથી તે ઘણું જ રળીયામણું લાગે છે.

કોલાબાની દીવાદાંડી (જૂની અને નવી), વેધશાળા, ગાંડાની ઇસ્પીતાલ (મેડીકલ), એપોલો બંદર, સેલસે હોમ (હવે ઇલાકાની ધારાસભાનું મંદિર); તાજમહાલ હોટેલ, સેક્રેટરીયેટ, એલ્ફ્રીન્સ્ટન કોલેજ, સર કાવસજી જહાંગીર હોલ અને સાયન્સ કોલેજ, પ્રીન્સ આલ્બર્ટ મ્યુઝિયમ, યુનિવર્સિટી હોલ, રાજબાઈ ટાવર, હાઈકોર્ટ, બેંક ઓફ ઇન્ડિયા, પબ્લીકવર્ક્સ ઓફીસ, ટેલીગ્રાફ ઓફીસ, બી. બી. રેલ્વે ઓફીસ; એલ્ફ્રીન્સ્ટન સરકલ, ઇમ્પીરીઅલ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા, ટાઉન હોલ, ટંકશાળ, જનરલ પોસ્ટ ઓફીસ, જી. આઈ. પી. રેલ્વે ઓફીસ, બોરીબંદર સ્ટેશન, મ્યુનિસિપલ ઓફીસ; અંબુમન-ઇ-ઇસ્લામ સ્કૂલ, સર જમશેદજી જીજીભાઈ આર્ટ સ્કૂલ, ગોકલદાસ તેજપાળ હોસ્પિટલ, યુરોપીઅન જનરલ હોસ્પિટલ, કાફર્ડ મારકેટ, નેટીવ જનરલ લાઇબ્રેરી, આન્ટ મેડીકલ કોલેજ ઉર્ફે સર જમશેદજી હોસ્પિટલ, એડવર્ડ મેમોરીયલ હોસ્પિટલ, ગોરધનદાસ કોલેજ, વિક્ટોરીઆ ગાર્ડન્સમાં વિક્ટોરીઆ એન્ડ આલ્બર્ટ મ્યુઝિયમ, જમશેદજી નસરવાનજી ટાટા હોટેલ, વિક્ટોરીઆ અંધશાળા, ગ્લાસલાઇટનું કારખાનું, પરેલ લેબોરેટરી, જી. આઈ. પી. અને બી. બી. એન્ડ સી. રેલ્વેની વર્ક્સશોપો, વાલકેશ્વરનો સરકારી મહેલ, ના. ગાયકવાડનો

મહેલ, બાબુલનાથનું દેવળ, દ્રામ્બેનું કારખાનું, વાંદરાનો પુલ, આરથર રોડ હોસ્પીટલ, વગેરે, વગેરે.

આ સિવાય કોટ તથા બહાર કોટમાં બીજી ઘણીએક જોવા લાયક જગ્યાઓ અને મીલો તથા કારખાનાંઓ છે. મોટી મોટી હોટેલો, બેંકો, રમતગમતનાં મેદાનો, કોલેજો, નાટકશાળાઓ, ચોપાટી, મહાલક્ષ્મી ઉપરનું તોપખાનું, રેસકોર્સ અથવા શરતનું મેદાન, નામદાર મહુમ મહારાણી અને શહેનશાહ, ગવરનરો, સુપ્રસિદ્ધ નરો, આદિનાં પુતળાં વગેરે વગેરે જોવા લાયક છે.

મુંબઈ ઇલાકા

પ્રકરણ ૩ બું

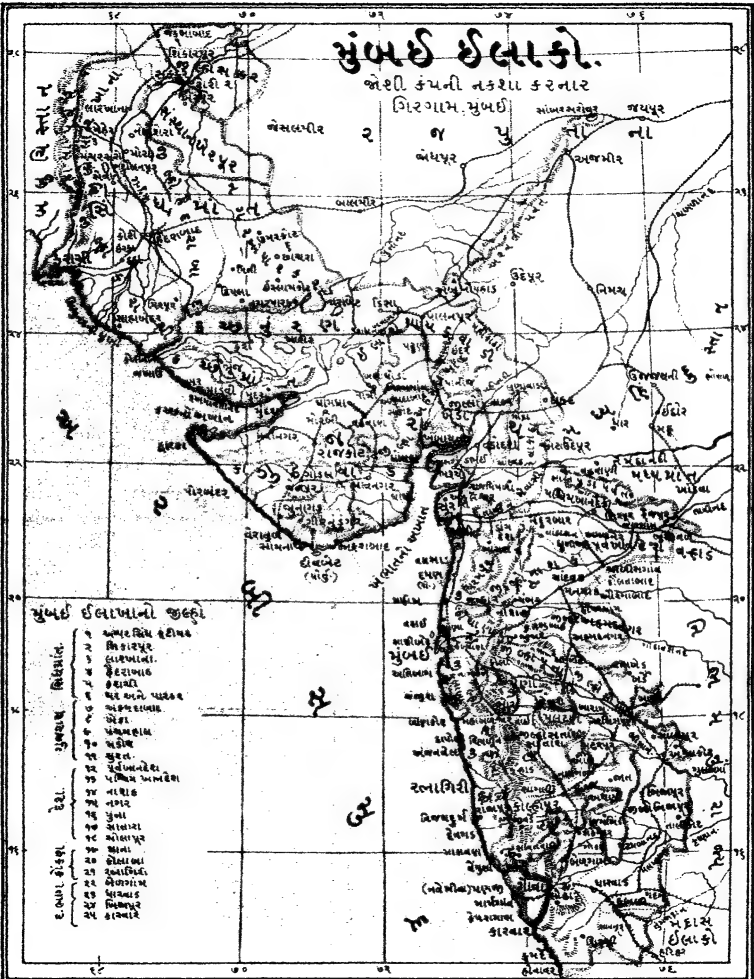
જે ઇલાકામાં આપણે વસીએ છીએ, તેને મુંબઈ ઇલાકો કહે છે. મુંબઈ ઇલાકો હિન્દુસ્તાન દેશનો એક રાજકીય ભાગ છે અને તેના પશ્ચિમ ભાગમાં તે આવેલો છે. હિન્દુસ્તાન દેશ એશિયા ખંડની દક્ષિણે આવેલો છે.

વિસ્તાર—મુંબઈ ઇલાકો લાંબો અને સાંકડો મુલક છે. અને લંબાઈ આશરે ૧,૦૦૦ માઈલ છે, વધારેમાં વધારે પહોળાઈ ૮૦૦ માઈલ છે. પણ એની સરાસરી પહોળાઈ ૧૬૦ માઈલ છે. ઇલાકાના બે વિભાગ મુખ્યત્વે છે: ખાલસા અને દેશી રાજ્યો. તેમાં ખાલસા વિભાગનું ક્ષેત્રફળ ૧,૨૩,૫૪૧ ચોરસ માઈલ અને દેશી રાજ્યોનું

મુંબઈ ઇલાકો.

જોશી કંપની નકશા કરનાર

ગિરગામ, મુંબઈ

ક્ષેત્રફળ ૬૩,૪૫૩ ચોરસ માઈલ મળી, આખા ઇલાકાનું ક્ષેત્રફળ ૧,૮૬,૯૯૪ ચોરસ માઈલ છે. ઇલાકામાં દેશી રાજ્યો સાથે સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૨,૭૪,૩૬,૪૬૩ માણસની વસ્તી છે: તેમાં નાનાં દેશી રાજ્યોમાં ૭૪ લાખ, ગાયકવાડીમાં ૨૧ લાખ ૨૧ હજાર અને ખાલસા મુલકમાં ૧ કરોડ ૯૪ લાખ છે.

મુંબઈ ઇલાકાની સીમા

મુંબઈ ઇલાકાની વાયવ્ય, ઉત્તર, અને ઈશાન દિશાએ ખલુચિસ્તાન, પંજાબ અને રજપુતાનાનાં સંસ્થાનો છે, અને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર છે; દક્ષિણે મદ્રાસ ઇલાકો અને મહેસુર પ્રાંત છે; અને પૂર્વે રજપુતાનાનાં સંસ્થાન, માળવા મધ્ય કેદનાં સંસ્થાનો, મધ્યપ્રાંત, બીરાર અને નિઝામનું રાજ્ય છે.

મુંબઈ ઇલાકાના મુખ્ય ભાગો

૧. સિંધ વિભાગ.
૨. ઉત્તર વિભાગ. (ગુજરાત, કાઠીઆવાડ; કચ્છ સહિત).
૩. મધ્ય વિભાગ.
૪. દક્ષિણ વિભાગ. (ઉત્તર મહારાષ્ટ્ર).
૫. મુંબઈ બેટ.
૬. મુંબઈ પરાં વિભાગ.

ઇલાકાના સામાન્ય રીતે કુદરતી વિભાગ ૫ છે: સિંધ, કચ્છ, ગુજરાત, મહારાષ્ટ્ર, અને કોંકણ. દરેક વિભાગના જીલ્લા અને દેશી સંસ્થાનના પેટા વિભાગ ગણવામાં આવેલા છે. વિભાગનો જે ભાગ દેશી રાજ્યોથી રોકાયેલો નથી, તે ભાગ જીલ્લાઓમાં ગણાય છે. દેશી રાજ્યો અંગ્રેજ સરકારને નીમેલી ખંડણી આપે છે, અને તેઓની દરબારમાં નીમેલા અંગ્રેજ અમલદારોની સલાહ પ્રમાણે રાજ્યકારભાર ચલાવવામાં આવે છે. ખંડણી અને તેમના જૂના ઐતિહાસિક મોજા પ્રમાણે આ દેશી રાજ્યોના પહેલો, બીજો, ત્રીજો, ચોથો એમ વર્ગો પાડેલા છે.

કેટલાંક નાનાં નાનાં રાજ્યોને ભેગાં કરીને એકજ અમલદારની દેખરેખ તળે સોંપેલાં હોય છે. એવાં ભેગાં કરેલાં રાજ્યોને એજન્સી કહે છે.

મુંબઈ ઇલાકાના મુખ્ય પર્વત

૧. હાલા પર્વત—સિંધ વિભાગમાં.
૨. ગિરનાર—કાઠિયાવાડમાં.
૩. વિંધ્યાચળ—ગુજરાતમાં નર્મદાને ઉત્તરે.
૪. સાતપુડા પર્વત—ગુજરાત અને દક્ષિણમાં.
૫. સહ્યાદ્રિ પર્વત અથવા પશ્ચિમઘાટ—કોંકણ અને દક્ષિણની વચ્ચે.

મુંબઈ ઇલાકાના મુખ્ય ડુંગરો

૧. આબુ—ગુજરાતમાં ઉત્તરે.
૨. આરાસુર—આબુ નજદીક.
૩. પાવાગઢ—ગુજરાતમાં પંચમહાલમાં.
૪. શેત્રુંજી—પાણીતાણા પાસે.
૫. બરડો—કાઠીઆવાડમાં, પોરબંદર પાસે.
૬. ઠાંગા—થાત ચોટીલા પાસે કાઠીઆવાડમાં.

મુંબઈ ઇલાકાના મુખ્ય અખાત

૧. કચ્છનો અખાત—કચ્છ અને કાઠીઆવાડની વચ્ચે.
૨. ખંભાતનો અખાત—કાઠીઆવાડની પૂર્વે.
૩. કારોની ખાડી કે અખાત—કચ્છ અને સિંધની વચ્ચેમાં.

મુંબઈ ઇલાકાની મુખ્ય નદીઓ

૧. સિંધુ—હિમાલય પર્વતમાંથી નીકળી, પંજાબમાં થઈને સિંધ વિભાગમાં વહે છે અને અરબી સમુદ્રને મળે છે.
૨. બનાસ—શીરોહીના ડુંગરમાંથી નીકળી, કચ્છના રણને મળે છે.
૩. સરસ્વતી—આરાસુરના ડુંગરમાંથી નીકળી, કચ્છના રણમાં વહે છે.

૪. સાબરમતી—આરાવલી ડુંગરમાંથી નીકળી નૈર્ઋત્ય કોણ તરફ વહી ખંભાતના અખાતને મળે છે.
૫. મહી—માળવામાંથી ઉતરી, ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ વહી ખંભાતના અખાતને મળે છે.
- ૬ નર્મદા—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી, પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ વહી ખંભાતના અખાતને મળે છે.
૭. કીમ—રાજપીપળાના ડુંગરમાંથી નીકળી, અંકલેશ્વર તાલુકાની દક્ષિણે વહી, ખંભાતના અખાતને મળે છે.
૮. તાપી—સાતપુડાના પર્વતમાંથી નીકળી, પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ વહી, અરબી સમુદ્રને મળે છે.
૯. ગોદાવરી—ત્ર્યંબક આગળથી નીકળી, પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વહી, ખંગાળાના ઉપસાગરને મળે છે.
૧૦. ભીમા—ઘાટમાંથી નીકળી, પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વહી, કૃષ્ણાને મળે છે.
૧૧. નીરા—ઘાટમાંથી નીકળી, ભીમાને મળે છે.
૧૨. કૃષ્ણા—મહાબલેશ્વરમાંથી ઉત્પન્ન થઈ, પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વહી, ખંગાળાના ઉપસાગરને મળે છે.
૧૩. તુંગભદ્રા—પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી કૃષ્ણાને મળે છે. કાઠીઆવાડમાં નદીઓ નાની છે; ભાદર અને શેત્રુંળ.

મુંબઈ ઇલાકાનાં મુખ્ય ખંદરો

૧. મુંબઈ	૭. સુરત	૧૩. માંગરોળ
૨. રત્નાગિરિ	૮. ભરૂચ	૧૪. દ્વારકાં (ઓખા)
૩. ગોવા (પંજીમ)	૯. ખંભાત	૧૫. પોરબંદર
૪. કારવાડ	૧૦. ભાવનગર	૧૬. બેડી (જામનગર)
૫. દમણ	૧૧. ઘોઘા	૧૭. માંડવી
૬. વસઇ	૧૨. વેરાવળ	૧૮. કરાંચી

મુંબઈ ઇલાકાની રાજ્યરીતિ

ઓખા મુંબઈ ઇલાકા ઉપર એક વડો અંગ્રેજ અમલદાર હુકુમત ચલાવે છે. તેને “ગવર્નર” કહે છે, અને તેની નિમણૂક ઇંગ્લાંડના આલીજહાં ખુદાવિંદ શેહેનશાહ કરે છે. નામદાર ગવર્નરને રાજ્ય-કારભારમાં સલાહ અને મદદ આપવાને બે કાઉન્સિલો—મંડળી છે: ૧ કારોબારી મંડળી અને ૨ ધારા ઘડનારી મંડળી. કારોબારી મંડળીના સભાસદ એકઝીક્યુટીવ કાઉન્સિલર કહેવાય છે; એમની સંખ્યા ચાર હોય છે. તેમાંનો એક હિન્દી જરૂર હોવો જોઈએ; પણ હાલ ના. ગવર્નરની કારોબારી મંડળીમાં બે હિન્દીઓ અને બે અમલદારો છે. ઉપરાંત ના. ગવર્નરને ધારા ઘડનારી મંડળીના ચુંટાયલા સભાસદોમાંથી પોતે પસંદ કરેલા ત્રણ પ્રધાનોની મદદ મળે છે.

ઇલાકાનાં વહીવટખાતાં બે ભાગમાં વહેંચાયેલા છે: ૧, અનામત (રીઝર્વ્ડ) અને ૨. સુપ્રત (ટ્રાન્સફર્ડ). ના. ગર્બર્નર, અનામત ખાતાં-એનો વહીવટ ચાર કારોબારીઓની મંડળીની મદદ અને સુપ્રત ખાતાંએનો વહીવટ ત્રણ પ્રધાનોની મદદથી ચલાવે છે.

ચાર કારોબારી સલાસદોમાંથી એકને નાણાં અને મહેસુલ ખાતું સોંપાય છે, બીજાને જમીન મહેસુલ ખાતું, ત્રીજાને સ્વદેશ (રાજ્યદ્વારી) ખાતું અને ચોથાને સામાન્ય વહીવટ ખાતું સોંપાય છે. ત્રણ પ્રધાનોમાંથી એકને કેળવણી ખાતું સોંપેલું છે, જેમાં આરોગ્ય, વૈદકીય અને ઉદ્યાન ખાતું સમાવાયેલું છે; બીજા પ્રધાનને સ્થાનિક સ્વરાજ્ય ખાતું સોંપેલું છે, જેમાં જીલ્લા મ્યુનીસીપાલિટીઓ, જીલ્લા અને તાલુકા મંડળો (લોકલ બોર્ડો), ઢોર વૈદકખાતું અને જાહેર બાંધકામ ખાતું સમાવેલું છે. ત્રીજાને જંગલ ખાતું સોંપેલું છે: જેમાં ખેતીવાડી, સહકારી આંતરવાળી મંડળોઓ, આગકારી નોંધણી વગેરે ખાતાં સમાવેલાં છે.

ધારા ઘડનારી મંડળીમાં કુલ ૧૧૧ સલાસદો છે: જેમાં ૮૬ ઇલાકાના મતદારોએ ચુટેલા અને ૨૫ સરકારે નીમેલા છે; આ ૨૫ નીમેલા સલાસદોમાં ૨૦ અમલદારો અને ૫ બીજા અમલદારો હોય છે. ધારાસભાના પ્રમુખની ચુંટણી આ ૧૧૧ સલાસદો કરે છે. ધારાસભા વર્ષમાં બેથી ત્રણ વાર મળે છે. તેના ડરાવો ભલામણના રૂપના ગણાય છે, તેના અમલ માટે સરકાર

ખાસ ખંધાયેલી નથી. અનામત ખાતાં ધારાસભાને જવાબદાર નથી, પરંતુ સમાસદો તે સંબંધમાં સલાહો પૂછીને કારોબારીઓ પાસેથી વિગતો માગી શકે છે, કે બજેટ વેળા તે ઉપર ટીકા કરી શકે છે. પણ સુપ્રત ખાતાં ધારાસભાને જવાબદાર લેખાય છે. ધારાસભા પ્રધાનો ઉપર ઠપકાની દરખાસ્ત પસાર કરીને, કે પગાર નામંજૂર કરીને તેમને ઓદ્ધા પરથી ખસેડી શકે છે.

ઇંડાકાના મુખ્ય શહેર મુંબઈમાં ઇનસાફની મોટી અદાલત હાઈકોર્ટ છે. તેનો વડો ન્યાયાધીશ ઇંડાકાની સઘળી અદાલતો ઉપર દેખરેખ રાખે છે. તેની મદદમાં બીજા દશ ન્યાયાધીશો હોય છે. ઉપરાંત સિંધને માટે એક જ્યુડીશીયલ કમીશનર અને તેના હાથ નીચે ચાર બીજા ન્યાયાધીશો હોય છે.

ઇંડાકા માહેલાં, વડોદરા સિવાયનાં, સઘળાં દેશી રાજ્યો મુંબઈના નાં ગવર્નરના તાબા હેઠળ સને ૧૯૨૪ ના ઓક્ટોબર સુધી હતાં. પણ તે પછી કચ્છ, અને કાઠીઆવાડ અને પાલણપુર એજન્સીનાં દેશી રાજ્યો નાં ગવર્નર જનરલની સીધી હકુમત હેઠળ મૂકાયાં છે; તેને વેસ્ટર્ન ઇન્ડિયા સ્ટેટ્સ એજન્સી કહે છે. તેનો વહીવટ ફર્સ્ટ ક્લાસ રેસીડન્ટ અને એજન્ટ ટુ ધી ગવર્નર જનરલ ચલાવે છે. તેનું મુખ્ય મથક રાજકોટ છે. તેના તાબાના પોલીટીકલ એજન્ટો દેશી રાજ્યો અને તેમના કારભારીઓને રાજ્યકારભારમાં મદદ કરે છે અને સલાહ આપે છે. તેઓ દેશી રાજ્યો પાસેથી ખંડણી વસુલ કરે છે અને અંગ્રેજ સરકારના

હુકો ઉપર દેખરેખ રાખે છે. અને તે ના. ગવર્નર જનરલના હુકમ મુજબ ચાલે છે.

વેસ્ટર્ન ઇન્ડિયા સ્ટેટ્સ એજન્સી સિવાયનાં, સિંધ અને ઇલાકાનાં ખીજાં નાનાં રાજ્યો મુંબઈના ગવર્નરની હુકમત હેઠળ છે. અને તે ઉપર પોલીટીકલ એજન્ટો, જિલ્લાના કમીશનરો અને કલેક્ટરો દેખરેખ રાખે છે. સિંધ એજન્સી, મહીકાંઠા એજન્સી, ખેડા એજન્સી, રેવાકાંઠા એજન્સી, સુરત એજન્સી, થાણા એજન્સી, રાજપીપળા-ખારીઆ, અને દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રની એજન્સીઓ-એ સહુનો આમાં સમાવેશ થયેલો છે.

ઇલાકાના સઘળા જિલ્લાઓને ચાર મોટા અને બે નાના વિભાગમાં વહેંચ્યા છે અને તેમને ચાર ‘કમીશનર’ ના તાબામાં સોંપેલા છે. તેઓ મુલકી, ફાજદારી તથા લોકની વ્યવસ્થા અને સ્થાનિક સ્વરાજ્યનાં કામો ઉપર દેખરેખ રાખે છે. કમીશનરોના તાબામાં કેટલી-એક નાની નાની ‘પોલીટીકલ એજન્સીઓ’ પણ સોંપેલી છે. સઘળા કમીશનરો મુંબઈના ના. ગવર્નર અને તેની કારોબારી કાઉન્સીલના હુકમ મુજબ ચાલે છે.

કમીશનરોના તાબા હેઠળ દરેક જિલ્લામાં હુકમત ચલાવવાને ‘કલેક્ટરો’ નીમેલા છે. તેઓ સરકાર તરફથી જમાખંદી વસુલ કરે છે. અને મુલકી, ફાજદારી તથા લોકોપયોગી દરેક કામ ઉપર નીધાહુ રાખે છે. વળી તેઓ પોતાના તાબાનાં નાનાં નાનાં રજવાડાં ઉપર દેખરેખ પણ રાખે છે. કલેક્ટરને મદદ કરવાને

‘આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર’ અને ‘ડેપુટી કલેક્ટર’ હોય છે. તેઓને જિલ્લાના ભાગો સોંપવામાં આવે છે. વળી દરેક જિલ્લાના તાલુકામાં ભાગ કરેલા છે. દરેક તાલુકામાં એક મામલતદાર હકુમત ચલાવે છે અને તે કલેક્ટરના હકુમ મુજબ ચાલે છે. તે ઉપરાંત પોલીસ સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ, એન્જનીઅર, પોસ્ટ માસ્ટર જનરલ, વગેરે લોક-વહીવટી ખાતાના અમલદારો પણ હોય છે.

દરેક જિલ્લામાં ડિસ્ટ્રિક્ટ જડજ એટલે મુખ્ય ન્યાયાધીશ હોય છે, અને તેના હાથ નીચે આસીસ્ટન્ટ જડજ, સેશન્સ જડજ અને મુનસફ હોય છે, દવાખાનાં માટે સર્જનો અને ડાક્ટરો પણ હોય છે. કેટલાંક શહેરોમાં સીટી મેજિસ્ટ્રેટાની કચેરીઓ અને સ્મોલકોઝ કોર્ટો પણ હોય છે.

૧. સિંધ વિભાગ

સિંધ વિભાગ મુંબઈ ઇલાકાની ઉત્તરે અને વાયવ્ય ખુણામાં, ખલુચિસ્તાન દેશ અને રજપુતાના પ્રાંતની વચ્ચે આવેલો છે. તેનું ક્ષેત્રફળ ૪૬,૯૯૬ ચોરસ માઇલ છે. ૧,૮૦૦ માઇલ લાંબી સિંધુ નદી આ પ્રાંતમાં વહે છે. તેના ઉપરથી આ પ્રાંતનું નામ સિંધ પડેલું છે. તેમાં સને ૧૯૧૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૩૫,૧૩,૪૩૫ માણસની વસ્તી છે. એ પ્રાંતના લોકોને સિંધી લોક કહે છે, જેઓનો લગભગ પોણા ભાગ મુસલમાન ધર્મ પાળે છે, અને બાકીના હિંદુ છે. એ વિભાગની

મુખ્ય ભાષા સિંધી અને બલુચી છે. સિંધમાં વરસાદ થોડો પડે છે; પરંતુ માર્ચથી સપ્ટેમ્બર માસ સુધીમાં હિમાલય પર્વતનો ગરમ પીગળવાથી સિંધુ નદીમાં ભારે દેલ આવે છે અને પાણી આસપાસના મુલકમાં ફરી વળે છે, તેથી ધરતી રસાળ બને છે, અને પુષ્કળ ધાન્ય પાકે છે. ખેતરોમાં પાણી પૂરું પાડવા માટે ઘણી નેહેરો ખોદેલી છે. એ દેશના પશ્ચિમ ભાગમાં ડુંગરા છે, તેમાં ભરવાડોનાં ઘેટાંને માટે સારો ચારો ઉગે છે. પૂર્વ ભાગમાં મોટું થરપારકરનું રણ છે. ઉત્તર ભાગ ઉજ્જડ છે. એ દેશનો દક્ષિણ ભાગ ખારવાળો છે. અને ત્યાંની હવા ઘણી રોગીલી છે.

સિંધ પ્રાંતમાં ખેતીની પેદાશ સારી થાય છે, તેમાં મુખ્ય ઘઉં, જુવાર, બાજરી, ડાંગર, રૂ, તથા તેલી બીજાં થાય છે. એ વિભાગ ઉપર કમીશનર હકુમત ચલાવે છે અને તેનો કરાંચીમાં મુકામ છે.

સિંધ વિભાગના પાંચ જિલ્લા અને બે પરગણામાં ભાગ કરવામાં આવેલા છે. વળી એમાં ખૈરપુર નામે એક દેશી સંસ્થાન છે. ત્યાંનો રાજા અમીર કહેવાય છે. હૈદરાબાદ શહેર જે સિંધ વિભાગની રાજધાની છે, એ વિભાગનું મુખ્ય બંદર કરાંચી છે. તે મુંબઈથી ઉતરતું, પણ બીજા નંબરનું બંદર છે. એમાં માટીનાં વાસણ, ચામડાંની ચીજો અને શેતરંજીઓ બને છે.

સંઘ વિભાગના જિલ્લાઓ અને શહેરો

જિલ્લા

મુખ્ય શહેરો

૧. સક્રર	સક્રર, બક્રર, શીકારપુર.
૨. હૈદ્રાબાદ	હૈદ્રાબાદ, હાલા.
૩. કરાંચી	કરાંચી, કોટડી, ઠંઠા.
૪. લારખાના	લારખાના ને સેવાન.
૫. નવાબશાહ	નવાબશાહ, નૌ શહેરો, શાહદાદપુર.

પ્રગણાં

૬. ઉપલો સરહદનો મુલક	જેકોબાબાદ.
૭. થર અને પારકર	મીરપુર, ખાસ, અમરકોટ.

સંસ્થાન

૮. ખૈરપુર	ખૈરપુર.
-----------	-----	-----	-----	---------

૨. ઉત્તર વિભાગ

ઉત્તર વિભાગ, મુંબઈ ઇલાકાના મધ્ય ભાગમાં અરબી સમુદ્ર અને મધ્ય હિન્દનાં સંસ્થાનોની વચ્ચે આવેલો છે. તેની ઉત્તરે કર્ણાટક રણ, પૂર્વે માળવા અને ખાનદેશ, દક્ષિણે થાણા જીલ્લો અને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર છે. એ પ્રાંત સાથે વડોદરા રાજ્યનો મુલક ચાર કટકામાં વહેંચાયેલો ભળી ગયો છે. એ પ્રાંતમાં મુખ્યત્વે કરીને ગુજરાતી હિન્દુઓ વસે છે, અને ઘણાખરા લોકો હિન્દુ તથા જૈન ધર્મ પાળે છે. કુલ વસ્તી ૩૭,૧૮,૦૦૦ છે. એ પ્રાંતની મુખ્ય

ભાષા ગુજરાતી છે. અને તેની ધરતી ઘણી રસાળ અને ફળદ્રુપ છે. તેમાં કાઠીઆવાડના ભાગમાં ઘણા ડુંગરો છે. એ પ્રાંતમાં સાબર-મતી, મહી, નર્મદા, તાપી, કીમ, પૂર્ણા, બનાસ, સરસ્વતી, એ નદીઓ વહે છે.

ઉત્તર વિભાગમાં ઘણું દેશી રાજ્યો છે, એ વિભાગમાં છ જિલ્લા, ત્રણ દેશી સંસ્થાન અને એજન્સિઓ છે. અમદાવાદ શહેર, જે સાબરમતી નદી ઉપર આવેલું છે, તે એની રાજધાની છે. ઉત્તર વિભાગનાં મુખ્ય બંદર દમણ, સુરત, ભરૂચ, ખંભાત, ઘોઘા, ભાવનગર, દીવ, વેરાવળ, પોરબંદર, દ્વારિકા ઓખા અને કચ્છ, માંડવી છે. જે મોટી લોદાની સડક છે: એક “ઝાઝે બરોડા” અને બીજી “રજપુતાના માળવા.” ઉપરાંત ટાપ્ટી વેલી, પ્રાંતીજ, ઘોળકા અને કપડવણજ રેલ્વેઓ છે. દેશી રાજ્યોએ પણ પોતપોતાના મુલકોમાં કેટલીએક નાની લોદાની સડક બાંધેલી છે. તેમાં વડોદરા-ડભોઈ રેલ્વે, મહેસાણા પાટણ રેલ્વે, ભાવનગર-ગોંડલ રેલ્વે, તથા જામનગર-દ્વારિકા રેલ્વે, મોરબી-જામનગર રેલ્વે, મુખ્ય છે.

ઉત્તર વિભાગના વિભાગો જિલ્લા

૧. અમદાવાદ
૨. ખેડા
૩. પંચમહાલ

૪. ભરૂચ
૫. સુરત
૬. થાણા

એજન્સી

૧. વેસ્ટર્ન ઇન્ડિયા સ્ટેટ્સ એજન્સી (ગવર્નર જનરલને તાબે)	
૨. ખંભાત.	૫. પંચમહાલ.
૩. મહીકાંઠા.	૬. સુરત.
૪. રેવાકાંઠા	

(૧) અમદાવાદ જિલ્લો

અમદાવાદ જિલ્લો ગુજરાત પ્રાંતના ઉત્તર ભાગમાં આવેલો છે. એ સૌથી મોટો જિલ્લો છે. એની ઉત્તરે નામદાર ગાયકવાડ સરકારનો મુલક છે, પૂર્વે ખેડા જિલ્લો છે, અને પશ્ચિમે તથા દક્ષિણે કાઠીઆવાડ પ્રાંત છે. એમાં એનો ઘણોખરો મુલક સપાટ છે. સને ૧૯૧૧ ના વસ્તી-પત્રક પ્રમાણે વસ્તી ૮,૨૭,૮૦૬ માણસની છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૩,૮૨૪ ચોરસ માઇલ છે. અને એમાં મુખ્ય નદી સાબરમતી છે. એ જિલ્લામાં ખેતીવાડીનું કામ સાફ ચાલે છે. એ જિલ્લાના છ તાલુકા અને બે પેટા મહાલ કરેલા છે: ૧. પ્રાંતીજ, ૨. વીરમગામ, ૩. ધોળકા, ૪. ઉત્તર દશકોઇ, ૫. દક્ષિણ દશકોઇ; ૧. ધંધુકા, ૧. ઘોઘા, ૨. સાણંદ, ૩. પાટડી અને મોડાસા એ ત્રણ પેટા તાલુકા છે. જિલ્લાની મુખ્ય પેદાશ રૂ, ગળી, તંબાકુ, દીવેલી, ડાંગર, ચણા, અને શેરડી છે.

અમદાવાદ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર અમદાવાદ છે. તે સાબર-મતીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેરમાં આગલા વખતની ઘણી સુદર ઇમારતો છે. મુસલમાની રાજ્યકાળમાં એ મુખ્ય પાટનગર હતું. એ શહેરમાં આર્ટસ્કુલ, મેડીકલ કૉલેજ, ટ્રેનીંગ સ્કુલો, પુસ્તકશાળાઓ, મદરેસાઓ, રોજીઓ, મસીદો, તળાવો, હાઈસ્કુલો, અને કન્યાશાળાઓ સ્થાપેલાં છે, અને તેમને માટે શોભાયમાન મકાનો બાંધેલાં છે. એ શહેરમાં વળી રેશમી, કસળી તથા સુતરાઉ કાપડ વણાય છે. એમાં રૂની ઘણી મીલો અને કારખાનાં છે. ગુજરાતમાં એ વેપારનું આગળ પડતું મથક છે.

અમદાવાદ જિલ્લાનાં બીજાં મોટાં શહેરો વીરમગામ, ખારાઘોડા, ઘોળકા, ઘોલેરા, ઘોઘા, પ્રાંતીજ, દશકોઇ, ધંધુકા, મોડાસા, પાટડી અને સાણંદ છે.

(૨) ખેડા જિલ્લો

ખેડા જિલ્લો અમદાવાદ જિલ્લાની પૂર્વે અને દક્ષિણે આવેલો છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૧,૫૯૬ ચોરસ માઈલ છે. એની પૂર્વે અને દક્ષિણે મહી નદી છે; ઉત્તરે ગાયકવાડનો મુલક, અમદાવાદ જિલ્લો અને રેવાકાંઠા છે અને પશ્ચિમે ખંભાત સંસ્થાન અને અમદાવાદ જિલ્લો છે. એ જિલ્લાની જમીન સપાટ અને રસાળ છે. એમાં પણ ખેતી સારી થાય છે. તેની વસ્તી સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે

૭,૧૧,૦૦૦ માણસની છે. એમાં મહી નદી મુખ્ય છે. એ સિવાય, વાત્રક, મેશ્વો, શેઠી, મોહોર, અને ખારી નદીઓ છે. એ જિલ્લાના પશુ સાત તાલુકા કરેલા છે: કપડવાણ, ઠાસરા, નડીઆદ, મેહેમદાવાદ, માતર, આણંદ અને ખોરસદ. એમાં ખેડા, મહુધા, અને ઉમરેઠ પેટા તાલુકા છે. જિલ્લાની મુખ્ય પેદાશ ખાજરી, જુવાર, ડાંગર, શેરડી, વરીયાળી અને તંબાકુ છે.

ખેડા જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર ખેડા છે, જ્યાં કલેક્ટરની કચેરી છે; પશુ એ જિલ્લાનું ઘણી વસ્તીવાળું અને વેપારમાં આગળ વધેલું શહેર નડીઆદ છે. એ ખેતીવાડી ખાતાનું મથક છે. ત્યાં એક સરકારી અને ત્રણ ખાનગી હાઈસ્કૂલ છે. ડાકોર જત્રાના સ્થળ તરીકે સુપ્રસિદ્ધ છે. બીજાં મોટાં શહેરો કપડવાણ, ડાકોર, ઉમરેઠ, આણંદ, વડતાલ, મેહેમદાવાદ, માતર, મહુધા અને ખોરસદ છે.

(૩) પંચમહાલ જિલ્લો

પંચમહાલ જિલ્લો ખેડા જિલ્લાની પૂર્વે આવેલો છે. તેની વસ્તી સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૩,૭૪,૮૬૦ માણસની છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૧,૬૦૬ ચોરસ માઇલ છે. ગોધરા, કાલોલ, હાલોલ, જાલોલ અને દાહોલ, એ પાંચ મહાલ ઉપરથી તેનું નામ

પંચમહાલ પહેલું છે. રેવાકાંકાઠા એજન્સીનો થોડો ભાગ વચ્ચે આવ્યાથી એ જિલ્લાના બે ભાગ થઈ ગયા છે. એક ભાગનું મુખ્ય શહેર ગોધરા છે. ત્યાં એક હાઈસ્કૂલ છે. અને બીજા ભાગનું મુખ્ય શહેર દાહોદ છે. એ જિલ્લાના ત્રણ તાલુકા કરેલા છે. એ જિલ્લાની જમીન ઉચી, નીચી અને વેરાન છે, તેથી ખેતીવાડીનું કામ સારું ચાલતું નથી. જિલ્લાની મુખ્ય પેદાશ મકાઈ, ચણા, તલ, અવે મહુડાં છે. આ જિલ્લાનો સાગ તથા ઈમારતી લાકડું દેશપરદેશ ચઢે છે. મુખ્ય નદી માહી છે. એમાં ત્રણ તાલુકા છે: ગોધરા, કાલોલ, દાહોદ; અને કાલોલ તથા કાલોદ એ બે પેટા મહાલ છે.

(૪) ભરૂચ જિલ્લો

ભરૂચ જિલ્લો ખેડા જિલ્લાની દક્ષિણે આવેલો છે. એની સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે વસ્તી ૩,૦૭,૭૪૫ માણસની છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૧,૪૬૮ ચોરસ માઈલ છે. એની પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત છે. દક્ષિણે કીમ નદી છે. પૂર્વે ગાયકવાડનો મુલક અને ઉત્તરે મહી નદી છે. એ જિલ્લાની પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત છે. એ અખાતમાં નર્મદા અને કીમ નદી મળે છે. નર્મદા નદી ઘણી મોટી અને જાડી છે. તેથી એની મારફતે બહોળો વેપાર ચાલે છે. અગાઉ ભરૂચ એક શક્ત્રી બંદર હતું, પણ તે પડી ભાંગ્યું છે. હવે તેની

ખીલવણીનો પ્રયાસ થશે એમ લાગે છે. નર્મદા નદી ઉપર આગગાડી જવા આવવાને માટે એક મોટા પુલ બાંધવામાં આવેલો છે. એ જિલ્લાની જમીન ઘણી રસાળ છે, અને ખેતીવાડી સારી ચાલે છે. એની મુખ્ય પેદાશ રૂ છે. એ જિલ્લાના પાંચ તાલુકા કરેલા છે : ભરૂચ, અંકલેશ્વર, વાગરા, આમોદ અને જંબુસર

ભરૂચ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર ભરૂચ છે. ત્યાં હાઇસ્કુલ છે. એ નર્મદા નદીના મુખ આગળ આવેલું છે. એ શહેર વેપારનું મુખ્ય શહેર હોવાથી ત્યાં વેપારરોજગાર સારો ચાલે છે. ખીજાં મોટાં શહેરો અંકલેશ્વર, હાંસોટ, વાગરા, આમોદ અને જંબુસર છે. એમાં ભાડભૂત અને શુકલતીર્થ એ બે યાત્રાનાં સ્થળો છે.

(૫) સુરત જિલ્લો

સુરત જિલ્લો ભરૂચ જિલ્લાની દક્ષિણે આવેલો છે. એની ઉત્તરે કીમ નદી છે. એની પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત અને અરબી સમુદ્ર છે, અને પૂર્વે ગાયકવાડનો મૂલક તથા વાંસદા અને ધરમપોરનાં રાજ્યો છે. એ જિલ્લાની જમીન ૧,૬૫૧ ચોરસ માઇલ છે. એમાં સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૬,૫૪,૧૦૬ માણસની વસ્તી છે. એ જિલ્લાની જમીન ઘણીખરી સપાટ અને રસાળ છે. એમાં મુખ્ય નદીઓ તાપી, કીમ, અને પૂર્ણિ

છે. એ સિવાય બીજી થોડીક નાની નદીઓ છે. એ જિલ્લાની મુખ્ય પેદાશ રૂ, જુવાર, ઘઉં, દીવેલી અને શેરડી છે. એ જિલ્લાના આઠ તાલુકા કરેલા છે : સુરત, પારડી, વલસાડ, ચીખલી, જલાલપોર, ખારડોલી, ચોર્યાશી અને ચોલપાડ.

સુરત જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર સુરત છે. એ તાપી નદીના મુખ આગળ આવેલું છે. તાપી નદી ઉપર એક પુલ બાંધવામાં આવેલો છે, તેને હોપ પુલ કહે છે, ને તે જોવા લાયક છે. એ શહેરમાં સવાલાખ માણસની વસ્તી છે. એમાં ઘણી નિશાળો અને કારખાનાં છે. એ શહેરમાં આગળ ઘણી વસ્તી હતી અને એ પશ્ચિમ હિન્દુસ્તાનનું સર્વથી મોટું બંદર ગણાતું હતું. એમાં પહેલાં બહોળો વેપાર ચાલતો હતો. ઘણીબરી પરદેશી વેપારી પ્રજાની અહીં કોઠી હતી. પરંતુ વારંવારની મોટી મોટી આગોથી અને વેપારનું મુખ્ય મથક મુંબઈ થયાથી એ શહેરનો વેપાર તૂટી ગયો છે. અહીંનું કસબી અને જરી ટપકીનું કાપડ તથા ભરતકામ વખણાય છે. સુરત બરફી માટે જાણીતું છે.

સુરત જિલ્લાનાં બીજાં શહેરો રાંદેર, ચોલપાડ, માંડવી, ખારડોલી, જલાલપોર, ચીખલી, વલસાડ, પારડી અને ઉદવાડા છે. હજીરા અને દુમસ એ હવા ખાવાનાં સ્થળ છે. ઉદવાડા અને બહુધાન એ જાત્રાનાં સ્થળ છે.

(૬) થાણા જિલ્લો

થાણા જિલ્લો સુરતની દક્ષિણે આવેલો છે; તેની પૂર્વે મધ્ય વિભાગ, દક્ષિણે મુંબઈ જેટ અને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર છે. એ જિલ્લાનું ક્ષેત્રફળ અમદાવાદ જિલ્લા જેટલું છે, પણ વસ્તી વધારે છે. કુલ વસ્તી ૭,૫૯,૯૧૬ માણસની છે. તેની જમીન લગભગ સપાટ છે અને મુખ્ય પેદાશ ડાંગર, શેરડી, કેળાં, પાન, આદુ, અને નાજિયેર છે. અગાશીમાં સુકાં કેળાં, થાય છે. ભાચંદર અને વસઈ પાસે મીઠું પકવવામાં આવે છે. થાણા, વાંદરા, સાંટાકુઝ, વસઈ, કલ્યાણ, કુર્લા, અંધેરી, વિલાપારલા, બોરીવલી, કાંદીવલી, ઘાટકુપર એ જાણવા જેવાં ગામો છે.

રાજધાનીનું ગામ થાણા છે. એમાં ગાંડાની ઇસ્પીતાલ છે. એ જી. આઈ. પી. નું સ્ટેશન છે, અને મુંબઈથી કેટલીક લોકલ ગાડીઓ થાણા સુધી જાય છે, અને કેટલીક તેનાથી આગળ કલ્યાણ સુધી જાય છે. કલ્યાણથી જી. આઈ. પી. ના બે ફાંટા પડે છે, એક પુના તરફ અને બીજો નાશિક તરફ જાય છે.

વાંદરા મુંબઈની નજીકમાં હોઈ સારી રીતે વસી ગયલું છે. અને અંધેરી, બોરીવલીની વસ્તીમાં પણ તે જ કારણથી વધારે થયો છે, અને થતો જાય છે. બી. બી. સી. આઈ. રેલ્વેની ઘણીક લોકલ ગાડીઓ વાંદરા સુધી, કેટલીક અંધેરી સુધી, થોડીક બોરીવલી સુધી અને પાંચ સાત તો વિરાર સુધી પણ જાય છે.

અંધેરીમાં જોગેશ્વરીની ગુફા, અને યોરીવલી પાસેના ડુંગરમાં કનેરીની ગુફાઓ છે; એ પથ્થરમાંથી કોરી કાઢેલી જૂના વખતની ગુફાઓ હોઈ જોવા લાયક છે. તેમ જ વસાહતમાં કિલ્લો છે તે જોવાને ઘણા લોકો જાય છે.

(૭) કચ્છ સંસ્થાન

કચ્છ પ્રાંત સિંધ અને કાઠીઆવાડની વચ્ચે છે. એની પૂર્વે પાલણપુર એજન્સી છે. એની ઉત્તરે મોટું રેતીનું મેદાન છે. તેને કચ્છનું રણ કહે છે. એ રણ ચોમાસામાં પાણીથી ભરપૂર હોય છે. એ દેશનો દક્ષિણ ભાગ સપાટ છે, અને જમીન રસાળ છે. રણ બાદ કરતાં તેનું ક્ષેત્રફળ ૭,૬૧૬ ચોરસ માઈલ છે. એમાં સને ૧૯૧૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૫,૧૩,૪૨૯ માણસની વસ્તી છે. એના ઉત્તર અને મધ્ય ભાગમાં ડુંગરા આવેલા છે. એ દેશમાં કોઈ મોટી નદી નથી. કચ્છમાં હિંદુ રાજા છે. તે 'રાવ'ના નામથી ઓળખાય છે. કચ્છની સોના-રૂપાની નકશીદાર કારીગરીઓ ઘણી વખણાય છે. એ દેશમાં સુતરાઉ, કસળી અને રેશમી કાપડ વણવાનાં કારખાનાં છે. એ સંસ્થાનમાં એકે નદી નથી. પરંતુ કેટલાક પાણીના વેહેળા છે, તે ચોમાસામાં પાણીથી ભરેલા રહે છે. કચ્છમાં વરસાદ ઓછો પડે છે.

કચ્છની રાજધાની ભુજ છે. તેને સને ૧૯૦૫ માં રાવશ્રી ખેંગારજીએ વસાવ્યું હતું. એમાં સને ૧૯૨૧ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૧૬,૩૦૦ માણસની વસ્તી છે. પોલીટીકલ એજન્ટ પણ ભુજમાં રહે છે. ત્યાં નાની ઇંગ્લેજ લશ્કરની છાવણી પણ છે. એ શહેરમાં કેળવણી આપવાનું કામ ઘણું સારું ચાલે છે, અને તેને માટે કેટલીએક નિશાળો સ્થપાયેલી છે. ત્યાં એક હાઇસ્કૂલ છે. કચ્છનું વેપારનું મુખ્ય મથક માંડવી બંદર છે. તેમાં ૨૪,૨૩૫ માણસની વસ્તી છે. તે સિવાય અંજાર અને જામૈયા પણ બંદર છે. કંથકોટ એ જૂનું ઐતિહાસિક શહેર છે. મુંદરા એક શહેર છે. કચ્છમાંથી ઘોડા, ગાય, બળદ ઉંટ, ઘી, તેલ, વગેરે પરદેશ ખાતે જાય છે. ફટકડી અને સુરોખાર એ દેશમાં જડે છે. ત્યાં કોલસાની ખાણો છે, પરંતુ તેને ખોદી કાઢવાનું કામ ચાલતું નથી.

(૮) ખંભાત સંસ્થાન

ખંભાત સંસ્થાનની ઉત્તરે અને પૂર્વે મહી નદી છે, અને ખેડા જિલ્લો છે. અગ્નિ કોણમાં ગાયકવાડનો મુલક, દક્ષિણે ખંભાતનો અખાત, અને પશ્ચિમે અમદાવાદ જિલ્લો તથા સાબરમતી નદી છે. એ સંસ્થાનનો હાકેમ એક મોગલ છે તે નવાબને નામે ઓળખાય છે. એ સંસ્થાનનો પોલીટીકલ એજન્ટ ખેડાનો કલેક્ટર છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૩૫૦ ચોરસ માઈલ છે. તેની સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૭૧,૭૬૨ માણસની વસ્તી છે.

એ સંસ્થાનનું મુખ્ય શહેર ખંભાત છે અને તે મહી નદીના મુખ આગળ આવેલું છે. ત્યાં અકીકના પથરા સાફ કરીને તેનાં જુદાં જુદાં રૂપો બનાવવામાં આવે છે. અહીં શેતરંજીઓ સારી બને છે. રેલવે નહોતી ત્યારે ખંભાત એક મોટું બંદર હતું. એનું બીજું મોટું ગામ તારાપુર છે.

(૯) કાઠીઆવાડમાંનાં સંસ્થાનો

કાઠીઆવાડ મુંબઈ ઈલાકાની પશ્ચિમે, કચ્છ અને ખંભાતના અખાતની વચ્ચે એક મોટા દ્વીપકલ્પ છે. એની પૂર્વે અમદાવાદ જિલ્લો અને ખંભાતનો અખાત છે. દક્ષિણે અને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર, અને ઉત્તરે કચ્છનું રણ છે. આમાં ગાયકવાડનો મુલક, અંબ્રજોનો ધંધુકા તાલુકો અને ઘોઘા પેટામહાલ, નવાળી બાફરાબાદ અને શ્રીરંગીઓનું દ્વીપ બંદર, એનો સમાવેશ થાય છે. ગાયકવાડનો મુલક બાદ કરતાં તેનું ક્ષેત્રફળ ૨૦,૮૮૨ ચોરસ માઇલ છે. તેની સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૨૫,૭૨,૫૩૫ માણસની વસ્તી છે. તેમાં આવડા, સોલંકી, પરમાર, કાઠી આદિ રજપૂત અને મેમણ, મીઆણા, ખોજા આદિ મુસલમાન વસે છે. એમાં ગિરનાર નામે એક પર્વત છે. શત્રુંજય, બર્ડા, થાન અને ચોટીલાના ડુંગરો છે. તેમાં કોઈ મોટી નદી વહેતી નથી. ભાદર નામની એક નદી પ્રમાણમાં કંઠક મોટી છે. અને શેત્રુંજી એક બીજી નદી છે. એનાં રાજ-

કાજના બંદોબસ્ત માટે અંગ્રેજ સરકાર તરફથી નાં ગવર્નર જન-
રલનો એજન્ટ રહે છે. એની કચેરી રાજકોટ શહેરમાં છે. એ
એજન્ટની બે ભાગો કરેલા છે; અને દરેક ભાગ એક એક પોલી-
ટીકલ એજન્ટની દેખરેખ હેઠળ છે.

કાઠીઆવાડમાંથી રૂ, જિન, ઘી, ગોળ, ઘોડા, અને ઢાર મુંબઈ
તથા બીજાં બંદર ખાતે ચઢે છે.

એજન્ટની ભાગો

પો. એજન્ટનું મથક

પૂર્વ કાઠીઆવાડ પ્રાંત

વઢવાણ

પશ્ચિમ કાઠીઆવાડ પ્રાંત

રાજકોટ

કાઠીઆવાડમાં નાનાં મોટાં મળીને કુલ ૧૮ સંસ્થાનો છે,
જેમાંનાં મુખ્ય નીચે જણાવેલાં છે. એ સંસ્થાનોના રાજા એ જ
નામનાં શહેરોમાં રાજધાની કરી રહે છે. એ મુખ્ય સંસ્થાનોમાં ભાવ-
નગરનું સંસ્થાન રાજકીય બાબત, કેળવણી અને વેપારમાં સર્વથી
આગળ વધેલું છે. જૂનાગઢ, ભાવનગર, પોરબંદર અને ગોંડલ હવે વધવા
માંડયાં છે. કાઠીઆવાડમાં હિન્દુ લોકોનાં મોટાં તીર્થ છે. તેમાં દ્વારકા,
સોમનાથ કે પ્રભાસપાટણ, પાલીતાણા તથા શત્રુંજય
મુખ્ય છે. એમાં પાલીતાણા, શત્રુંજય પર્વતને લીધે શ્રાવક લોકોનું
તીર્થ છે. કાઠીઆવાડમાં ભાવનગર, વેરાવળ, પોરબંદર,
દ્વારકા, ખેડી, એ મોટાં બંદરો છે.

મુખ્ય દેશી રાજ્યો

પ્રાંતવાર

૧. ધ્રાંગધ્રા	૧૦. પોરબંદર
૨. વઢવાણ	૧૧. રાજકોટ
૩. લોંબડી	૧૨. નવાનગર (જામનગર)
૪. ભાવનગર	૧૩. મોરબી
૫. પાલીતાણા	૧૪. વાંકાનેર
૬. લાડી	૧૫. ચૂડા
૭. જફરાબાદ	૧૬. સાયલા
૮. જુનાગઢ	૧૭. ધ્રોળ
૯. માંગરોળ	૧૮. ગોંડલ

(૧૦) પાલણુપુર સંસ્થાન

પાલણુપુર એજન્સી ગુજરાત પ્રાંતમાં છેક ઉત્તરે છે. એની ઉત્તરે મારવાડ અને શીરોહી, દક્ષિણે ગાયકવાડનો મુલક, પૂર્વે શીરોહી અને મહીકાંઠા એજન્સી અને પશ્ચિમે કચ્છનું રણ છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૬,૩૯૩ ચોરસ માઈલ છે. તેમાં સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૫,૧૮,૫૬૬ માણસની વસ્તી છે. એ એજન્સીમાં બનાસ અને સરસ્વતી નદી વહે છે. સરસ્વતી પવિત્ર નદી મન.ય છે. એની મુખ્ય પેદાશ રૂ, શેરડી, જુવાર, કઠોળ, અને ડાંગર છે. વેપાર-

માં મુખ્ય નિકાશ સુરોખાર, અનાજ, તલ, કપાસ, ચંપાં અને કેવડાનું અત્તર છે. એમાં ૧૧ સંસ્થાનો છે, અને તેમાં પાલણપુર અને રાધનપુર મુખ્ય છે.

પાલણપુર એજન્સીનાં મુખ્ય શહેરો પાલણપુર, ડીસા અને રાધણપુર છે. પાલણપુરનો રાજા દીવાન કહેવાય છે. પાલણપુરમાં પોલીટીકલ એજન્ટ રહે છે; અને ડીસામાં અંગ્રેજી લશ્કરની છાવણી રહેતી હતી, પણ હવે ડીસા પાલણપુર રાજ્યને પાછું સોંપી દેવામાં આવ્યું છે. પાલણપુર રેલ્વે સ્ટેશન છે.

(૧૨) મહીકાંઠા એજન્સી

મહીકાંઠા એજન્સી ગુજરાત પ્રાંતના ઈશાન ખુણામાં અમદાવાદ અને ખેડા જિલ્લાની ઉત્તરે છે. એની ઉત્તરે આબુના ડુંગરો, પશ્ચિમે ગાયકવાડનો મુલક અને પાલનપુર એજન્સી, દક્ષિણે અમદાવાદ, તથા ખેડા જિલ્લો અને રેવાકાંઠા એજન્સી, અને પૂર્વે મેવાડનો પહાડી મુલક છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૩,૧૨૪ ચોરસ માઈલ છે. એમાં સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૪,૫૦,૪૭૮ માણસની વસ્તી છે. એ એજન્સીમાં સાબરમતી નદી વહે છે. એના બાવન ભાગ કરેલા છે, અને એમાં નાના મોટા મળી ૪૮ રાજા અને ઠાકોરો છે. એમાંના કેટલાક રાજાઓ ગાયકવાડને, કેટલાક ઈડર સંસ્થાનને અને કેટલાક અંગ્રેજ સરકારને ખંડણી આપે છે. અને મુખ્ય સંસ્થાન ઈડર છે. એ એજન્સીનું મુખ્ય શહેર સાદરા

છે. ત્યાં પોલીટીકલ એજન્ટ રહે છે. તેમાં અહમદનગર, ઇડિર, વિગેરે બીજાં શહેરો છે. ખેથાપુર, વડાલી વગેરે નાનાં શહેરો છે. દાંતા એક નાનું પણ અગત્યનું શહેર છે; જ્યાં અંબાજી માતાનું દેવળ છે.

(૧૨) રેવાકાંઠા એજન્સી

રેવાકાંઠા એજન્સી ગુજરાત પ્રાંતની પૂર્વે છે. એની ઉત્તરે મહિકાંઠા, અને રજપુતાના, પૂર્વે મધ્ય હિન્દુસ્થાન અને ખાનદેશ, દક્ષિણે ગાયકવાડનો મુલક અને સુરત જીલ્લો, પશ્ચિમે ગાયકવાડનો મુલક અને ભરૂચ, ખેડા, તથા પંચમહાલ જીલ્લા આવેલા છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૪,૯૫૬ ચોરસ માઈલ છે. એમાં સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૬,૬૫,૦૯૯ માણસની વસ્તી છે. એ એજન્સીમાં રાજ-પીપળા નામે પર્વત છે, અને મહી અને નર્મદા નદી વહે છે. એજન્સીમાં કુલ ૩૨ સંસ્થાનો છે, તેમાં છ મુખ્ય છે.

૧. રાજપીપળા ૨. છોટા ઊદેપર ૩. બારીઆ
૪. લુણાવાડા ૫. મુંથ ૬. વાડાસિનોર અને એ સિવાય
કડાણા, સંજેલા, ભાદરવા, રામપુર અને ઉમીટા એ નાનાં
સંસ્થાનો છે. રાજપીપળા સંસ્થાન સર્વથી મોટું છે, અને તેમાં
મુખ્ય શહેર રાજપીપળા છે. પંચમહાલનો કલેક્ટર આ એજન્સીનો
પોલીટીકલ એજન્ટ છે.

(૧૩) પંચમહાલ એજન્સી

પંચમહાલ એજન્સી પંચમહાલ જિલ્લાની દક્ષિણે છે. એમાં મુખ્ય સંસ્થાન નાઝકોટ (બંબુઘોડા) છે. એ એજન્સી પંચમહાલના કલેક્ટરના તાબામાં છે. એની હવા સારી નથી. અહીંથી ઇમારતી લાકડું દેશ પરદેશ જાય છે.

(૧૪) સુરત એજન્સી

સુરત એજન્સીનાં ત્રણ નાનાં સંસ્થાન છે. એ સુરત જિલ્લામાં છૂટાં છૂટાં આવેલાં છે. એ સંસ્થાનો સચીન, વાંસદા અને ધરમપુર છે. સુરતનો કલેક્ટર એ સંસ્થાનોનો પોલીટીકલ એજન્ટ છે. આ એજન્સીમાં બે કસ્બા તથા ૩૭૮ ગામ છે. સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે એની ૨,૦૭,૮૩૭ માણસની વસ્તી છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૧,૯૫૬ ચોરસ માઈલ છે. એમાં જંગલો હોઈને ઇમારતી લાકડાંનો તથા ત્રીસમનો વેપાર ઠીક ચાલે છે. લોકો સાદી અને ખાટલાની પાટી વણે છે. સચીન રાજ્યનું ડુમસ હવા ખાવાનું સ્થળ છે. ડિનાઈનો કુંડ છે, તેની જાત્રા દર વર્ષે થાય છે. ડાંગનું રાજ્ય એ તદ્દન જંગલી પ્રદેશ છે. એની વસ્તી ૨૪,૫૭૬ માણસની છે.

ઉત્તર વિભાગનાં મુખ્ય શહેરો

૧. અમદાવાદ	૨૧. સુરત
૨. ઇડર	૨૨. વલસાડ
૩. વીરમગામ	૨૩. નવસારી
૪. પાટણ	૨૪. ભુજ
૫. સિદ્ધપુર	૨૫. માંડવી
૬. પાલણપુર	૨૬. પોરબંદર
૭. રાધનપુર	૨૭. જામનગર
૮. વડનગર	૨૮. વેરાવળ
૯. મહેમદાવાદ	૨૯. જૂનાગઢ
૧૦. ખેડા	૩૦. ગોંડલ
૧૧. નડીઆદ	૩૧. રાજકોટ
૧૨. કપડવંજ	૩૨. મોરબી
૧૩. ડાકોર	૩૩. ધ્રાંગધ્રા
૧૪. આણંદ	૩૪. વાંકાનેર
૧૫. ખંભાત	૩૫. વઢવાણ
૧૬. ગોધરા	૩૬. લીંબડી
૧૭. દાહોદ	૩૭. ભાવનગર
૧૮. વડોદરા	૩૮. પાલીતાણા
૧૯. ભરૂચ	૩૯. થાણા
૨૦. અંકલેશ્વર	૪૦. કલ્યાણ

હવાખાવાનાં ઠેકાણાં

૧. આબુ. ૨. હુમસ. ૩. હજીરા અને ૪. તીથલ અને ૫. ઉમ-
રાઠ. આ ઠેકાણું ગાયકવાડ તાબાનું મરોલી સ્ટેશનથી પાંચ માઈલપર
છે. ૬. જામનગર પાસે ખાલાચડી. ૭. માંગરોળ. ૮. ચોરવાડ
અને ૯. વેરાવળ.

જાત્રાનાં સ્થળો

૧. દ્વારકા ૨. પ્રભાસપાટણ ૩. ગિરીનાર (જૂનાગઢ પાસે)
૪. પાલીતાણા પાસે શત્રુંજયની ટેકરી ૫. અંખાળ
૬. આબુ ૭. સિદ્ધપુર ૮. બહુચરાળ ૯. અમદાવાદ
પાસે સરખેજનો રોજો (મુસલમાન) ૧૦. ડાકોર
૧૧. પાવાગઢ ૧૨. ચાણોદ ૧૩. કરનાળી ૧૪. શુકલતીર્થ
૧૫. બહુધાન ૧૬. ઉદવાડા (પારસીઓનું).

વડોદરા સંસ્થાન

વડોદરા સંસ્થાનના ભાગે ગુજરાત પ્રાંતમાં ઘણા વિખરાતા
અને ખીજાં રાજ્યો જોડે ભેળાઈ ગયલા છે. ઉત્તરે ખેડા જીલ્લો, પૂર્વે
રેવાકાંઠા એજન્સી, અને પંચમહાલ જીલ્લો, પશ્ચિમે ખંભાત સંસ્થાન
અને ખેડા જીલ્લો તથા દક્ષિણે ભરૂચ જીલ્લો છે. અમરેલી અને ઓખા-
મંડળ કાઠીઆવાડમાં આવેલાં છે. એ રાજ્યનું ક્ષેત્રફળ ૮,૨૨૬
ચોરસ માઈલ છે. તેની સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે વસ્તી

૨૧,૨૧,૬૦૦ માણસની છે; જેમાંની ચાર લાગ જેટલી હિન્દુઓની છે. મુંબઈ ઇલાકાનાં દેશી રાજ્યોમાં એ સર્વેથી મોટું રાજ્ય ગણાય છે. એ રાજ્ય અગાઉ મુંબઈના ના. ગવર્નરના તાબામાં હતું, પણ થોડાં વર્ષ થયાં હિન્દુસ્તાનના નામદાર ગવર્નર જનરલના તાબા હેઠળ મૂકાયતું છે. એ નામદારનો એક રેસીડેન્ટ એ સંસ્થાનની દેખરેખ રાખે છે. ત્યાં અંગ્રેજ ફોજ રહે છે. એ રાજ્યના ચાર મુખ્ય પ્રાંતો છે: વડોદરા, કડી, નવસારી, અને અમરેલી. એ રાજ્યના ૫ મહાલોમાં વિભાગ કરેલા છે. એ રાજ્યમાં પ્રાથમિક કેળવણી મફત અને ફરજિયાત અપાય છે. તેમ લોકને રાજકાજમાં વધુ હિસ્સો આપવાના ઉદ્દેશથી ધારાસભા પણ સ્થપાયલી છે. અને લોકપ્રતિનિધિઓથી તેનું કામ ચાલે છે. હિન્દુસ્થાનનાં દેશી રાજ્યોમાં આ એક આગળ પડતું સંસ્થાન ગણાય છે.

વડોદરા સંસ્થાનનું મુખ્ય શહેર વડોદરા છે. એ વિશ્વામિત્રી નદીને કાંઠે આવેલું છે. તેમાં શ્રીમંત મહારાજ ગાયકવાડ સરકાર રહે છે. તેમણે એ શહેરમાં કેટલીએક સુંદર ઇમારતો અને કેળવણી આપવાનાં શોભાયમાન મકાન બાંધેલાં છે. વડોદરામાં એક મોટી કોલેજ અને કલાશુવન છે. એ સંસ્થાનનાં બીજાં મોટાં શહેરો નવસારી, સોનગઢ, ગણદેવી, બીલીમોરા, પેટલાદ, વાઘરા, હમોઈ, સંખેડા, બહાદરપુર, અમરેલી, દામનગર, દ્વારિકાં, પાટણ, મેસાણા, વડનગર, કડી અને સિદ્ધપુર છે. ધીરે ધીરે વેપારવણજમાં આ રાજ્ય આગળ

વધતું જાય છે. તેમાં વણાટનું, રંગવાનું, ખરાદીનું કામ વખણાય છે. મોતીપુરમાં કાચા આરસપહાણની પણ ખાણ છે. આ રાજ્યમાં ચાણોદ અને કરનાળી તથા બહુચરાજી યાત્રાનાં ધામ છે.

મધ્ય વિભાગ

મુંબઈ ઇલાકાના મધ્યમાં આવેલા મુલકમાંથી ખાનદેશ, તથા મહારાષ્ટ્ર એ નામથી ઓળખાતા ભાગને મધ્ય વિભાગ નામ આપી, તેના નીચે પ્રમાણે ૭ જિલ્લાઓ કરવામાં આવ્યા છે:—

એમાં સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૬૦,૪૯,૧૧૪ માણસની વસ્તી છે.

જિલ્લા

- ૧ પશ્ચિમ ખાનદેશ
- ૨ પૂર્વ ખાનદેશ
- ૩ નાશિક
- ૪ અહમદનગર
- ૫ પુના
- ૬ સતારા
- ૭ શોલાપુર

મુખ્ય શહેર

- ધુળીયા, નંદરબાર
- જળગામ, ભુંસાવળ
- નાશિક, ત્રંબક, દેવલાલી
- અહમદનગર, ખડા
- પુના, ખડકી, લાનોલી, તળેગામ
- સતારા, મહાબળેશ્વર
- શોલાપુર, ખારસી, પંઢરપુર

આ ઉપરાંત સતારા જાગીર, મહેવાસી પરગણાં, અને સુરગાણાનો મુલક એ દેશી રાજ્યો છે. આમાં ભોર, ફલટણ, અકલકોટ, અને ઝૌધ એ સતારા જાગીરનાં રાજ્યો છે.

ગોદાવરી, ભીમા, નીરા, ઝીના, કૃષ્ણા અને વારણા, એ મુખ્ય નદીઓ છે; નીરા નદીની મોટી નહેર ખાંધવામાં આવી છે. એ ૧૧૦ માઇલ લાંબી છે.

આ ભાગમાં ભાષા મરાઠી છે અને પુના શહેર રાજધાની છે. પેશ્વાઓનું પણ તે રાજધાનીનું શહેર હતું. મુંબઈ ઇલાકાના નામદાર ગવર્નર સાહેબ ચોમાસામાં પુનામાં રહે છે, કારણ તે ઋતુમાં પુનાની હવા બહુ સારી રહે છે.

ભિનાળામાં ગવર્નર સાહેબ મહાબળેશ્વરમાં રહે છે. મહાબળેશ્વર આ ઇલાકામાંનાં હવા ખાવાનાં સ્થળોમાં મુખ્ય ગણાય તેવું છે.

નાશિક, ત્રંબક અને પંદરપુર એ જાત્રાનાં ઠેકાણાં છે અને દેવલાલી અને લાનોલી એ હવા ખાવાનાં ઠેકાણાં છે.

આ વિભાગમાં મુખ્ય પેદાશ રૂ, અળશી, તેલી બીયાં, અનાજ, મહુડાં, શેરડીની છે અને નાના મોટા હાથ-ઉછોગ હજી કોઇ કોઇ જગાએ ટકી રહ્યા છે. દ્રાક્ષ વગેરે મેવો પુષ્કળ થાય છે

દક્ષિણ વિભાગ

મુંબઈ ઇલાકામાં દક્ષિણમાં આવેલા મુલકને દક્ષિણ વિભાગ નામ આપી તેના નીચે પ્રમાણ ૬ જિલ્લા પાડવામાં આવ્યા છે:

તેની વસ્તી ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૫૫,૭૦,૦૦૦.

જીલ્લા

મુખ્ય શહેર

૧ વિજાપુર	વિજાપુર, તાલિકોટ
૨ એલગામ	એલગામ, ગોકાક
૨ ધારવાડ	ધારવાડ, હુબલી
૪ કાનડા	કારવાર, હોનાવર, ગોકર્ણ
૫ રત્નાગિરિ	માલવણ, રત્નાગિરિ, વેંગુર્લા
૬ કોલાબા	અલિબાગ, ઉરણ, માથેરાન

તે ઉપરાંત કોલ્હાપુર, સાંગલી, મિરજ, જમખંડી, મુધોળ, રામદુર્ગ, સાવંતવાડી, જત, સાવનુર, ડકલાપુર, અને જંજીરા એ દેશી રાજ્યો છે.

આ વિભાગમાં ડુંગરો નથી, પણ બધી જમીન ઉંચી છે. અને નદીઓમાં ભીમા, કૃષ્ણા તુંગલદ્રા એ મુખ્ય છે. ડોણ, ઘટપ્રભા, અને મલપ્રભા એ નાની નદીઓ છે. શિરાવતી નામની એક નાની નદીમાં એક ધોધ છે—જે ગેરસોપ્પાના નામથી ઓળખાય છે. તે ધોધ બહુ ઉંચેથી પડે છે અને દુનિયામાં સુંદરમાં સુંદર દેખાવો-માંનો એક ગણાય છે.

ભાષા મુખ્ય કાનડી છે. અને એલચી, સોપારી, મરી, કાન્નુ એ ચીજો એ વિભાગમાં ઉત્પન્ન થાય છે. ખેતીની પેદાશમાં ડાંગર, ઘઉં, કપાસ, તલ, અળસી મુખ્ય છે. અને ખનીજમાં સોનું,

રૂપું પણ નીકળે છે. ત્રાંબું, લોખંડ વગેરે કાચી ધાતુ પણ મળે છે. કોલાબા જીલ્લામાં હવાખાવાનાં ઠેકાણાં તરીકે માથેરાન બહુ પંકાય છે. પુણે જતાં ભોરઘાટમાં નેરલ સ્ટેશન આવે છે, ત્યાંથી માથેરાન જવાય છે. એ જીલ્લામાં બંદરો તરીકે અલિબાગ, રતનાગિરિ, માલવણ, કારવાર, હોનાવર, અંકોલ, કુમટા, એ સારી રીતે જાણીતાં છે. એમાં કારવાર એ મોટું બંદર છે.

ફીરંગીનાં સંસ્થાનો

અરબી સમુદ્રના કાંઠા ઉપર આ સંસ્થાનો આવેલાં છે: ૧. દિવ. ૨. દમણ અને ૩. ગોવા. અહીં પોર્ટુગાલનું પ્રજાસત્તાક રાજ્ય ચાલે છે.

ફીરંગીઓનું સ્વતંત્ર રાજ્ય ગોવા(પંજીમ)માં છે. હમણાં ત્યાં પ્રજાસત્તાક રાજ્ય ચાલે છે અને હિન્દીઓ પણ તે રાજ્યના બધા હક્ક હવે સંપૂર્ણ રીતે જ ભોગવે છે. તેમાં માર્મા ગોવા બંદર છે. ઉત્તર વિભાગમાં દમણ અને કાઠીઆવાડની દક્ષિણે દીવ એ પણ ફીરંગીને તાબે છે.

પ્રકલ્પ ૪ થું

હિન્દુસ્તાન (અહ્મદેશ સહિત)

— :: —

હિન્દુસ્તાનની સીમા વગેરે

હિન્દુસ્તાન એશિયા ખંડની દક્ષિણે એક મોટા દેશ છે. તે લગભગ દ્વીપકલ્પ જેવો જણાય છે. અહ્મદેશ* પ્રાંત સિવાય હિન્દુસ્તાનની વસ્તીમાં વસ્તી લંબાઈ ૨,૦૦૦ માઇલ અને પહોળાઈ ૨,૫૦૦ માઇલ છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૧૮,૦૫,૩૩૨ ચોરસ માઇલ છે, અને એમાં વસ્તી ઇ. સ. ૧૯૧૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે મુમારે ૩૨,૦૦,૦૦,૦૦૦ માણસની છે. વસ્તીમાં એ દુનીયામાં ચીનથી ઉતરતો છે; એટલે કે બીજે નંબરે છે, એ ક્ષેત્રફળનો ૬^૧/_૬ તથા એ વસ્તીનો લગભગ ૭૭ ટકા ભાગ, એટલે ૨૫ કરોડની વસ્તી અંગ્રેજી રાજ્યની સત્તા નીચે છે, અને બાકીનો ભાગ દેશી રાજ્યોના તાબામાં છે; તેની વસ્તી ૭ કરોડ ૧૯ લાખ માણસની છે. હિન્દુસ્તાન આકારે દ્વીપકલ્પ છે. એનું મૂળ નામ ભરતખંડ હતું, પણ મુસલમાનોએ હિન્દુસ્તાન નામ પાડ્યું.

* આખા અહ્મદેશ પ્રાંતને હાલમાં અંગ્રેજી રાજ્ય સાથે જોડી દેવામાં આવેલો છે. અને તે હિન્દુસ્તાનના નામદાર ગવર્નર જનરલના તાબા હેઠળ છે. તેથી એને હિન્દુસ્તાનમાં ગણેલો છે. એમાં ગવર્નરનો અમલ ચાલે છે.

સીમા—હિન્દુસ્તાનની ઉત્તરે હિન્દુકુશ. કારાકોરમ અને હિમાલય પર્વતો છે, જે એને તુર્કસ્તાન અને તિબેટથી જુદો પાડે છે, અને હિન્દુનું રક્ષણ કરે છે. વળી અફઘાનિસ્તાન અને બલુચિસ્તાન દેશો અને અરબી સમુદ્ર છે. દક્ષિણે હિન્દી મહાસાગર અને મલાયાનો દ્વીપકલ્પ છે; અને પૂર્વે બંગાળાનો અખાત, બ્રહ્મદેશ સિયામ પ્રાંત અને ચીન દેશ છે.

કિનારાની લંબાઈ—હિન્દના કિનારાની લંબાઈ આશરે ૩,૦૦૦ માઈલ છે અને બ્રહ્મદેશની સાથે લેતાં ૪,૦૦૦ કરતાં વધારે માઈલ છે.

ઋતુ અને હવા—હિન્દુસ્તાન વિશાળ દેશ છે, તેથી તેમાં ત્રણ ઋતુ માલમ પડે છે: ૧. ઊનાળો, એટલે ગરમીની મોસમ. ૨, શિયાળો એટલે ઠંડીની મોસમ. ૩. ચોમાસું, એટલે વરસાદ અથવા શરદીની મોસમ. અતિશય તાપ, અતિશય ઠંડી અને અતિશય વરસાદ, તેમ સાથે સાથે કેટલીક વરસાદની અતિશય તાણ હિન્દના કેટલાક ભાગોમાં અનુભવાય છે. માર્ચ મહીનાથી તે જુન મહીના સુધી ગરમી પડે છે; જુનથી ઓક્ટોબર સુધી વરસાદ પડે છે; અને નવેમ્બરથી ફેબ્રુઆરી સુધી ઠંડી પડે છે; હિન્દુસ્તાનના મધ્ય અને દક્ષિણ ભાગમાં ગરમી ઘણી પડે છે; ઉત્તર ભાગમાં દક્ષિણ ભાગ કરતાં ઠંડી વધારે હોય છે. સૌથી વધારે વરસાદ સરાસરી ૫૧૦ ઈંચ બ્રહ્મપુત્ર, હિમાલયના દક્ષિણ ઢલાણ, બંગાળ તથા દક્ષિણના

પશ્ચિમ કિનારા તરફ પડે છે. ઈશાન કોણમાં ચેરાપુંજમાં પરડ ઇંચ વરસાદ પડે છે. અરવલ્લી તરફ ઘણો જ થોડો વરસાદ પડે છે. સિંધના ઉત્તર ભાગમાં આખી મોસમમાં વરસાદ અતિશય ઓછો, આશરે બે ઇંચ પડે છે. પરંતુ સિંધુ નદીની રેલનાં પાણી માટે બાંધેલા નહેરકામથી પાક અતિશય નીપજે છે.

પેટાશ—(વનરપતિ)—અનાજમાં ઘઉં, ડાંગર, બાજરી, જુવાર, અને કઠોળ; રેસામાં કપાસ, અંબાડા, શણ, રેશમ, ને ઊન; રંગમાં ગળી, અને કસુંબી; ચાહ, બુંદ, ગાંજે, અફીણ, તંબાકુ, સિકોના, શેરડી, તલ, અળશી, તેલી બીયાં, રાઇ, મરી, તજ, એલચી, શુદ્ધર, સેતુરનું ઝાડ, વાસ, તાડ, નાળીએરી, ખજૂરી, સાગ, સાલ, સીસમ, અખનુસ, સુખડ વિગેરે અનેક જાતની વનરપતિ ઉગે છે. હિન્દુસ્તાનમાં ઘણે ભાગે ખેતી થાય છે. ૭૩ ટકા લોક તેની ઉપર જીવન ગાળે છે. અને મોટી પેટાશ ખેતીને લગતી જ નીપજે છે. લીલો મેવો ફેરી, કેળાં, નારંગી, ફનસ, લીંબુ, જામફળ, પોપૈયું સીતાફળ, અનનાસ, દ્રાક્ષ વગેરે પુષ્કળ થાય છે.

(ખનીજ પદાર્થ)—આ માટે હિન્દની ખાણોની શોધ હજી યોગ્યે તેટલી વિશાળ અને ઊંડી થઇ નથી. લોહ, કોલસો, કેરોસીન-ધાસતેલ (બ્રહ્મદેશમાં), સોનું, ત્રાંબું, સુરોખાર, હીરા, મેંગેનીઝ, અખરખ, સીસું, ટંકણખાર, વિગેરે ગોલકાંડામાં અગાઉ હીરા નીકળતા હતા. મૈસુરમાં સોનું મળી આવે છે. માણેક બ્રહ્મ-

દેશમાં મળે છે. પ્લમબેગો ત્રાવણકોરમાં, કલાઈ જાલદેશના ટીના સરીમમાં, મીઠું પંજાબમાં (સોલ્ટરેન્જ) મીઠાના ડુંગરોમાંથી મળે છે.

ઉદ્યોગ—ચીનાઈ માટીનાં વાસણો (પંજાબ અને સિંધ), પાતુકામ, રૂ, રેશમ અને ઊનનાં વણાટકામો, ધનેમલનાં વાસણો (જમ્મુર), હીરા, મોતી વિગેરેનાં કીંમતી કામો, રંગવાના, લાખ ચઢાવવાના, સાબુ બનાવવાના, હાથીદાંત, સુખડ અને લાકડાં કોતરવાના અને પત્થરમાં નકશી કાઢવાના હુસ્તરો ઘણા છે; જેમાં ૮૦ લાખ લોક રોકાયેલા છે. ૧૯૨૦ માં ૧૧૪ કોલસાની ખાણો, ૭૬ શણની મીલો અને ૨૫૩ કાપડની મીલો હતા.

નિકાશ—રૂ, અનાજ, લોટ, ચોખા, ઘઉં, તેલનાં ખીઆં, સુખડ, શણ, શણનું કાપડ, અપ્રીણ, હાથીદાંત, ચાહ, કોપ્રી, ગુંદર, ગળી, મોતીની છીપો, ચામડાં, હાલકાં, રૂ, કાપડ અને શણના તાકાઓ વિગેરે.

આયાત—રૂનાં કાપડ, સુતર, ખાંડ, મીઠું, તેલો, યંત્રો, ચાકુ વગેરે કટલરી, રેલ્વે સામાન, લોહું, ત્રાંબું, ઘાસતેલ, ચીનીકામ, રેશમ, રેશમી કાપડ, ઊન અને ઊનનું કાપડ, વારનીસ, અને રંગો, ઇથ્રેલ દારૂ તથા બીજા પરચુરણ મોજશોખના પદાર્થો વગેરે. જમીન-માર્ગનો વ્યાપાર અફઘાનીસ્તાન, નેપાળ, ટીબેટ, આસામ આદિ સરહદપરના મુલકો સાથે ચાલે છે. દરીયામાર્ગનો વેપાર કલકત્તા, મુંબઈ, કરાંચી, રંગુન, મદ્રાસ, ચિતાગોંગ બંદરોથી થાય છે.

પાળવા લાયક જનાવરો—હાથી, ઘોરા, ઊંટ, ભેંશ, ગાય, બળદ, મેંઢાં, બકરાં, કૃતરાં વગેરે પાળવા લાયક જનાવરો છે.

જંગલનાં જનાવરો—વાઘ, ચિત્તા, રીંછ, વરૂ, શિયાળ, હરણ, સિંહ (માત્ર ગિરના જંગલમાં), હાથી (પ્રદ્યદેશ અને મહેસુર), અને ગેંડા (પ્રદ્યદેશ) છે.

પ્રાણીઓ—મગર અને માછલીઓ નદીમાં ઘણી થાય છે. દરેક જાતનાં સુંદર પીછાંવાળાં પક્ષીઓ પણ ઘણાં થાય છે. વાંદરાં અને માંકડાં પણ છે. જાત જાતનાં સાપો છે. રેશમના કીડાઓ બંગાળામાં ઉછેરવામાં આવે છે.

ભાષા—હિન્દમાં એકંદરે ૨૨૨ ભાષા બોલાય છે, તેમાં ઘણીક ભાષાનાં મૂળ સંસ્કૃત, પાલી કે દ્રાવીડી છે. હિન્દી, બંગાળી, ઉર્દુ, ગુજરાતી, મરાઠી, તામીલ, પંજાબી અને સિંધી મુખ્ય છે. ૨૩ કરોડ લોક આર્ય ભાષાઓ અને ૬ કરોડ લોક દ્રાવિડી અને ૩ કરોડ અન્ય ભાષાઓ બોલે છે.

મુખ્ય ધર્મો—વૈદિક, ઇસલામ, બુદ્ધ, જૈન, જરથોસ્તી, શિખ, અને ખ્રીસ્તી છે. હિન્દુ ધર્મી ૬૮ ટકા, મુસલીમ ધર્મી ૨૨ ટકા, અને બોખ્ખાદિ ૩ ટકા છે.

પેટા ધર્મો—મજહબો અને સંપ્રદાયો અનેક અને અસંખ્ય છે.

વેપારી માર્ગો—રેલ્વેઓ, ધોરી રાજમાર્ગો, નદીના જલ-માર્ગો, અને કાંઠાના દરિયામાર્ગ.

૨. હિન્દુસ્તાનના વિભાગો

હિન્દુસ્તાનમાં કેટલોક ભાગ અંગ્રેજ સરકારનો ખાલસા મુલક છે, અને કેટલોક દેશી રાજ્યો અને બીજાં રાજ્યોનો છે. બીજાં રાજ્યોમાં ફીરંગી અને ફ્રેન્ચનાં રાજ્યો છે. આ બે રાજ્યો તથા નેપાળ અને ભૂતાન મળી ચાર સ્વતંત્ર રાજ્યો છે. અને તે સિવાય બીજાં દેશી રાજ્યો શ્રીમાન્ અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે. તે પ્રમાણે દેશના ભાગ કરતાં મુખ્ય ચાર ભાગ કહેવાય: ૧. ખાલસા મુલક, એટલે અંગ્રેજ સરકારની હકુમતનો મુલક, ૨. અંગ્રેજ સરકારને તાબે હોય તેવાં દેશી રાજ્યો, ૩ સ્વતંત્ર દેશી રાજ્યો અને ૪. સ્વતંત્ર પરદેશી રાજ્યો.

સ્વતંત્ર પરદેશી રાજ્યો—ફ્રેન્ચ અને ફીરંગીઓનાં છે. તેના મુલક છુટાછવાયા છે.

સ્વતંત્ર દેશી રાજ્યો—નેપાળ અને ભૂતાન.

ખાલસા મુલક તથા દેશી રાજ્યો નીચે પ્રમાણે :
ના. ગવર્નરની હકુમતમાં.

ખાલસા મુલક

૧. મુંબઈ ઇલાકો (સિંધ સાથે).

૨. મદ્રાસ ઇલાકો.

૩. બંગાળા ,,

૪. પંજાબ

૫. સંયુક્ત પ્રાન્તો

ચીફ કમીશનરની હકુમત હેઠળ

૧૦. બ્રિટીશ બહુચિસ્તાન

૧૧. વાલ્ધ્ય સરહદનો મુલક

૬. બિહાર અને ઓરિસ્સા.	૧૨. અજમેર અને મેરવાડા.
૭. મધ્ય પ્રાંત અને વરાડ.	૧૩. કૂર્ગ.
૮. આસામ.	૧૪. આંદામાન, નિકોબાર.
૯. બ્રહ્મદેશ	૧૫. દીલ્હી.

દેશી રાજ્યોમાંનાં કેટલાંક મોટાં નીચે પ્રમાણે છે:—

૧૬. કાશ્મીર.	૨૨. મૈસુર.
૧૭. વડોદરા.	૨૩. મથિુર, ત્રિપુરા.
૧૮. રજપુતાના.	૨૪. ત્રાવણકોર.
૧૯. ગ્વાલીઅર.	૨૫. કચ્છ, કાઠીઆવાડ અને
૨૦. મધ્ય હિન્દનાં રાજ્યો;
ભોપાળ, ઇન્દોર, વગેરે	પાણજીપુર એજન્સીનાં
રાજ્યો.
૨૧. નિઝામ (હૈદરાબાદ)	૨૭. સીકીમ.

૩. હિન્દુસ્તાનની રાજ્યરીતિ

નેપાળ અને બ્રુતાન પ્રાંતો સ્વતંત્ર દેશી રાજ્યો છે, અને તે ઉપર તેના રાજાઓની હકુમત છે.

હિન્દુસ્તાનમાં ફિરંગી લોકોનાં ત્રણ અને કેંચ લોકોનાં પાંચ સંસ્થાન છે. ફીરંગી સંસ્થાન ગોવા, દમણ, અને દીવ, મુંગઈ ઇલાકામાં આવેલાં છે. એમાં પોર્ટુગાલનું પ્રબલસત્તાક તંત્ર ચાલે છે. કેંચ સંસ્થાન પોન્ડિચરી, કારિકલ, ચેનાન, અને માહિમ મદ્રાસ ઇલાકામાં અને ચંદ્રનગર બંગાળા પ્રાંતમાં છે. એ

સંસ્થાનોમાં કીરંગી અને ફ્રેંચ સરકાર તરફથી નીમેલા હાકેમો રાજ્ય-તંત્ર ચલાવે છે. હિન્દી સરકારને તેમની સાથે મિત્રતાનો સંબંધ છે.

ઉપર જણાવેલા છેલ્લા ત્રણ વિભાગો સિવાય બાકીના સઘળા હિન્દુસ્તાનના પ્રાંતો ઉપર ઇંગ્લાંડના આલિજહાં, પુદાવિંદ, શહેનશાહ તરફથી એક વડો સૂબો યા રાજપ્રતિનિધિ રાજ્યવહીવટ ચલાવે છે. એને હિન્દનો ગવરનર જનરલ અથવા “વાઈસરોય” કહે છે, તે ઇંગ્લાંડ-માં રહેતા સેક્રેટરી ઓફ સ્ટેટ—હિન્દી વજીરના અંકુશ હેઠળ છે; જે હિન્દી વજીરને સલાહ આપવાને એક કાઉન્સિલ નીમેલી હોય છે. ના. વાઈસરોય દર પાંચ વર્ષે બદલાય છે, જેની નિમણુંક શ્રીમાન સમ્રાટ દ્વારા શાહી સરકાર કરાવે છે.

હિન્દુસ્તાનની દક્ષિણે આવેલો સીલોન અથવા લંકા બેટ હિન્દુસ્તાનમાં ગણાતો નથી, પણ એશિયાના એક જૂદા દેશ તરીકે ગણાય છે. તેથી એ બેટ હિન્દુસ્તાનના વાઈસરોયના તાબામાં નથી, પણ ઇંગ્લાંડના સીધા તાબામાં છે. હિન્દુસ્તાનની પડોશમાં આવેલા ખીજાના બેટો નામદાર વાઈસરોયની હકુમત હેઠળ છે.

સને ૧૯૧૬ ના સુધારાની રૂએ હિન્દના ૧૫ વહીવટી પ્રાંતો પાડેલા છે. તેમાંના નવ, મુંબઈ, મદ્રાસ, બંગાળા, સંયુક્ત પ્રાંતો પંજાબ, બિહાર અને ઓરિસ્સા, મધ્ય પ્રાંત, આસામ અને બ્રહ્મદેશ ઉપર ગવરનર અને તેના કારોબારી મંડળ અને ધારા ઘડનારી મંડળીની સત્તા ચાલે છે. ગવરનર પાસે ચારથી વધુ કારોબારી

સલાસદો ન હોવા જોઈએ અને તેમની નિમણુંક ખુદ અલિજહાં ખુદાવિંદ શહેનશાહ કરે છે. ઉપરાંત જે કે ત્રણ પ્રધાનો હોવા જોઈએ; જેમની નિમણુંક નાં ગવરનર ધારાસભાના ચુંટાયલા સલાસદોમાંથી કરે છે. બાકીના ૬ પ્રાંત ઉપર ચીફ કમીશનરો, જેઓ ગવરનર જનરલના એજન્ટો ગણાય છે, તેઓ વહીવટ ચલાવે છે. આ ૭ વિભાગોના વહીવટમાં પ્રાંતોના જેવો કશોએ રાજદ્વારી સુધારો દાખલ કરાયલો નથી.

નાં વાઈસરોયને હિન્દુસ્થાન રાજ્યનો અમલ ચલાવવામાં જે મંડળોની મદદ મળે છે: એક, કારોબારી મંડળી અને બીજું, ધારા ધરનારી મંડળી. સને ૧૯૨૬ ના મોંટ-ફર્ડ સુધારાના નવા કાયદા મુજબ ના. વાઈસરોયની કારોબારી મંડળીમાં તેમની પોતાની ઉપરાંત ૭ સલાસદો હોય છે, જેમાંના ત્રણ હિંદીઓ હોવા જોઈએ. એ સાતને નીચેનાં ખાતાં મુજબત્વે સોંપેલાં હોય છે: (૧) કેળવણી, આરોગ્ય અને જમીન; (૨) સ્વદેશ (રાજકીય) ખાતું; (૩) નાણાંવ્યવહાર (ખજાનચી); (૪) ઉદ્યોગો અને મનુર ખાતું; (૬) કાયદો અને (૭) લશ્કર. નાં વાઈસરોય પરદેશ(પરદેશી રાજ્યો સાથેના વ્યવહારને લગતું)ખાતું સાચવે છે. રેલ્વેઓનો વહીવટ રેલ્વે બોર્ડ સાથે મળીને ચીફ કમીશનર ચલાવે છે, અને તેનો વ્યાપાર ખાતામાં સમાવેશ છે; અને તેનો મુખી વ્યાપારી કારોબારી છે. વડો સેનાધિપતિ ના. વાઈસરોયની કારોબારી મંડળીનો અસાધારણ કારોબારી સલાસદ છે અને તે લશ્કરનો વહીવટ ચલાવે છે. દરેક ખાતાનો કારોબારી રાજ્યના એક એક પ્રધાન બરોબર

છે. અને પોતાના ખાતામાં છેવટની સામાન્ય સત્તા ધરાવે છે. પણ ખાસ અગત્યની બાબતમાં ગવરનર જનરલ તેમાં માથુ મારી શકે છે. ના૦ વાઈસરોયની કારોબારી મંડળી દર અઠવાડીએ મળે છે, અને તેની સલાહ એ નામદાર લે છે.

પોતાની હકુમત હેઠળનાં દેશી રાજ્યો ઉપર અમલ ના૦ ગવરનર જનરલનો એજન્ટ ટુ ધી 'ગવરનર જનરલ' સત્તા ચલાવે છે. પાને ૬૬ મે જણાવેલાં રાજ્યો તેની સીધી દેખરેખ હેઠળ છે.

ના૦ વાઈસરોયને રાજકારોબારમાં સલાહ આપવાને ઉપર જણાવી તેવી કારોબારી મંડળી ઉપરાંત એ ધારા ઘડનારાં મંડળોની યોજના થયેલી છે: ૧ રાજમંત્રમંડળી (કાઉન્સિલ ઓફ સ્ટેટ) અને વડી ધારાસભા (લેજિસ્લેટીવ એસેમ્બલી). રાજમંત્રમંડળીના કુલ ૬૦ સભાસદો છે, જેમાં ૩૪ ચુંટાયલા અને ૨૬ નીમાયલા સભ્યો છે; એ ૨૬ માં ૨૦ થી વધુ અમલદારો ન હોવા જોઈએ. એના પ્રમુખની નીમણુંક ના૦ વાઈસરોય કરે છે.

વડી ધારાસભાના ૧૪૪ સભાસદો છે; જેમાં ૧૦૪ ચુંટાયલા અને ૪૦ નીમાયલા હોય છે. અને એ ૪૦ માં ૨૬ અમલદારો હોવા જોઈએ. આ મંડળમાં ચુંટાયલા પ્રતિનિધિઓનું તત્ત્વ વિશેષ રાખેલું છે. આ મંડળમાં ગવરનર જનરલના કારોબારીઓ અધિકારની રૂએ સલાસદો ગણાય નહીં, પણ તેમની નીમણુંક થવી જોઈએ. વડી ધારાસભાના પ્રમુખની ચુંટણી થાય છે. વડી ધારાસભાની હાજરી દર ત્રણ

વર્ષની અને રાજમંત્રીમંડળીની દર પાંચ વર્ષની છે. પરંતુ ના. વાઈસ-રોય અસાધારણ કારણે આ બે મંડળીઓની મુદત વધારી શકે છે, તેમ તેમનું વિસર્જન પણ કરી શકે છે.

૪. હિન્દુસ્તાનના ટાપુ, દ્વીપકલ્પ, ભૂશિર અને કોસ્ટા (અ) ટાપુ

૧. મુંબઈ
૨. સૌલસેટ (સાણી) } —હિન્દુસ્તાનની પશ્ચિમે, અરબી સમુદ્રમાં.
૩. લકદીવ બેટા } —હિન્દુસ્તાનની નૈર્ઋત્ય દિશાએ, હિન્દી
૪. માલદીવ બેટા } મહાસાગરમાં.
૫. રામેશ્વર—હિન્દને દક્ષિણ કીનારે.
૬. સીલોન (લંકા)—હિન્દુસ્તાનની દક્ષિણે, હિન્દી મહાસાગરમાં.
૭. આન્ડામાન બેટા } —હિન્દુસ્તાનની પૂર્વે, બંગાળના અખાતમાં.
૮. નિકોબાર બેટા } —દેશનિકાલની સળવાળા કેદીઓને કાળા પા-
ણીએ મોકલવામાં આવતા, તે આ દ્વીપોમાં.
૯. મર્ગી બેટા—બ્રહ્મદેશની પશ્ચિમે, બંગાળના અખાતમાં.

(આ) દ્વીપકલ્પ

૧. કાઠીઆવાડ—હિન્દુસ્તાનની પશ્ચિમે, કચ્છ અને ખંભાતના અખાતની વચ્ચે.

(ઈ) ભૂશિર

૧. રાસ—સિંધની પશ્ચિમે.
૨. દીવ—કાઠીઆવાડ દ્વીપકલ્પની દક્ષિણે.
૩. કોમોરિન—(કન્યાકુમારી)—હિન્દુસ્તાનની દક્ષિણે.
૪. હંડ્રાહિડ—સીલોનની દક્ષિણે.
૫. પેટ્રો—સીલોનની ઉત્તરે.
૬. કાલિમિયર—હિન્દુસ્તાનના અમિકોણે. (કાવેરીના મુખ આગળ).
૭. પાલ્લમાઈરા—હિન્દુસ્તાનનાં પૂર્વે (મહા નદીના મુખ આગળ).
૮. નિગ્રેસ—બ્રહ્મદેશની પશ્ચિમે.
૯. રોમાનિયા—મલાયા દ્વીપકલ્પની દક્ષિણે.

(ઊ) કોસ્ટા (કીનારા)

૧. મલબાર કોસ્ટો—હિન્દુસ્તાનના નૈર્ઋત્ય કોણે.
૨. કોરોમાંડલ કોસ્ટો—હિન્દુસ્તાનના અમિકોણે.
૫. હિન્દુસ્તાનના પર્વતો
૧. પેરોપેમીસસ) —હિન્દુસ્તાનના વાયવ્ય કોણે.
૨. હિન્દુકુશ)
૩. શિવાલિક—ગંગા અને ધીઆસની વચ્ચે.
૪. ક.રાકોરમ—કાશ્મીરની ઉત્તરે.

૫. હિમાલય—હિન્દુસ્તાનની ઉત્તરે. (હિમ્ચળરક્ષ અને આલય એટલે ઠેકાણું.) આ પર્વત આખી દુનિયામાં ઝોથી મોટો અને જોયો ગણાય છે. એ ઉપર બારે માસ બરફ જામેલો જ રહે છે. એની લંબાઈ ૧,૬૦૦ માઈલ છે. એ કાશ્મીરમાંથી તે ઠેક બ્રહ્મપુત્રા નદી સુધી ફેલાયલો છે.

શિખરો:—(હિમાલયનાં) ૧ એબરેસ્ટ અથવા ગૌરીશંકર (જે પૃથ્વીનો સર્વથી ઉંચો ભાગ છે, તેની ઉંચાઈ ૨૯,૦૦૨ ફુટ છે.
૨. ધવલગિરિ (ઉંચો ૨૬,૮૨૬ ફીટ).
૩. કાંચનગંગા (ઉંચો ૨૮,૧૫૬ ફીટ).
૪. નન્દાદેવી અને ૫. કમલારી.

૬. સુલેમાન—પંજાબની પશ્ચિમે, હિન્દને અફઘાનીસ્તાનથી છૂટો પાડનાર પર્વત.

શિખર—તખ્ત સુલેમાન

૭. હાલા—સિંધ પ્રાંતની પશ્ચિમે.

૮. અરવલ્લી—રજપુતાનામાં.

શિખર—આબુ

૯. વિંધ્યાચળ—મધ્ય હિન્દુસ્તાનમાં નર્મદા નદીની ઉત્તરે.

૧૦. પાવાગઢ—પંચમહાલમાં.

૧૧. સાતપૂડા—મધ્ય હિન્દુસ્તાનમાં નર્મદા અને તાપીની વચ્ચે.

૧૨. સિંહાદ્રિ અગર પશ્ચિમઘાટ—હિન્દુસ્તાનના પશ્ચિમ કિનારાની સમાંતર, તાપી નદીથી તે કેઃભોરીન ભૂશિર સુધી. તેનું સૌથી ઉંચું શિખર મહાબળેશ્વર (૪૮૦૦ ફુટ) છે.
૧૩. પૂર્વઘાટ—હિન્દુસ્તાનના પૂર્વ કિનારાની સમાંતર મહાનદીથી તે કેઃભોરિન ભૂશિર સુધી.
૧૪. નીલગિરિ—મૈસુર પ્રાંતની દક્ષિણે.
શિખર—દોદાબેટા (૮૭૬૦).

ઉચ્ચ-સમ-ભૂ-દેશ

- ૧ હિમાલયની તળેટીનો પ્રદેશ—નેપાળ અને ભૂતાન તથા તેની લગભગ વિશાળ પ્રદેશ.
- ૨ માળવા—મધ્ય હિન્દુસ્તાન અને અરબસ્તાનની ઉત્તરે.
- ૩ દક્ષિણ—દક્ષિણ હિન્દુસ્તાનમાં પશ્ચિમ અને પૂર્વઘાટની વચ્ચે.

૭. હિન્દુસ્તાનના સમુદ્ર. આખાત સરોવર વગેરે

(અ) સમુદ્ર અને આખાત

૧. અરબી સમુદ્ર—હિન્દુસ્તાન અને અરબસ્તાનની વચ્ચે.
૨. કચ્છનો આખાત—કાઠીઆવાડ અને કચ્છની વચ્ચે.
૩. ખંભાતનો આખાત—કાઠીઆવાડ દ્વીપકલ્પની પૂર્વે.

૪. મનારનો અખાત—હિન્દુસ્તાન અને સીલોનની વચ્ચે.
૫. માર્ટાબાનનો અખાત—સીયામ પ્રાંતની દક્ષિણે.
૬. સીયામનો અખાત—સીયામ પ્રાંતની દક્ષિણે.

(આ) સામુદ્રધુનિ

પાકની સામુદ્રધુનિ—હિન્દુસ્તાન અને સીલોનની વચ્ચે.

(ઈ) સરોવર

૧. વૃક્ષર—કાશ્મીરમાં શ્રીનગર પાસે.
 ૨. મન્થુર—સિંધ પ્રાંતમાં.
 ૩. સામ્બર—રજપુતાનામાં. હિન્દુસ્તાનમાં આ સૌથી મોટું અને ખારા પાણીનું સરોવર છે.
 ૪. સર—રજપુતાનામાં.
 ૫. ચિલકા—ઓરિસ્સાને કિનારે
 ૬. પુલીકટ—કેરોમાંડલને કિનારે
 ૭. કોલ્હર—ગોદાવરી અને કૃષ્ણાની વચ્ચે
- } આ બે દરીયા સાથે
} જોડાયેલાં છે.

(ઉ) ઉપસાગર

૧. બંગાળનો ઉપસાગર—હિન્દુસ્તાનની પૂર્વે.

૮. હિન્દુસ્તાનની નદીઓ

૧. સિંધુ નદી—(૨,૦૦૦ માઈલ લાંબી) હિમાલય પર્વત-માંથી નીકળીને કાશ્મીર, પંજાબ અને સિંધ પ્રાંતમાં વહે છે, અને અરબી સમુદ્રને મળે છે. એ ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ વહે છે.

નદ્યંતરગામિ—૧. કાબુલ; ૨. પંચનદ. (પંચનદ એટલે પંજાબની પાંચ નદી—જેલમ, ચીનાબ, રાવી, બીયા અને સતલજ સિંધુને મળે છે).

૨. લુણી—અરવલ્લીના પશ્ચિમ ભાગમાંથી નીકળી, કચ્છના રણમાં થઈ અરબી સમુદ્રને મળે છે.

૩. સાબરમતી નદી—મહીકાંઠામાં અરવલ્લી પર્વતમાંથી નીકળીને, ગુજરાતમાં વહે છે. અને ખંભાતના અખાતને મળે છે. એ ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ વહે છે.

૪. મહી નદી—માળવાના ઉચ્ચ-સમ-બૂ દેશમાંથી નીકળીને, ગુજરાતમાં વહે છે, અને ખંભાતના અખાતને મળે છે. એ ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ વહે છે.

૫. નર્મદા નદી—અમરકંટક આગળ વિંધ્યાચળ પર્વતમાંથી નીકળીને મધ્યપ્રાંત, માળવા અને ગુજરાતમાં વહે છે.

૬. તાપી નદી—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળીને મધ્ય પ્રાંત, ખાનદેશ અને ગુજરાતમાં વહે છે અને ખંભાતના અખાતને મળે છે. એ પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ વહે છે.

૭. ગંગા નદી—(૧૫૦૦ માઇલ લાંબી) હિમાલય પર્વત-ના દક્ષિણ ઢળાણમાંથી ગંગોત્રીના ટુંગરોમાંથી નીકળીને આગ્રા અને અયોધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતો અને બંગાળામાં વહે છે, અને બંગાળાના ઉપસાગરને મળે છે. એ ઉત્તરથી પૂર્વ તરફ વહે છે. એ હિન્દુસ્તાનમાં પવિત્ર નદી મનાય છે. તેના તટ ઉપર જાત્રાનાં અનેક સ્થળ છે એ હરદ્વાર આગળ હિમાલયમાંથી મેદાનમાં દાખલ થાય છે. તેના મુખમાં કલકત્તાથી ઉત્તરે ૨૨ માઇલ ચંદ્રનગર સુધી આગબોટ આવવી શકે છે.

નદાંતરગામી—૧. રામગંગા, ૨. ગોમતી, ૩. ગોઆ,
૪. ગંડકી, ૫. કુશી, ૬. શોણ અને ૭. જમના.

૮ જમના નદી—હિમાલયના જનમોત્રી શિખરમાંથી નીકળી અલ્હાબાદ આગળ ગંગાને મળે છે. ઉત્તરથી નીકળી પૂર્વ તરફ વહે છે.
(જમના નદીને ચંબલ, ખેતવા અને સિંધ નદી મળે છે).

૯. બ્રહ્મપુત્રા અથવા સામ્પુ નદી—(૧૮૦૦ માઇલ લાંબી) હિમાલય પર્વતમાંથી (ઉત્તર ઢાળેથી) નીકળીને તિબેટ, આસામ અને બંગાળા પ્રાંતમાં વહે છે. અને બંગાળાના અખાતને મળે છે. એ પશ્ચિમથી ઝોક ખાઈને દક્ષિણ તરફ વહે છે.

૧૦ ઇરાવતી નદી—(૧૦૦૦ માઇલ લાંબી) બ્રહ્મદેશ પ્રાંતમાં વહે છે અને માર્ટાબાનના અખાતને મળે છે. રંગુન અને બાસીન તેના કાંટા છે.

૧૧. મહા નદી—સાતપૂડા પર્વતમાંથી નીકળીને મધ્ય પ્રાંત અને ઓરિસ્સામાં* વહે છે, જંગાળાના અખાતને મળે છે. એ પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વહે છે.

૧૨. ગોદાવરી નદી—(૯૦૦ માઈલ) નાશિક-ત્ર્યંબક પાસે પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળીને દક્ષિણ પ્રાંત, હૈદરાબાદ પ્રાંત અને ઉત્તર ઋસરકારમાં વહે છે, અને જંગાળાના અખાતને મળે છે. એ પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વહે છે.

નદ્યંતરગામિ—૧. વેનગંગા, ૨. વર્ધા, ૩. પેન ગંગા, અને ૪. મનેજેરા (માંજરા)

૧૩ કૃષ્ણા નદી—મહાબળેશ્વર પાસે પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળીને મહારાષ્ટ્ર પ્રાંત, હૈદરાબાદ પ્રાંત અને કર્ણાટકમાં વહે છે, અને જંગાળાના ઉપસાગરને મળે છે. એ પશ્ચિમમાંથી પૂર્વ તરફ વહે છે.

નદ્યંતરગામિ—૧. લીમા, ૨ તુંગભદ્રા (તુંગ અને ભદ્રા એ બેનો સંગમ).

૧૪. પનાર નદી } મહેસૂરના ઉચ્ચ-સમ-ભૂ-દેશમાંથી
૧૫. પલાર નદી } નીકળીને મહેસૂર અને કર્ણાટકમાં વહે છે,
૧૬. દક્ષિણ પનાર નદી } અને જંગાળાના અખાતને મળે છે.

*ઓરિસ્સા એ બિહાર પ્રાંતનો એક વિભાગ છે.

૪ઉત્તર સરકાર મદ્રાસ પ્રલાકાનો વિભાગ છે.

૧૭. કાવેરી નદી—દૂર્ગમાં પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળીને મહેસૂર અને કર્ણાટકમાં વહે છે, અને બંગાળાના ઉપસાગરને મળે છે. પશ્ચિમમાંથી નીકળી પૂર્વ તરફ વહે છે.

૧૮. મીનામ નદી—સિયામ પ્રાંતમાં વહે છે અને સિયામના અખાતને મળે છે

હિન્દુસ્થાનમાં આ ઉપરાંત બીજી અનેક નાની નાની નદીઓ છે.

(અ) અરબી સમુદ્રને મળતી નદી—સિંધુ.

(આ) બંગાળના અખાતને મળતી નદીઓ.

૧. સાબરમતી, ૨. મહી, ૩. નર્મદા, અને ૪. તાપી.

(ઇ) બંગાળાના ઉપસાગરને મળતી નદીઓ.

૧. ગંગા, ૨. બ્રહ્મપુત્રા, ૩. હરાવતી, ૪, મહાનદી,
૫. ગોદાવરી, ૬. કૃષ્ણા, ૭. પનાર, ૮. પદ્માર,
૯. દક્ષિણ પનાર, અને ૧૦ કાવેરી.

પ્રકરણ ૫ મું હિન્દુસ્થાનનાં શહેરો

—:૦:—

૧. મુંબઈ ઇલાકો

(અ) મુંબઈ બેટ

૧. મુંબઈ—ઇલાકાની રાજધાની અને વેપાર ઉદ્યોગનું મથક, મુંબઈનું બંદર આખા હિન્દુસ્તાનમાં સર્વથી મોટું ગણાય છે.

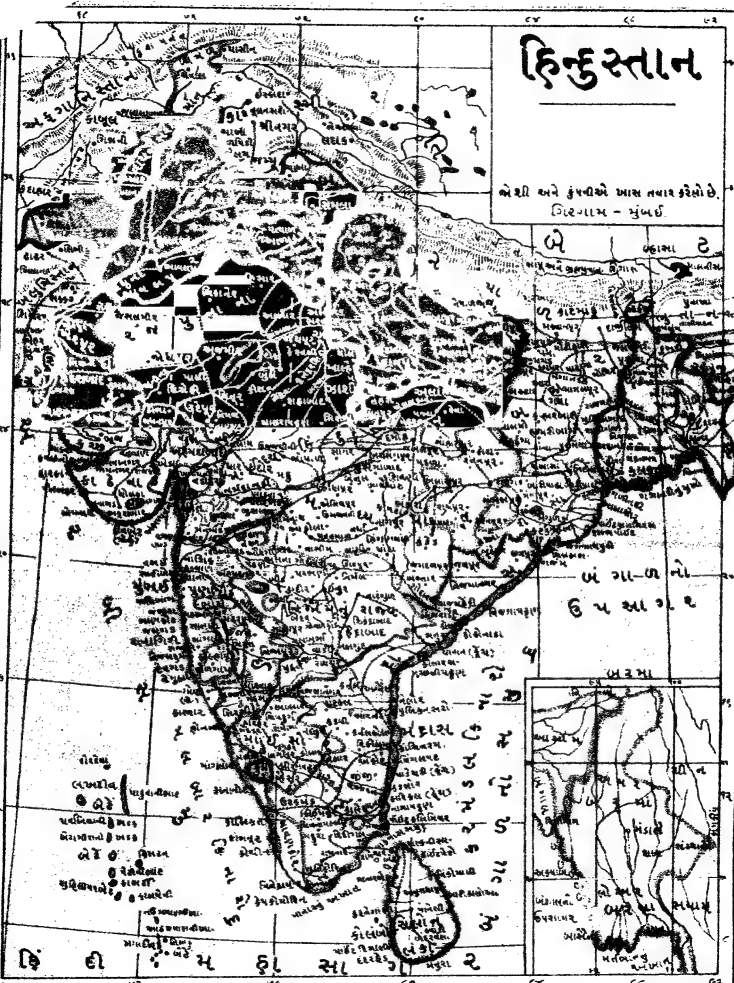
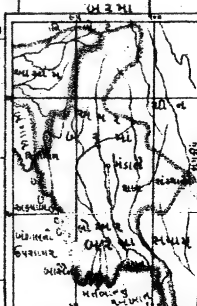
મુંબઈ શહેરમાં મોટી મોટી ગોદીઓ, સુતર કાંતવાનાં અને કાપડ વણવાનાં મોટાં કારખાનાં, અને મોટી મોટી શોભાયમાન અનેક ઇમારતો છે. મુંબઈનો ટાપુ પહેલાં કીરંગી લોકના તાબામાં હતો. પણ સને ૧૬૬૨માં ઇંગ્લાંડના રાજા પહેલા ચાર્લ્સને પહેરામણી પેટ આપી, અંગ્રેજ સરકારને સ્વાધીન કરવામાં આવ્યો. મુંબઈ શહેરની વસ્તી સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે બાર લાખ માણસની છે. મુંબઈના ટાપુની લંબાઈ આશરે ૧૧ માઇલ છે, અને સરાસરી પહોળાઈ આશરે ૩ માઇલ છે. એની પાસે એલીફંટા અને સાષ્ટિ એ બેટમાં જોવા લાયક પુરાણી ગુફાઓ છે. હાલમાં આ ટાપુની પૂર્વે અને ઉત્તર તરફ ખીલ-વણી કરી નવાં પરાં વધારવાની યોજના ધમધોકાર ચાલે છે, અને મોટા રમણીય માર્ગો કાઢવામાં આવેલા છે.

હિન્દુસ્તાન

એ રી અને કુપચીએ આસ તથાવ કરેલો છે.
ગિરગામ - મુંબઈ

બે બહામી ટ

બં ગા-બ નો
હ પ સા ગ. ર

(આ) ઉત્તર વિભાગ

૧. અમદાવાદ—ગુજરાત પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર, સાબરમતી નદી ઉપર આવેલું છે. આ શહેરમાં આગલા બાદશાહી વખતની ઘણી શોભાયમાન ઇમારતો છે. એ વેપારનું અને મીઠા ઉદ્યોગનું મુખ્ય મથક છે. મુંબઈથી તે ખીજે નંબરે આવે છે. કીનખાળ, રેશમી કાપડ, વિગેરે અહીં તૈયાર અગાઉ થતું હતું.

૨. વીરમગામ—એમાં સુતર કાંતવાનાં, વણવાનાં, અને શેઠવાનાં કારખાનાં જોવા લાયક છે.

૩. ખેડા

૪. મહેમદાવાદ

૫. નડીયાદ

૬. કપડવાણ

૭. આણંદ

} —ખેડા જિલ્લાનાં મુખ્ય શહેરો.

૮. ડાકોર—ખેડા જિલ્લામાં, એમાં રણછોડજીનું મંદિર છે, અને એ યાત્રાનું સ્થળ છે.

૯. ખંભાત—મહી નદીને કાંઠે આવેલું છે; એ શહેરમાં એક મુસલમાન નવાબ રાજ્ય કરે છે, અહીંની સુતરદ્રેણી અને અકીકનું ખાંસ વખણાય છે.

૧૦. ગોધરા—પંચમહાલ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર છે.

૧૧. વડોદરા—ગાયકવાડ સરકારનું મુખ્ય શહેર અને રાજ્ય-ધાની; એ વેપારનું એક મથક છે.

૧૨. ભરૂચ—નર્મદા નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેરની આસપાસ રૂનો પાક ઘણો સારો થાય છે. એ અગાઉ એક મુખ્ય બંદર હતું. હવે તેની ખીલવણીનો વિચાર ચાલે છે.

૧૩. સુરત—તાપી નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેર અગાઉ મોટું બંદર અને વેપારનું મથક હતું. અંગ્રેજ, ફ્રેંચ, અને વલંદા વેપારીઓની કોઠીઓ એ શહેરમાં સ્થપાયેલી હતી. પણ હવે વેપારનું મથક મુંબઈ થયાથી સુરત હાલમાં એટલી અગત્યનું ગણાતું નથી. અહીંનું ઝીંક-ફસબ કામ વખણાય છે. માવાનો માલ ખરડી, પેંડા વિગેરે પણ અહીં સારાં થાય છે.

૧૪. નવસારી—ગાયકવાડી રાજ્યનું મોટું શહેર.

૧૫. વલસાડ—સુરત જીલ્લાનું એક મોટું શહેર.

૧૬. થાણા
૧૭. વાંદરા } --સાબી બેટમાં.

૧૮. કચ્છાણ—આ શહેર પાસે લોઢાની સડકના બે ફાંટા છે; એક ફાંટો જામલપોર થઈને અલહાબાદ અને કલકત્તા તરફ જાય છે, અને બીજો પુને થઈને મદ્રાસ તરફ જાય છે.

૧૯. વસધ—આ શહેર અગાઉ ફીરંગી લોકને તાબે હતું. ત્યાં ફીરંગી લોકોએ ખાંધેલો કોટ હાલ પણ પડી ભાગેલો જોવામાં

આવે છે. આ શહેરમાં છેલ્લા પેઢા બાજરાવ બીજાએ સને ૧૮૦૨ માં અંગ્રેજો સાથે કોલકરાર કર્યા હતા, તેથી અંગ્રેજોએ તેને મદદ કરી પાછો પુનાની ગાદીએ બેસાડ્યો હતો.

૨૦ ભૂજ—કચ્છ રાજ્યનું મુખ્ય રાજ્યધાનીનું શહેર. સોના-રૂપાની નકશીદાર અને ભરતની કારીગરી માટે પ્રખ્યાત છે.

૨૧. માંડવી--કચ્છનું મુખ્ય બંદર અને વેપારનું મથક.

૨૨. રાજકોટ—કાઠીઆવાડ પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર. અહીં એજન્ટ ટુ ધી ગવરનર જનરલ રહે છે. રાજકોટ રાજ્યની રાજ્ય-ધાનીનું પણ શહેર આ છે.

૨૩. ભાવનગર

૨૪. ભૂનાગઢ

૨૫. ગોંડલ

૨૬. મોરબી

૨૭. નવાનગર (ભમનગર)

૨૮. પોરબંદર

} કાઠીઆવાડ પ્રાંતનાં, આ
નામનાં દેશી રાજ્યોની
રાજ્યધાનીનાં શહેરો.

૨૯. દ્વારિકા—જાત્રાનું સ્થળ. આ શહેરના પાસે ના. ગાયક-વાડ સરકારનું એખા બંદર આવેલું છે.

૩૦ વઢવાણ—દેશી રાજ્યની રાજ્યધાની.

૩૧. હીંબડી--દેશી રાજ્યની રાજ્યધાની.

૩૨. પાલીતાણા—દેશી રાજ્યની રાજ્યધાનીનું શહેર છે. જૈનોનો પવિત્ર ડુંગર શેત્રુંજે અહીં છે.

૩૩. ધ્રાંગધ્રા—દેશી રાજ્યની રાજ્યધાનીનું શહેર છે. અહીં મીઠામાંથી રસાયણી પદાર્થો બનાવવાનાં કારખાનાં છે.

૩૪. પાલણપુર—પાલણપુર સંસ્થાનનું મુખ્ય શહેર.

૩૫. ડીસા—અહીં અંગ્રેજી લશ્કરની છાવણી હતી, પણ તે ઉઠાવી લઈ પાલણપુર રાજ્યને આ નગર પાછું સોંપાયેલું છે.

(ઇ) મધ્ય વિભાગ

૩૬. પુના—દક્ષિણ પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર અને મરેઠા પેશ્વાઓની રાજ્યધાની. ચોમાસામાં મુંગઈનો નાનું ગવરનર પુનામાં રહે છે, કારણ કે એ વખતે ત્યાંની હવા સારી હોય છે. તે વખતે ઇલાકાની ધારાસભાની બેઠકો અહીં બરાય છે. પુનાની પાસે ખડકી ગામમાં લશ્કરની મોટી છાવણી છે.

૩૭. સતારા—આગળ શિવાજીના વંશજો આ શહેરમાં રાજ્ય કરતા હતા.

૩૮. મહાબલેશ્વર—કૃષ્ણા નદીના મૂળ પાસે એક ઉંચી શીતળ ટેકરી છે. ત્યાં ગરમીના દહાડામાં મુંબઈના નામદાર ગવરનર જઈ રહે છે.

૩૯. શોલાપુર } --દક્ષિણ પ્રાંતમાં વેપારનું મુખ્ય મથક.
૪૦. ખારસી }

૪૧. નાશિક—ગોદાવરી નદીના મૂળ પાસે આવેલું છે, અને મુંબઈ ઇલાકામાં હિન્દુઓનું મોટું પવિત્ર શહેર છે. એ શહેરમાં ઘણાં શૌભાયમાન દહેરાં છે. અહીં દર બાર બાર વરસે સિંહસ્થના વર્ષમાં મટી જત્રા ભરાય છે. પાસે પંચવટી ગામ છે, જ્યાં રામેચંદ્ર વનવાસ રહ્યા હતા.

૪૨. ત્રંબક—એ ગામ નાનું છે. પણ તે જત્રાનું મોટું સ્થળ છે. તેથી નાશિકમાં જ્યારે દર બાર બાર વર્ષે મોટો ગંજવર મેળો ભરાય છે ત્યારે અહીં પણ જત્રાળુઓની ઠઠ જામે છે. અને લોકની વસ્તી તે સમયે ઘણી જ ઉભરાય છે.

૪૩. પંદરપુર—જત્રાનું સ્થળ છે. અહીં પ્રાચીન કાળનું શ્રી વિઠાળાનું દેવળ છે. એ શહેર શોલાપુરની પાસે આવેલું છે.

૪૪. જળગાંવ—ખાનદેશનું શહેર છે. અળશી માટે પ્રખ્યાત છે.

૪૫. અહમદનગર—દક્ષિણમાં, આગલા મુસલમાન રાજાઓની રાજધાની.

૪૬. ધુળીયા—ખાનદેશ જીલ્લાનું મુખ્ય શહેર.

૪૭. નંદરખાર—અહીંનું ઇમારતી લોકડું વખણાય છે.

૪૮. અકલકોટ—અકલકોટ સંસ્થાનની રાજધાની.

(ઈ) દક્ષિણ વિભાગ

૪૯ ધારવાડ—દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર છે. એ રૂને માટે પ્રખ્યાત છે.

૫૦. હુબ્લી—અહીં રૂનો મોટા વેપાર ચાલે છે.

૫૧. બેલગામ. ૫૨. કલાદગી.

૫૩. વીળપુર—આગલા મુસલમાની રાજ્યોના વખતમાં એ શહેર ઘણું પ્રખ્યાત હતું. હાલ પણ ત્યાં ઘણી સુંદર ઈમારતો જોવામાં આવે છે.

૫૪. કારવાડ—ઉત્તર કાનડા જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર છે. એ મુંબઈ અને કરાંચીની પેઠે ચોમાસામાં વહાણો સલામતી સહિત લંગરવાર થાય એવું બંદર છે.

૫૫. હોનાવર—એ અરબી સમુદ્રના કિનારા ઉપરનું એક બંદર છે.

૫૬. કોલ્હાપુર—એ આ નામના રાજ્યની રાજધાનીનું શહેર છે. એમાં શિવાજીના વંશના રાજા રાજ્ય કરે છે.

૫૭. અલીબાગ—કોલાબા જિલ્લામાં મુખ્ય શહેર છે. એ ખેતીવાડીનું એક મથક છે.

૫૮ માથેરાન—હવા ખાવાનું બાણીતું સ્થળ છે.

૫૯. રતનાગિરિ

૬૦. વિંગોર્લા } —મુંબઈની દક્ષિણે અરબી સમુદ્રના
૬૧. હર્નાઈ } કિનારા પર બંદર છે.

૬૨. સાવંતવાડી—એ ભોંસલે કુળના મરેઠા સરદારના તાબામાં છે.

(૭) સિંધ પ્રાંત

૬૩. હૈદ્રાબાદ—સિંધ પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર છે. એ સિંધુ નદી ઉપર આવેલું છે. એ શહેરની પાસે સને ૧૮૪૩ માં સર ચાર્લ્સ નેપિયરે સિંધના અમીરોને હરાવ્યા હતા.

૬૪. કરાંચી—ઈલાકાનું ખીજા નંબરનું જાણીતું બંદર ગણાય છે. સિંધ પ્રાંતમાં એ ભારે વસ્તીવાળું શહેર છે, અને વેપારનું મુખ્ય મથક છે. એ હવાઈ વિમાનો માટેનું મુખ્ય મથક છે.

૬૫. સિકારપુર	}	વેપારનાં મથક છે, સક્કર સિંધુ નદીને કાંઠે આવેલું છે. અહીં સિંધુ નદીમાં, કરોડો રૂપિયા ખર્ચી, ઈજનેરી કળાના નમુના-રૂપ, એક બંધ બાંધી, નહેરમાં પાણી લેવા માટે ગોઠવણ કરવામાં આવી છે.
૬૬. સક્કર		

૬૭. જેકોબાબાદ—સિંધની ઉપલી સરહદના મુલકનું મુખ્ય શહેર.

૬૮. અમરકોટ—થર અને પારકર પરગણાનું મુખ્ય શહેર છે. એ શહેરમાં સને ૧૫૪૩માં બાદશાહ અકબરનો જન્મ થયો હતો.

૬૯. ખેરપુર—ખેરપુર સંસ્થાનનું મુખ્ય શહેર છે.

૭૦. ઠઠા—અહીં મહમદ તઘલખ મરણ પામ્યો હતો.

૭૧. નવાબશાહ—નવા જીલ્લાનું મુખ્ય શહેર છે.

૨. મદ્રાસ ઇલાકો

આ ઇલાકો હિન્દુસ્તાનના દક્ષિણ ભાગમાં આવેલો છે. એ અંગ્રેજ સરકારના હાથમાં આવેલો જૂનામાં જૂનો ઇલાકો છે. તેના ત્રણ પ્રાંત પાડેલા છે. એમાં રૂ, ગળી, તલ, દિવેલી, ખુંદ, સિકોના અને ચામડાંની નિપજ સારી થાય છે. તેના કિનારાથી દરિયાઈ વેપાર સારો ચાલે છે. અહીં વરસાદ થોડો અને મોટો વરસે છે. આ ઇલાકા ઉપર એક ગવર્નર અધિકાર ચલાવે છે.

૧. મદ્રાસ—ઇલાકાની રાજ્યધાની, અને કોરોમાન્ડલ કોસ્ટા- (કિનારા)નું સર્વથી મોટું શહેર અને વેપારનું મુખ્ય મથક છે. હિન્દુસ્તાનમાં એ શહેર સર્વથી પહેલું અગત્યનું અંગ્રેજી સંસ્થાન હતું. મદ્રાસનો કિલ્લો સને ૧૬૩૯ માં બાંધવામાં આવ્યો હતો. મદ્રાસની વસ્તી આશરે ૫,૨૩,૦૦૦ માણસની છે, મદ્રાસથી મુંબઈ સુધી રેલ્વે ચાલે છે. અહીંથી પરદેશ માલ મોકલવામાં આવે છે.

૨. આર્કટ—આગલા સમયમાં કર્ણાટક પ્રાંતની રાજ્યધાનીનું શહેર હતું. તેના નવાબ પાસેથી સને ૧૭૫૧ માં કર્નલ કલાઇવે આ શહેર લઈ લીધું હતું.

૩. આર્ની—આ જગાએ સને ૧૭૫૧ માં કર્નલ કલાઇવે કર્ણાટકના નવાબ ચન્દા સાહેબના છોકરા રાજા સાહેબને હરાવ્યો હતો.

૪. કદાલોર—દક્ષિણ પનાર નદીને કાંઠે આવેલું છે.

૫. પોટોનિવા—આ શહેર પાસે સને ૧૮૮૧માં સર આર્થર કૂટ હેદરઅલીને હરાવેા હતો.

૬. ટ્રેન્કવીબાર—અગાઉ ડેન લોકોનું સંસ્થાન હતું.

૭. નેગાપટ્ટણ—કાવેરીના મુખ ઉપર બંદર છે. અહીંથી સીલોન ચોખા ચઢે છે. અગાઉ વલંદા લોકોનું સંસ્થાન હતું.

૮. તાંબેર—કર્ણાટકમાં કાવેરી નદી ઉપર આવેલું છે. એમાં રેશમી કામ ઘણાં સારાં થાય છે. અગાઉ એ ચૌલ રાજ્યની રાજ્યધાનીનું શહેર હતું.

૯. મદુરા—દક્ષિણ હિન્દનું અગાઉ મુખ્ય શહેર હતું પાંડ્ય રાજ્યની રાજ્યધાનીનું શહેર હતું. ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે ૧,૩૮,૮૦૦ વસ્તી છે. અહીં જૂના કાળનાં મહાદેવનાં વિશાળ અને સુંદર દહેરાં છે.

૧૦. કાંજીવરમ (કાંચી)—અસલ હિન્દુ ચૌલ રાજ્યની રાજ્યધાની હતી. હાલ દેહરાં માટે પ્રખ્યાત છે.

૧૧. બદલારી—અહીં લશ્કર રહે છે. એના વાયવ્ય ખુણામાં જૂના વિજયનગર શહેરનાં ખંડેરાં જોવામાં આવે છે.

૧૨. શ્રીરંગમ્—કાવેરીના એક ખેટમાં આવેલું છે. એ વિજયના વિશાળ સુંદર દહેરા માટે પ્રખ્યાત છે.

૧૩. ત્રિચીનોપોલી—આશરે એમાં ૧,૧૯,૫૦૦ વસ્તી છે. એ કાવેરી નદી ઉપર આવેલું છે. અહીં લશ્કરી છાવણી છે.

૧૪. ટયુટિકોરિન—મનારના અખાતના કિનારે એક બંદર છે.

૧૫. કોચીન—મલબાર કિનારા ઉપર એક બંદર છે. આ શહેરમાં મોટાં વહાણો બંધાય છે.

૧૬. કલ્લીકટ—મલબાર વિભાગનું મુખ્ય શહેર છે. એ મલબારના કિનારે આવેલું મોટું બંદર છે. એ શહેરમાંથી સાગનું લાકડું, મરી અને નાળીએર દેશાવર ખાતે જાય છે. અહીં પહેલપહેલો શ્રીરંગી યુરોપીયન વારકો ડી ગામા સને ૧૪૯૮ માં આવ્યો હતો.

૧૭. ઉટાકામંડ—એક હવાવાળી ઉંચી ટેકરી છે. અહીં ગરમીના દહાડામાં મદ્રાસનો ગવરનર જઈ રહે છે.

૧૮. તેલીચરી | મલબાર કાઠે અરબી સમુદ્રના ઉપર
૧૯ કાનાનોર] બંદર છે.

૨૦. માંગલોર—દક્ષિણ કાનડાનું મુખ્ય શહેર છે.

૨૧. રાજમંદ્રી—ઉત્તર સરકારનું મુખ્ય શહેર છે. ગોદા-વરી નદીને તીરે આવેલું છે

૨૨. મછલીપટ્ટણ—ઉત્તર સરકારમાં કૃષ્ણા નદી ઉપર આવેલું છે.

૨૩. ત્રિવેનદ્રમ—ત્રાવણકોર રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે.

૨૪. ત્રિચુર—કોચીન રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે.

૨૫. વિજયાપટ્ટણ. ૨૬. કોઇમ્બટુર.

દેશી રાજ્યો

૧. ત્રાવણકોર—પીપર અને એલચી માટે પ્રખ્યાત છે.
૨. ત્રિવેનદ્રામ—રાજધાનીનું શહેર છે. આલેપી—એનું બંદર છે.
૩. કોચીન—એની રાજધાની અર્નકોલમ છે.

૩. બંગાળા ઇલાકો

આ ઇલાકો સને ૧૯૧૧ સુધી લેફ્ટેનન્ટ ગવરનરના તાબામાં હતો પરંતુ આલિજહાં ખુદાવિંદ શહેનશાહ પંચમ જ્યોર્જના રાજ્યારોહણ પ્રસંગે બાદશાહી ઢઢેરા પ્રમાણે સને ૧૯૧૨ માં પૂર્વ બંગાળા અને આસામ નામે સને ૧૯૦૫ માં જુદા પાડેલા પ્રાંતના અમુક ભાગ પાછા મેળવીને બંગાળા ઇલાકો બનાવેલો છે, અને હવે તે મુંબઈ અને મદ્રાસની પેઠે ગવરનરની હકુમત હેઠળ છે. તેના બે મુખ્ય વિભાગ પાડેલા છે. તેનાં શહેરો :

૧. કલકત્તા—(૧૨,૬૩,૦૦૦ વસ્તી) આ બંગાળા ઇલાકાનું મુખ્ય શહેર છે. એ હુગલી નદીને કાંઠે આવેલું છે. હુગલીના જમણા કીનારા ઉપર હાવરા એ એક જાણીતું નગર છે, તે કલકત્તાને એક ભાગ ગણાય છે. કલકત્તા સને ૧૯૧૧ સુધી હિન્દુસ્તાનની રાજ્યધાનીનું શહેર હતું, ના. વાઇસરોય આ શહેરમાં રહેતા અને લેફ્ટેન્ટ ગવરનરની હકુમત હતી. પણ આલિજહાં ખુદાવિંદ શહેનશાહ પંચમ જ્યોર્જના

રાજ્યારોહણને પ્રસંગે અહીંથી પાટનગરની બહલી થયલી છે. આ યુરોપીયનોનું એક મોટું મથક છે. શણ અને કાપડની મીલો અહીં ઘણી છે. એ શહેરમાં બહોળો વેપાર ચાલે છે અને ઘણી શોભાયમાન મોટી મોટી હવેલીઓ છે. કલકત્તાનો કિલ્લો જેને ફોર્ટ વિલીયમ કહે છે તે ઘણો મજબુત છે, અને સને ૧૬૯૬માં બાંધવામાં આવ્યો હતો.

અલીપોર એ કલકત્તાનો એક ભાગ છે. એ આ કિલ્લાથી ૪ માઇલ દક્ષિણે છે.

૨. **બરાકપુર**—લશ્કરનું મથક છે; અહીં પહેલાં નામદાર ગવરનર જનરલ કોઈ કોઈ વખત જઈ રહેતા હતા.

૩. **સીરામપુર**—અગાઉ ડેન લોકોનું સંસ્થાન હતું.

૪. **ચીનસુરા**—હુગલી નદી ઉપર આવેલું છે. એ પહેલાં વલંદા લોકોનું સંસ્થાન હતું.

૫. **ચન્દ્રનગર**—ચિન્સુરાની દક્ષિણે ફ્રેન્ચ સરકારને તાબે છે.

૬. **હુગલી**—હુગલી નદી ઉપર આવેલું છે.

૭. **પલાસી**—ભાગિરથી નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ જગાએ સને ૧૭૫૭ માં લડાઈ થઈ હતી. તેમાં કર્નલ કલાઈવે બંગાળના નવાબ સુરાજ-ઉદ્-દૌલાને હરાવ્યો, અને બ્રિટીશ રાજ્યની સ્થાપના કરી હતી.

૮. **મુર્શીદાબાદ**—ભાગિરથી નદીને કાંઠે આવેલું છે આગળ એ શહેર રેશમનાં કારખાનાં અને ગળીને માટે સાઈ પ્રખ્યાત હતું.

એ મુસલમાની વખતની રાજધાની હતી. એમાં હાથીદાંતનાં સારાં કામ થાય છે.

૯. ઢાકા—ગંગા અને બ્રહ્મપુત્રા નદીની વચ્ચે આવેલું છે. આગળ એ શહેર બ્રીજી સફાઈદાર મલમલ વણવાની કારીગરી માટે વખણાતું હતું. અહીં જુદી યુનીવર્સીટી (વિશ્વવિદ્યાલય) સ્થપાયલી છે. મુસ્લીમ વસ્તીને લીધે આ એક નામીયું શહેર ગણાય છે.

૧૦. દાજીલિંગ—હવા ખાવાની ઉંચી ટેકરી છે. ત્યાં ગરમીના દહાડામાં ગંગાજાના ગવર્નર જઈ રહે છે.

૧૧ ચિતાગોંગ—ગંગાજાના ઉપસાગરના મુખ આગળનું ગંદર છે. ચાના પ્રદેશ સાથે એ જોડાયલું છે.

૧૨. મીમેનસીંગ. ૧૩. સીરાજગંજ—એ શાણનાં કારખાનાં માટે પ્રખ્યાત છે.

૧૪. રાજશાહી—આ નામના પ્રગણાનું મુખ્ય શહેર છે.

૧૫. મીદનાપુર—રેશમ તથા ગળી માટે પ્રખ્યાત છે.

૧૬. નડીઆ—શ્રી ચૈતન્ય નામના વૈષ્ણવ ધર્મગુરૂનું જન્મ-સ્થાન છે. મુસલમાનોએ જિત્યું ત્યાર સુધી ગંગાજાની એ રાજધાની હતી. એક વખતે આખા હિંદુસ્તાનમાં પ્રાચીન સંસ્કૃત પાઠશાળા માટે આ શહેર પ્રખ્યાત હતું.

૧૭. રાણીગંજ—કોલસાની ખાણ છે. બરદ્વાન જીલ્લામાં આવેલું છે. ૨૦૨ ખાણમાં ૪,૬૭,૦૦૦ માણસો કામ કરે છે.

૧૮. નેસોર. ૧૯. બર્દવાન. ૨૦ માલ્દા.
દેશી રાજ્યો

કુચબિહાર—કોચ લોકોએ જિતી તેનું આ નામ પાડેલું છે.
એ આ જ નામના રાજ્યની રાજધાની છે.

ટિપેરા—(ત્રિપુર) મણિપુર કરતાં સહેજ નાનું રાજ્ય છે.

૪. પંજાબ પ્રાંત

સીમા—આગ્રા અને અયોધ્યાની પશ્ચિમે આ પ્રાંત આવેલો છે. ના. ગવરનરની હકુમત હેઠળ આ પ્રાંત મુકાયેલો છે. પાંચ મોટી નદીઓથી તે પંજાબ કહેવાય છે. તેનાં શહેરો.

૧. લાહોર—(૨,૮૦,૦૦૦ વસ્તી) પંજાબ પ્રાંતની રાજધાનીનું શહેર છે. રાવી નદીના કાંઠા ઉપર આવેલું છે. શિખ વંશના સ્થાપનાર રાજા રણજિતસિંહનાં મહેલ અને કબર અહીં છે.

૨. અમૃતસર—શિખ લોકોનું પવિત્ર શહેર છે. એ એક યાત્રાનું સ્થાન છે, અહીં શિખોનું સોનાનું દેવળ છે. એ શાલ તથા રેશમી લુગડાંની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે. રાવી અને ખીઆસ એ બે નદીઓના દોઆબમાં આવેલું છે.

૩. ફીરોજપુર—સતલજ નદીને કાંઠે આવેલું છે.

૪. સાધ્રાઓન—એ શહેર પાસે સને ૧૭૪૬ માં સર ગોફ્રી શીખ લશ્કરને હરાવ્યું હતું.

૫. ગુજરાત—ચીનાબ નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેર પાસે સને ૧૮૪૯ માં લોર્ડ ગોફ્રી શીખ લોકોને હરાવ્યા હતા, અને ત્યાર પછી પંજાબ પ્રાંત અંગ્રેજ રાજ્ય સાથે જોડી દેવામાં આવ્યો છે.

૬. જેલમ—જેલમ નદીને કાંઠે આવેલું છે.

૭. રાવલપીંડી—સિંધ અને જેલમ નદીની વચ્ચે છે. એ હિંદી લશ્કરનું એક મોટું મથક છે.

૮. સિયાલકોટ—લશ્કરી છાવણીનું મથક છે.

૯. મુલતાન—ચીનાબ નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેર રેશમી લુગડાં અને શાલની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે. સને ૧૮૪૯ માં જનરલ વિષે એ શહેર હુમલો કરીને લીધું હતું.

૧૦. બલધર—સતલજ નદીને કાંઠે આવેલું છે.

૧૧. સીમલા—સતલજ નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ ઉચી હવાવાળી ટેકરી છે. ત્યાં હિન્દુસ્તાનનો નામદાર ગવર્નર જનરલ અને તેના પોતાના હિંદી સરકારના અમલદારો ગરમીના દહાડામાં જઈ રહે છે. તે સમયે વડી ધારાસભા અને રાજમંત્રમંડળની બેઠકો અહીં થાય છે.

૧૨. અમબાલા—એ મોટું શહેર છે.

૧૩. લુધીયાના—સતલજ નદીને કાંઠે આવેલું છે. એમાં
૩નો ઉદ્ધોગ વધતો જાય છે.

૧૪ પાણીપત. ૧૫. અંબાલા. ૧૬. ધનેશ્વર.

૧૭. કસાવલી—અહીં હુકાયાં કૂતરાં કરડેલા દરદીની સારવાર
માં હોસ્પીટલ છે.

દેશી રાજ્યો

૧૮. ભાવલપોર, ૧૯. પતીયાલા. ૨૦ નાલા, ૨૧.
કપુરથલા, ૨૨ ઝીંદ, ૨૩. ફરીદકોટ, ૨૪. કલશીઆ, અને
૨૫. મંદી. (આ પ્રાંત લોકોનાં સંસ્થાનો છે)

પ. આગ્રા અને અયોધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતો

જંગાળાની પશ્ચિમે આ પ્રાંતો આવેલા છે. જે પ્રાંતો ભેગા
કરેલા હોવાથી તે સંયુક્ત પ્રાંતો કહેવાય છે. પંજાબની
સરહદનો વાયવ્ય પ્રાંત અલગ કાઢી એ બનાવેલા છે. અત્યાર
સુધી એ વાયવ્ય પ્રાંતમાં હતા. ગવર્નરની સત્તા આ પ્રાંતો ઉપર છે.

૧. અલ્હાબાદ અથવા પ્રયાગ—સંયુક્ત પ્રાંતોની રાજ-
ધાનીનું શહેર છે; જે કે હાલમાં લખનૌને પણ રાજધાની બનાવેલું
છે. એ ગંગા અને જમના નદીના સંગમ ઉપર આવેલું છે. એ શહેર-
માં સંયુક્ત પ્રાંતનો ગવર્નર રહે છે. અહીં લોઢાની બે સડક મળે છે.
એક કલકત્તા તરફ જાય છે, અને બીજી પંજાબ અને સિંધ તરફ જાય

છે. અહીં કુંભનો મેળો અમુક વર્ષનાં આંતરે ચોક્કસ સમયે ભરાય છે ત્યારે સંગમમાં સ્નાન કરવાને પંદર લાખ જાત્રાળુ જામે છે.

૨. ઇટાવા—જમુના નદીના ડાબા કાંઠા ઉપર આવેલું છે.

૩. કાનપુર—ગંગા નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ સ્થળે સને ૧૮૫૭ માં નાના સાહેબે અંગ્રેજ લોકોની કતલ કરી હતી. એ હાલમાં વેપારનું મુખ્ય મથક થઈ પડેલું છે. રૂના વણાટનાં લુગડાં તથા ચામડાંના ઉત્તમ સામાનને માટે એ પ્રખ્યાત છે. અહીં ઊનના વણાટની મીલો છે. અહીં લશ્કરની એક છાવણી પણ છે.

૪. બનારસ અથવા કાશી—ગંગા નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ હિન્દુઓનું એક પ્રાચીન અને સર્વથી વિશેષ પવિત્ર શહેર અને તીર્થનું સ્થળ છે. પ્રાચીન કાળમાં સંસ્કૃત વિદ્યાનું મુખ્ય સ્થળ ગણાતું હતું, અને હજીએ તે માટે પ્રસિદ્ધ છે. અહીં હિન્દુ યુનીવર્સિટી અને સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ સ્થપાયાં છે. આ લાગ હવે બ્રિટીશ મુલકથી છૂટે પાડી ત્યાંના દેશી રાજાને સોંપેલો છે. અહીંનાં પીત્તળનાં વાસણ આખા હિન્દમાં વખણાય છે, અને જરીની સાડીઓ ઘણી સારી બને છે.

૫. ફત્તેહગઢ—ગંગા નદીના કાંઠા ઉપર આવેલું છે.

૬. ગાઝીપુર—ગંગા નદીને કાંઠે આવેલું છે. આ શહેરમાં લોર્ડ કોર્નવૉલિસ સને ૧૯૦૫ માં મરણ પામ્યો હતો.

૭. ઝાંસી—મોટું રેલ્વે જંકશન છે. ઇ. સ. ૧૮૮૫ માં

ગ્વાલીઅરનો કિલ્લો આખી અંગ્રેજ સરકારે સિંધીઆ પાસેથી એને લીધું છે.

૮ મીરજપુર—ગંગા નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેર રૂના ઓહોળા વેપારને માટે અને ગાલીઆની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે.

૯. આગ્રા—જમુના નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ મોગલ રાજની જૂની રાજધાની હતી. એ શહેરમાં બાદશાહ શાહજહાંને પોતાની બેગમ મુમતાઝના સ્મરણમાં બધાવેલો ‘તાજમહલ’ છે, જે હિન્દુસ્તાનમાં એક સર્વથી મુંદર અને ભવ્ય ઇમારત લેખાય છે. આ દુનિયામાં ત્રીજા નંબરની મોટી અભયળી ચીજ લેખાય છે. આગ્રાની પાસે સિકંદ્રા નામના ગામમાં અકબર બાદશાહની ઘોર આવેલો છે.

૧૦. કુનૌજ—પ્રાચીન કાળનું શહેર છે. રાઠોડોની એ રાજધાની હતી.

૧૧. કાલપી—જમુનાના જમણા કાંઠા ઉપર આવેલું છે.

૧૨. મથુરા—જમુના નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેર શ્રી કૃષ્ણની જન્મભૂમિ ગણાય છે. એ યાત્રાનું એક સ્થળ છે.

૧૩. મીરત—કાળી નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેરમાં મોટું લશ્કરી મથક છે. એ શહેરમાં દેશી રીજર્મટિએ સને ૧૮૫૭ માં બળવો શરૂ કર્યો હતો.

૧૪. રૂરકી—એ શહેરમાં ઇજનેરનું કામ શિખવવાને એક મોટી સરકારી મંદિરા સ્થાપેલી છે. એ હરદ્વારની પાસે આવેલું છે.

૧૫. અલ્હાગઢ—મુસ્લીમોની યુનીવર્સિટીનું સ્થળ છે. એ એક નામાંકિત મુસ્લીમ મથક લેખાય છે.

૧૬. સહરાનપુર ૧૭ દેરાદુન ૧૮. નૈનિતાલ અને ૧૯. મમુરી—એ હવા ખાવાનાં સ્થળ છે.

૨૦. ખરેલી—એ રાહિલખંડનું મોટું શહેર છે.

૨૧. અજમેર—એ શહેર રજપૂતાના પ્રાંતમાં છે. પણ એ સંયુક્ત પ્રાંતોના ગવર્નરના તાબામાં છે. અહીં રાજકુમારોને શીખવવાને મેયો કોલેજ સ્થાપેલી છે.

૨૨. લખનૌ—એ અયોધ્યાની રાજધાની છે. હાલમાં ગવર્નરે એને રાજધાની તરીકે પસંદ કરેલું છે. એ ગોમતી નદીને કાંઠે આવેલું છે. સને ૧૮૫૭ ના બળવા વખતે અંગ્રેજોએ ઘણી જ બહાદુરીથી બળવાખોરો સામે એ શહેરનો બચાવ કર્યો હતો.

૨૩. અયોધ્યા—એ અયોધ્યા પ્રાંતની આગલી રાજધાનીનું નગર હતું. એ ઘોઘરા નદીને કાંઠે આવેલું છે.

૨૪. ફૈઝાબાદ—એ લુગડાંની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે. એ ઘોઘરા નદી ઉપર આવેલું છે,

૨૫. રાયખરેલી. ૨૬. સીતાપુર.

દેશી રાજ્યો

૧. રામપુર—નવાબનું રાજ્ય એ જ નામનું છે, તેની એ રાજ્યધાની છે. એ ખેસ અને હુપટ્ટા માટે વખણાય છે.

૨. ગઢવાલ—એ રજપુત રાજ્ય છે. એનું રાજધાનીનું શહેર તરી છે. એ ભાગ બનારસના રાજને આપેલો છે.

૬. બિહાર અને ઓરિસ્સાનો પ્રાંત

સને ૧૯૧૨ થી એ પ્રાંત બંગાળાથી જુદો પાડેલો છે. એમાં ભાગલપુર, પટણા, તીરકુટ, ઓરિસ્સા અને છોટાનાગપુર, એ ચાર વિભાગો સમાવેલા છે. ગવર્નર તે ઉપર હકુમત ચલાવે છે. એમાં ધારાસભા તથા કારોબારી સભા પણ સ્થપાયેલી છે.

૧. મોંઘીર—એ ગંગા નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ લોહાનાં કારખાનાંને માટે પ્રખ્યાત છે. એ એક જૂનું શહેર છે.

૨. પટના—એ ગંગા નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ કસબી લુગડાંની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે. એ જૂનામાં જૂનું શહેર છે. એ મૌર્યવંશની રાજધાનીનું શહેર હતું.

૩. બિહાર. ૪. ગયા—એ બુદ્ધ ભગવાને સ્થાપેલાં બૌદ્ધ ધર્મનાં પવિત્ર શહેરો છે.

૫. બક્ષર—એ ઐતિહાસિક શહેર છે.

૬. તિરહટ—એ જૂના વખતનું જનક રાજનું મિથિલા નગર છે.

૭. કટક—એ મહા નદીને કાંઠે આવેલું છે. એ રૂપાનાં નકશી ચીતરકામ માટે પ્રખ્યાત છે.

૮. પુરી અથવા જગન્નાથ—એ હિન્દુઓનું એક પવિત્ર પવિત્ર પ્રાચીન શહેર છે. એમાં જગન્નાથજીનું પવિત્ર દેવળ છે. તેથી એ જાત્રાનું એક મોટું ધામ છે.

૯. રાંચી—અહીં ટાટા કંપનીનું લોખંડનું કારખાનું છે.

૧૦. હજારીબાગ—એ છોટાનાગપુરનું મુખ્ય શહેર છે.

૧૧. સંખલપુર.

૧૨. દરભંગા—એ એક નાનકડું દેશી બ્રાહ્મણી રાજ્ય છે.

૧૩. દીનાપુર.

૧૪. ભાગલપુર.

૧૫. બાલાસોર—એ એક બંદર છે.

૧૬. જમશેદપુર—એ ટાટા કંપનીના કામદારો માટે નવું વસાવેલું શહેર છે.

૭. બરમા (બ્રહ્મદેશ) પ્રાંત

આ પ્રાંત આન્ધ્રામાનના ટાપુઓની પૂર્વે આવેલો છે. એ હિન્દુ-સ્તાનનો એક મોટામાં મોટો પ્રાંત છે. એમાં ગવર્નરની હકુમત ચાલે

છે. કારોબારી મંડલી અને ધારાસભા તેને મદદ કરે છે. એની પૂર્વે ચીન અને સીઆમ આવેલાં છે. એના બે ભાગ મુખ્યત્વે પાડેલા છે: ૧ અપર બર્મા, અને ૨ લોઅર બર્મા સને ૧૯૨૧ ના વસ્તીપત્રક પ્રમાણે એની વસ્તી ૧,૩૨,૦૦,૦૦૦ માણસની છે.

૧. માંડલે—ઉત્તર બરમાની રાજધાનીનું શહેર છે. એ ધરાવતી નદી ઉપર આવેલું છે. એ બ્રહ્મદેશના રાજાની રાજધાનીનું શહેર હતું.

૨. આવા—એ બ્રહ્મદેશની આગલી રાજધાનીનું શહેર હતું. એ ધરાવતી નદી ઉપર આવેલું છે.

૩. રંગુન—એલોઅર બરમાનું મુખ્ય શહેર છે. એ ધરાવતી નદીના કાંઠા ઉપર આવેલું છે. હિન્દનું ત્રીજા નંબરનું મુખ્ય શહેર છે. વ્યાપારધંધાનું મુખ્ય મથક છે. એ રેશમી અને સુતરાઉ કાપડ, તથા માટીનાં કામ માટે પ્રખ્યાત છે.

૪. પેગુ—એ પેગુ પ્રાંતની આગલા વખતના બ્રહ્મી રાજ્યની રાજધાનીનું શહેર હતું એપેગુ નદી ઉપર આવેલું છે. અહીંથી પુષ્કળ ચાખા દેશ પરદેશ જાય છે.

૫. પ્રોમ—એ ધરાવતી નદીને ડાબે કીનારે આવેલું છે. રંગુનમાં અહીં સુધી રેલ્વે છે.

૬. આરાકાન } આરાકાન પ્રાંતનાં મુખ્ય શહેર છે.
૭. અક્રિયાબ }

૮. તેનાસરીમ } તેનાસરીમ પ્રાંતનાં મુખ્ય શહેર છે.
 ૯. મોલમીન }

૮. મધ્ય પ્રાંતો

ખિરાર અથવા વરાડ સાહત

આ ભાગ અસલ ગૌંડવાનાને નામે ઓળખાતો હતો. કારણ અનાર્થ જાતિ ગૌંડનું રાજ્ય અહીં હતું. આમાં ગવર્નર કારોબારી અને ધારાસભાની મહદંથી વહીવટ ચલાવે છે.

ખિરાર અથવા વરાડ એ નિઝામ સરકાર પાસેથી મહદનીશ લશ્કરના ખર્ચની નિભાવણી બદલ લીધેલો પ્રિટીશ મુલક છે.

૧. ઉમરાવતી—એ ખિરારનું મુખ્ય શહેર છે. એ રૂના વેપારને માટે પ્રખ્યાત છે.

૨. ઇલીચપુર—એ ખિરારની રાજધાનીનું શહેર છે. ઉત્તર ભાગમાં એ લશ્કરી મથક છે.

૩. અસોઅસાઇ } એ શહેરો આગળ સને ૧૮૦૩ માં જન-
 ૪. આરગામ } રત્ન વેલ્લેસ્લીએ મરાઠાને હરાવ્યા હતા.

૫. અકોલા

૬. નાગપુર—એ મધ્ય પ્રાંતની રાજધાનીનું શહેર છે. એ વેપારનું મથક છે.

૭. કામપ્તી—એ શહેરમાં અંગ્રેજી લશ્કરની છાવણી છે.

૮. જખલપોર—એ શહેરમાં કોલસાની ખાણો છે. અહીં આરસપદ્મણના ખડકો છે.

૯. સાગર—એ શહેરમાં અંગ્રેજી લશ્કરની છાવણી છે.

૧૦. રાયપુર—એ છત્રીસગઢનું મુખ્ય શહેર છે.

૧૧. ચન્દા—એ દક્ષિણમાં મોટું શહેર છે. એ ગૌડની રાજધાનીનું શહેર છે.

૧૨. બુરાનપુર—એ તાપીના કીનારા ઉપર આવેલું છે. એ મુસલમાની પ્રખ્યાત શહેર છે. એ વેપારનું એક મથક છે. અહીંના કસબી વણાટ વખણાય છે.

૧૩. સંખલપુર—અહીં હીરાની ખાણો છે.

૧૪. આશીરગઢ—કિલ્લો છે.

૧૫. ખંડવા—આ શહેરના ઘઉં વખણાય છે.

૧૬ હોશંગાબાદ.

૯. આસામ પ્રાંત

સને ૧૯૧૨ માં આ પ્રાંતને બંગાળાથી છૂટો પાડી, ચીફ કમીશનરના અમલ હેઠળ મૂકેલો છે. અહીં ધારાસભા સ્થપાયેલી છે. એ ઈશાન કોણની સરહદનો ભાગ છે.

૧. શીલોંગ—આસામ પ્રાંતની રાજધાનીનું શહેર છે.
૨. ગૌહત્તી—બ્રહ્મપુત્રા નદીને કાંઠે છે; આગબોટાનું મથક છે. એ મુખ્ય શહેર છે.
૩. સિદ્ધટ—નારંગી માટે પ્રખ્યાત છે.
૪. સિદ્ધર
૫. ચેરાપુંજી—અહીં દુનિયાના બીજા ભાગ કરતાં વરસાદ (લગભગ ૫૨૦ ઇંચ) સૌથી વિશેષ પડે છે.
૬. માણીપુર—આ નામના દેશી રાજ્યનું નગર છે. એ પહાડી (મુલક) છે.
૭. કાચાર—ચાના બગીચા માટે પ્રખ્યાત છે.

૧૦. બ્રિટીશ બલુચીસ્તાન

આ પ્રાંત વાયવ્ય સરહદ ઉપર પ્રાંતની દક્ષિણે આવેલો છે.

૧. કવેટા—એમાં લશ્કરી છાવણી રહે છે. એ ચીફ કમીશનરનું મથક છે.

૨. ખિલાત—એ આ નામના રાજ્યના ખાનની રાજધાનીનું શહેર છે. પણ એ હિન્દી સરકારને તાબે છે.

૧૧. વાયવ્ય સરહદ પ્રાંત

આ પ્રાંત સને ૧૯૦૧ માં પંજાબ પ્રાંતથી છૂટા પાડી ચીફ કમી-શનરના અમલ હેઠળ મૂકેલો છે. અફઘાનીસ્તાન અને બલુચીસ્તાનની સરહદ ઉપરના તાયફાવાળાઓ ઉપર તે દેખરેખ રાખે છે. એમાં ધારાસભા કે કારોબારી મંડલીનો વહીવટ નથી. આ પ્રાંતમાં હિન્દનું એક મોટું લશ્કરી મથક છે.

૧. મરી—ઉંચી હવાવાળી ટેકરી છે.

પેશાવર—ઢાળુલ નદી ઉપર આવેલું છે. એ મોટું લશ્કરી મથક છે, અને અફઘાનીસ્તાનની સરહદ ઉપર આવેલું છે, અને એ વાયવ્ય તરફના પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર છે.

૩. હેરા ઇસ્માઇલ ખાન. ૪. ચિત્રાલ. ૫. કોહાટ.

૬. દીર. ૭. સ્વાત. ૮. ખાઈખર.

૧૦. કુરમ. વિગેરે એજન્સીઓ આ ભાગમાં આવેલી છે.

૧૨. અજમેર, મહેરવાડા

રજપૂતાના એજન્સીની વચમાં આવેલો નાનો ખાલસા પ્રાંત છે; તેનું મુખ્ય શહેર અજમેર છે.

૧૩. દૂર્ગ તથા મહેસુર

૧. મહેસુર—મહેસુરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે.

૨. શ્રીરંગાપટ્ટણ—એ રાજા હૈદરઅલી અને ટીપુ સુલતાની રાજધાનીનું શહેર હતું. એ કાવેરી નદી ઉપર આવેલું છે. એ શહેર સને ૧૭૬૮ માં અંગ્રેજોએ હુમલો કરીને લઈ લીધું, તે વખતે છેલ્લો ટીપુ સુલતાન માર્યો ગયો હતો.

૩. બેંગલોર—રેસિડન્ટનું રહેવાનું મથક છે. એ શેતરંજનાં કારખાનાં માટે પ્રખ્યાત છે.

૪. મરકેરા—દૂર્ગ પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર છે. દૂર્ગ પ્રાંતનો વાલી-વટ હિન્દી સરકારની દેખરેખ હેઠળ કમીશનર ચલાવે છે.

૫. ચિતલદુર્ગ.

૬. કોલર—સોનાની ખાણને માટે પ્રખ્યાત છે.

૧૪. આન્દામાન અને નિકોબાર

આ ટાપુઓ ઉપર એક જુદો કમીશનર રાખવામાં આવે છે. હિન્દના ગમે તે ભાગમાંથી જેમને કાળા પાણીની, એટલે કે જન્મભર દેશપારીની શિક્ષા કરવામાં આવે છે તેઓને આ ટાપુઓમાં રાખવામાં આવે છે.

૧૫. દિલ્હી જિલ્લો

સને ૧૯૧૨ ના રાજ્યારોહણપ્રસંગે આલિજહાં ખુદાવિંદ શહેનશાહ પંચમ જ્યોર્જ કલકત્તેથી હિન્દુસ્તાનના પાટનગરને ફેરવી દિલ્હીને પાટનગર બનાવ્યું છે. નવા પાટનગરને યોગ્ય નવાં મોટાં હાઇકોર્ટના રાજશાહી મકાનો તથા શહેરની બાંધણી બાંધવાની યોજના હિન્દી સરકારે કરેલી છે. ના. વાઇસરોય માટે મોટો મહેલ, વડી ધારાસભા, રાજતંત્ર મંડળી વગેરે માટે આલીશાન મકાનો અને વિશાળ રાજમાર્ગો કરોટો રૂપીઆના ખર્ચે સુંદર બાંધવણીવાળાં બનાવેલાં છે. હિન્દનાં દેશી રાજ્યોના રાજ્યોએ પણ અહીં પોતાના મહેલો બાંધાવ્યા છે. વર્ષમાં છ-સાત મહીના હિન્દી સરકારનું મથક અહીં રહે છે.

સને ૧૯૧૨ ના સાંતેમ્બરના જાહેરનામાની રૂઘએ એને પંજાબ પ્રાંતથી છૂટો પાડી તેહશિલ અને મહારાષ્ટ્રીનાં પોલીસ સ્ટેશનો વચ્ચેના દીલ્હી જિલ્લાને ના. વાઇસરોયના સીધા અમલ હેઠળ મૂકેલો છે, અને તે ઉપર વહીવટ ચલાવવાને એક ચીફ કમીશનર નીમેલો છે. સને ૧૯૧૨ ના ડીસેમ્બરની તા. ૨૩ મીએ નામદાર વાઇસરોયે દિલ્હીમાં પ્રવેશ કર્યો છે.

૧. દીલ્હી—જમુના નદીના પશ્ચિમ કાંઠા ઉપર આવેલું છે. એ મોગલ રાજ્યની રાજધાનીનું શહેર હતું. સને ૧૮૫૭ ના બળવા વખતે કેટલાક મહીના સુધી બળવાખોરોએ એ શહેરનો અંગ્રેજ

લશ્કર સામે બચાવ કર્યો હતો, પણ આખરે અંગ્રેજોએ તે લીધું કબજે હતું. સોનારૂપાના કામ માટે એ પ્રખ્યાત છે. અહીં મલમલ સારી બને છે એ હિન્દનું નવું પાટનગર છે.

૨. **પાણીપત**—પ્રખ્યાત લડાઈનું મેદાન છે. એમાં સને ૧૫૨૬ માં બાબરે ઇબ્રાહીમ લોદીને હરાવ્યો હતો. સને ૧૫૫૬ માં અકબરના વજીર જેહરામે મહમદ આદિલશાહના વજીર હેમુને હરાવ્યો હતો; અને સને ૧૭૬૧ માં અહમદશા દુરાનીએ મરઠા સરદાર સદાશિવ ભાઉને હરાવ્યો હતો.

૧૬. કાશ્મીરનું રાજ્ય

આ પંજાબની ઉત્તરે આવેલું એક મોટું દેશી રાજ્ય છે. અહીં હિન્દુ રાજાની હકુમત છે.

૧. **કાશ્મીર અથવા શ્રીનગર**—કાશ્મીરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે. એ જેલમ નદીને કાંઠે આવેલું છે.

૨. **લડે અથવા લાહક**—કાશ્મીર પ્રાંતમાં સિંધુ નદીને કાંઠે આવેલું છે. હિમાલય પર્વતની બાજુએ આવેલા ટીબેટમાંથી માલ આ શહેરને રસ્તે આવે છે.

૩. **જમ્મુ**—કાશ્મીરનું એક મોટું મથક છે.

૧૭. રજપુતાના રજપુત સંસ્થાનો

એમાં ૧૮ દેશી સંસ્થાનો છે. આ ચોરસ મુલક છે. એ ઉપર ના:૦ ગવર્નર જનરલનો એજન્ટ દેખરેખ રાખે છે. તે ક્રમવાર નીચે પ્રમાણે છે:

૧. ઉદેપુર	} — મેવાડ	૧૦. બુન્દી
ચિતોડ		૧૧. શીરોડી
૨. જોધપુર (મારવાડ)		૧૨. ડુંગરપુર
૩. જયપુર		૧૩. પ્રતાપગઢ
૪. જેસલમીર		૧૪. વાંસવાડા
૫. બીકાનેર		૧૫. ઝાલાવાડ
૫. અલવર		૧૬. ભરતપુર } જાટ
૭. કિરોલી		૧૭. ધોળપુર } સંસ્થાનો.
૮. કિશનગઢ		૧૮. ટાંક—મુસલમાન સંસ્થાન
૯. કોટા		

૧૮. મધ્ય હિન્દ એજન્સીનાં સંસ્થાનો

૧. ઇન્દોર—હોલ્કરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે. અને નામ-દાર ગવર્નર જનરલના એજન્ટનું રહેવાનું મથક છે. એ વેપાર અને મીલ ઉદ્યોગનું મથક છે.

૨. ગ્વાલિયર—સિંધિયાના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે. અહીં એક પ્રખ્યાત કિલ્લો હતો.

૩. માળવા—મુખ્ય શહેર છે. એ અપ્રીણ માટે પ્રખ્યાત છે.

૪. નીમચ } એ શહેરમાં અંગ્રેજ લશ્કરની છાવણી છે.
૫. મઉ }

૬. ઉજ્જન—માળવાની આગલા રાજ્યની રાજધાની હાલ હાલ તે સિંધિયાને તાબે છે.

૭. ભોપાળ—ભોપાળના મુસ્લીમ રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે.

૮. તેહરી—રાજપુત રાજ્ય છે.

૯. રેવા—બુંદેલખંડનું મુખ્ય શહેર છે.

૧૦. પન્ના—બુંદેલખંડમાં હીરા માટે વખણાય છે.

૧૧. દેવાસ ૧૨. ધાર. ૧૩ રતલામ. ૧૪. ઓરછા

૧૫. દાલીઆ અને ૧૬. લીલસરા—નાનાં રાજ્યો છે.

૧૯. હૈદ્રાબાદ (નિઝામનું રાજ્ય)

૧. હૈદ્રાબાદ—નિઝામના મુલકની રાજધાનીનું નગર છે. અંગ્રેજ રેસીડેન્ટનું રહેવાનું મથક છે. એ મુશી નદીની કાંઠા ઉપર આવેલું છે.

૨. ગોવલકોટા—હીરાની ખાણ માટે પ્રખ્યાત છે.

૩. સીકંદ્રાબાદ—એ શહેરમાં અંગ્રેજ લશ્કરની છાવણી છે.

૪. બેદર—મંજરા નદી ઉપર આવેલું છે. અહીંનાં સોના-રૂપાની કારીગીરીવાળાં પીત્તળનાં વાસણુ વખણાય છે.

૫. ઔરંગાબાદ—આગલા વખતની સુંદર ઇમારતોને માટે પ્રખ્યાત છે.

૬. દૌલતાબાદ—અથવા દેવગઢ એ મજબૂત કિલ્લાને માટે પ્રખ્યાત છે.

૭. જાલના—એ શહેરમાં અંગ્રેજી લરકરની છાવણી છે, અને રેશમી કાપડ માટે વિખ્યાત છે.

૮. ઇલોરા—એ જૂના વખતની, પર્વતમાં કોતરી કાઢેલી મોટી સુંદર ગુફાને માટે પ્રખ્યાત છે.

૯. અજિંટા—એ જૂના વખતનાં, દેવાલયો અને ગુફાઓ માટે પ્રખ્યાત છે,

૧૦. વરંગુલ—એ પૂર્વે તૈલંગણની રાજધાનીનું શહેર હતું.

દેશી સ્વતંત્ર રાજ્યો

૧. નેપાળ

૧. ખટમંડુ—નેપાલની રાજધાની. ૨. લલિતપટ્ટણ.

૩. મકુવાનપુર—નેપાલમાં છે. આ જગોએ સને ૧૮૧૬ માં સરડે વીડ ઓકટરલોનીએ ગુરખા લોકોને હરાવ્યા હતા.

૨. ભૂતાન

૧. તેસીટચુદાન—ભૂતાન રાજ્યની રાજધાની.
૨. પુનાખાં
૩. સીકીમ—અહીંની ખાણોથી ત્રાંબું નીકળે છે. એમાં કીમતી ચાલેનાં જંગલો છે.

પરદેશી સ્વતંત્ર રાજ્યો

૧. ફીરંગી સંસ્થાન

૧. ગોવા—ફીરંગી (પોર્ટુગીઝ) સંસ્થાનની રાજધાની છે. એ અરબી સમુદ્રના કિનારા ઉપર છે.
૨. દમણ—મુંબઈ બેટની ઉત્તરે છે.
૩. દીવ—કાઠીઆવાડ દ્વીપકલ્પની દક્ષિણે બેટ છે.

૨. ફ્રેન્ચ સંસ્થાન

૧. પોન્ડીચરી—એ ફ્રેન્ચ સંસ્થાનની રાજધાની છે. એ મદ્રાસ કોરોમાન્ડલ કીનારા ઉપર આવેલું છે.
૨. ચન્દ્રનગર—એ કલકત્તાની ઉત્તરે હુગલી નદી ઉપર આવેલું છે.
૩. યાનાન—એ ગોદાવરી નદીના મુખ આગળ આવેલું છે.

૪. કારીકલ—એ કોરોમાંડલ કીનારા ઉપર આવેલું છે.
 ૫. માહિ—એ મલબાર કીનારા ઉપર આવેલું છે.

પ્રકરણ ૫ મું (ચાલુ)

સીલોનનાં શહેરો

૧. કોલંબો—સીલોનની રાજધાની છે; એ મુખ્ય બંદર છે.
 ૨. કાન્ડી—સીલોનની આગલી રાજધાની છે.
 ૩. ગાલી ૪. ત્રિન્કોમાલી ૫. માટરા ૬. રત્નપુરા
 ૭. પોઇન્ટ ડી ગાલ—એ એક સુંદર બંદર છે.
 ૮. બાંકેના—હિન્દ સાથેના વેપારનું સ્થાન છે.

પ્રકરણ ૬ ઠું

એશિયાખણડ

૧. એશિયા ખણડની સીમા, વગેરે

એશિયા જે અન્ય ખંડો કરતાં સર્વથી મોટો અને અગત્યનો ખંડ છે, તે જુની દુનિયાની જમીનનો ત્રીજો ભાગ રોકે છે. મનુષ્ય જાતની ઉત્પત્તિ પહેલી એશિયા ખંડમાં થઈ હતી, એવું સમજવામાં આવે છે. વળી જ્યારે પૃથ્વીના ખીજા ભાગો જંગલી અવસ્થામાં હતા ત્યારે હિન્દુસ્તાન, બેબીલોન, આસીરિયા અને ઈરાન જેવાં મોટાં મોટાં બળવાન

અને સુધરેલાં રાજ્ય પહેલાં આ જ ખંડમાં સ્થાપવામાં આવ્યાં હતાં. હુનિયાના સઘળા પ્રખ્યાત ધર્મોની ઉત્પત્તિ પણ આ જ ખંડમાં થઈ હતી.

સીમા—એશિયા ખંડની ઉત્તરે આર્કટીક ઉત્તર મહાસાગર છે. એની પશ્ચિમે યુરલ પર્વત, યુરલ નદી, કાસ્પીઅન સમુદ્ર, કૅકેસસ પર્વત, કાળો સમુદ્ર, મારમોરાનો સમુદ્ર, ઈજ્યન સમુદ્ર, ભૂમધ્ય સમુદ્ર, સુવેજની નેહર અને રાતો સમુદ્ર છે. એની દક્ષિણે હિન્દી મહાસાગર અને પૂર્વે પાસિફિક મહાસાગર છે.

એશિયા ખંડ યુરોપ સાથે યુરલ અને કૅકેસસ પર્વતોથી જોડાયેલો છે; રાતો સમુદ્ર અને સુવેજની નેહર અને આફ્રિકા ખંડથી જૂદો પાડે છે; અને બેહેરીંગની સામુદ્રધુની એને અમેરીકા થી જૂદો પાડે છે. હિન્દી મહાસાગર અને પેસીફિક મહાસાગર અને ઓસ્ટ્રેલિયાથી જૂદો પાડે છે.

વિસ્તાર—એશિયા ખંડ હિન્દુસ્તાનથી દશ ગણો મોટો છે. એની સરાસરી લંબાઈ આશરે ૬,૭૦૦ માઇલ અને પહોળાઈ ૫,૩૦૦ માઇલ છે. એનું ક્ષેત્રફળ સુમારે ૧,૭૦,૦૦,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે, અને એ ખંડ યુરોપથી સાડાચાર ગણો મોટો છે. એમાં સુમારે ૮૫,૦૦,૦૦,૦૦૦ માણસની વસ્તી છે.

ધર્મ—એશિયામાં ચાર મુખ્ય મોટા ધર્મ છે:—૧ હિન્દુ-હિન્દુસ્તાનમાં. ૨. ખ્રીસ્તી—મુખ્યત્વે ચીન, જાપાન અને લંકામાં

૩. ઇસ્લામી—તુર્કી, ઇરાન અને હિન્દુસ્તાનમાં. અને ૪. ખ્રીસ્તી—આર્મીનિયા અને યૂરોપીઅનોની વસ્તીવાળા ભાગોમાં.

૨. દેશેા

૧. એશિયાઇ તુર્કસ્તાન—આના ચાર મુખ્ય વિભાગો છે:—
૧. એશિયા માઇનર (એનેટોલિયા). ૨. આર્મીનિયા અને કુર્દસ્તાન.
૩. મેસોપોટેમિયા (ઇરાક). ૪. સીરિયા અને પેલેસ્ટાઇન.

૨. અરબસ્તાન—આના ચાર વિભાગો પાડેલા છે:—
૧. તુર્કી ૨. મીસરી ૩. પ્રિટીશ અને ૪. દેશી રાજ્ય.

૩. પર્શીઆ અથવા ઇરાન

૪. બલુચિસ્તાન

૫. અફઘાનીસ્તાન

૬. તાત્તરી

૭. હિન્દુસ્તાન (બ્રહ્મદેશ સહિત)

૮. સીલોન અથવા સિલ્લદ્વીપ

૯. ઇન્ડિયન ચાઇના કે હિન્દી ચીન—આના છ વિભાગો પાડેલા છે:—૧. સિયામ. ૨. આનામ. ૩. કેમ્બોડીઆ. ૪. લોઅર કેચીનચાઇના. ૫. મલાયા દ્વીપકલ્પ અને ૬. ટોનકીન.

૧૦. ચીનનું મહારાજ્ય (એમ્પાયર)—આના ચાર મુખ્ય વિભાગો પાડેલા છે;—૧. ચાઇના અથવા શુદ્ધ ચીન ૨. ટિબેટ ૩ મંગોલીઆ ૪. મન્યુરિયા અને પૂર્વ તુર્કસ્તાન.

૧૧. જાપાન (કોરિયા સહિત)

૧૨. એશિયાઇ રૂશિયા—આના ત્રણ મુખ્ય વિભાગો પાડેલા છે;—૧. સાઇબીરિયા ૨. રૂશિયન તુર્કસ્તાન ૩. ટ્રાન્સ કોકેશિયા.

૩. ખેટ

(અ) ભૂમધ્ય સમુદ્ર માંહેલા ખેટો

૧. સાઇપ્રસ	}	ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં એશિયા માઇનરની દક્ષિણે.
૨. રોહોડ્સ		
૩. સોમોસ		
૪. લિસ્બોન		
૫. કોસ્ટ	}	

(આ) ધરાની અખાત માંહેલા ખેટો

૧. બહેરીન—અરબસ્તાનની પૂર્વે.
૨. ઓરમઝ, કર્ક અને કીબમ—ધરાની દક્ષિણે.
૩. સોકોટ્રા—અરબસ્તાનની દક્ષિણે.

(ઈ) હિન્દી મહાસાગર માંહેલા બેટો.

૧. મુંબઈ
૨. સાલસેટ અગર છાપી } — હિન્દુસ્તાનની પશ્ચિમે.
૩. લકઢીવ બેટો } — હિન્દુસ્તાનની નૈઋત્ય દિશાએ.
૪. માલદીવ બેટો }
૫. સીલોન — હિન્દુસ્તાનની દક્ષિણે.
૬. આન્ડામાન બેટો }
૭. નીકોબાર બેટો } — બ્રહ્મદેશની દક્ષિણે
૮. મર્ગવી બેટો }
૯. પીનાંગ — મલાયા દ્વીપકલ્પની પશ્ચિમે.
૧૦. પેરીમ — બાળલમાંડળની સામુદ્રધુનીમાં.

(ઉ) પાસિફિક મહાસાગર માંહેલા બેટો.

૧. એલ્યુશિયન બેટો — સાઈબીરિયાની પૂર્વે.
૨. ક્યુરાઇલ બેટો } — સાઈબીરિયાની પૂર્વે.
૩. સંઘેલીઅન }
૪. જાપાની બેટો — (૧. યસો ૨. નિકોન ૩ શિકોકુ અને ૪. ક્યુરુ).
૫. ફીલીપાઈન } — ચીનાઈ સમુદ્રમાં એશિયાના
૬. બોર્નીઓ } — અગ્નિકોણમાં.

૭. લુથુ બેટો-ચીનની પૂર્વે } —જપાનને તાબે છે.
૮. ફેરમોસા-ચીનની પૂર્વે }

૯. ચુસન
૧૦. હોંગકોંગ
૧૧. મકાઉ
૧૨. હેનાન } —ચીનની દક્ષિણે.

૧૩. મેલેશિયા અને મલાયા બેટો—(૧. સુમાત્રા, ૨. જાવા અને ૩. સીલીબીસ, વલંદાને તાબે છે. ૪. બોરનીઓ, વલંદા અને અંગ્રેજોના તાબામાં વહેંચાયેલા છે. અને ૫. મોલકકા બેટો.)

(બી) ઉત્તર મહાસાગર માંહેલા બેટો

૧. ન્યુસાઇબીરિયા } —સાઇબીરિયાની ઉત્તરે.
૨. લિયાઓવ }

૪. દ્વીપકલ્પ

૧. એશિયા માઇનર—પશ્ચિમે એશિયાઈ તુર્કસ્તાનમાં કાળા અને ભૂમધ્ય સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો છે.

૨. અરબસ્તાન—એશિયાની પશ્ચિમે, રાતા સમુદ્ર અહુ ધરાની અખાતની વચ્ચે આવેલો છે.

૩. ઇન્ડિયા-હિન્દુસ્તાન—એશિયાની દક્ષિણે, અરબી સમુદ્ર અને ગંગાના અખાતની વચ્ચે આવેલો છે.

૪. કાઠિયાવાડ—હિન્દુસ્તાનની પશ્ચિમે, કચ્છ અને ખંભાતના અખાતની વચ્ચે આવેલો છે.

૫. હિન્દી ચીન—(ઇન્ડિયન ચાઇના) હિન્દુસ્તાનના અગ્નિ કોણમાં ચીનની દક્ષિણે આવેલો છે.

૬. મલાયા દ્વીપકલ્પ—ઇન્ડિયન ચાઇનાની દક્ષિણે, ગંગાના અને સિયામના અખાતની વચ્ચે આવેલો છે.

૭. કોરીઆ—ચીનાઇ મહારાજ્યની પૂર્વે, ખીળા અને જાપાન સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો છે.

૮. કામચ્ચાટકા—સાઇબીરિયાની પૂર્વે, એકોતસ્ક અને કામચ્ચાટકા સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો છે.

પ. સંયોગી ભૂમિ

કોની સંયોગી ભૂમિ—સિયામ અને મલાયા દ્વીપકલ્પને જોડે છે અને ગંગાના અને સિયામના અખાતોને છૂટા પાડે છે.

૬. ભૂશિર

૧. એલિસ્કીન—ઉત્તર મહાસાગરમાં સૌથી વધારે ઉત્તરમાં.

૨. બાબા—એશિયામાઇનરની વાચવ્ય દિશાએ.

૩. પૂર્વ કેઇપિ—ખેડેરીંગની સામુદ્રધુની ઉપર છેક પૂર્વે.
૪. રાસઅલહદ—અરબસ્તાનના અગ્નિ કોણમાં.
૫. ડનડ્રાહેડ—સીલોનની દક્ષિણે.
૬. કોમોરીન—હિન્દુસ્તાનની દક્ષિણે.
૭. નિગ્રેસ—બ્રહ્મદેશની દક્ષિણે.
૮. રોમાનીઆ—મલાયા દ્વીપકલ્પની દક્ષિણે.
૯. કામ્બોડીઆ—ફ્રેંચ કોચીન ચીનમાં.
૧૦. અંગોનો—લુઓનની પૂર્વે.
૧૧. નોટોરો—સંઘેલિયનની દક્ષિણે.
૧૨. લોપાટકા—કામશ્ચાટકાની દક્ષિણે.
૧૩. પૂર્વ ભૂશિર—(ઇસ્ટ કેઇપ) સાઇબીરિયાના ઈશાન કોણમાં.
૧૪. સીવેરો—સાઇબીરિયાની ઉત્તરે.

૭. ઉચ્ચ-સમુ-ભૂ-દેશ

૧ પાનીરનો પ્રદેશ—હિન્દુસ્તાનના વાયવ્ય ખુણામાં આવેલો છે.

૨. તિબેટનો ઉચ્ચ-સમુ-ભૂ-દેશ—મધ્ય ઓશિયામાં ઉત્તરે સાઇબીરિયાથી તે દક્ષિણે હિમાલય પર્વત સુધી અને પશ્ચિમે બાલોર પર્વતથી તે પૂર્વે મન્યુરિયા સુધી આવેલો છે. એ દુનિયામાં સૌથી મોટામાં મોટો પ્રદેશ છે. તેની ઉંચાઈ પર્વત જેટલી છે.

૩. ઈરાનનો ઉચ્ચ-સમુદ્ર-દેશ—એશિયાખંડની પશ્ચિમે કાળા સમુદ્રથી સિંધુ નદી સુધી.

૪. મંગોલીઆ અને ૫. અફઘાનીસ્તાન

૮. પર્વત

૧. તારસ પર્વત—એશિયા માઇનરમાં.
૨. લેબનોન પર્વત—સીરિયામાં.
૩. એરેરેત પર્વત—આર્મીનિયામાં.
૪. કોકેસસ પર્વત—કાળા અને કાસ્પિયન સમુદ્રની વચ્ચે.
શિખર—અલબુર્જ.
૫. અલબુર્જ પર્વત—ઈરાનની ઉત્તરે.
શિખર—દમાવંદ.
૬. હિન્દુકુશ પર્વત—અફઘાનીસ્તાનમાં.
૭. સુલેમાન પર્વત—પંજાબ પ્રાંતની પશ્ચિમે, હિન્દુસ્તાનની દક્ષિણે.
૮. હાલા પર્વત—સિંધ પ્રાંતની પશ્ચિમે.
૯. અરબહી—રજપૂતાનામાં.
૧૦. વિંધ્યા પર્વત } —મધ્ય હિન્દુસ્તાનમાં.
૧૧. સાતપુડા પર્વત }

૧૨. પશ્ચિમઘાટ }
 ૧૩. પૂર્વઘાટ } --દક્ષિણ હિન્દુસ્તાનમાં.
 ૧૪. નીલગિરિ પર્વત }

૧૫. હિમાલય પર્વત—હિન્દુસ્તાનની ઉત્તરે.

શિખર-૧. એવરેસ્ટ અથવા ગૌરીશંકર; એની ઉંચાઈ ૨૯,૦૦૨ ફીટ છે. ૨. ધવલગિરિ. અને ૩. કાંચનગંગા.

૧૬. કારાકોરમ પર્વત—કાશ્મીરની ઉત્તરે.

૧૭. કુવેનલુલ પર્વત—પૂર્વ તાર્તરી અને ટીબેટની વચ્ચે.

૧૮. ખોલોર પર્વત—તુર્કસ્તાન અને પૂર્વ તાર્તરીની વચ્ચે.

૧૯. થિયાનશાન પર્વત—પૂર્વ તાર્તરીની ઉત્તરે.

૨૦ યુનલિંગ—ચીન અને ટીબેટની વચ્ચે.

૨૧ આલ્તાઈ પર્વત—સાઈબીરિયાની દક્ષિણે અને ચીનાઈ રાજ્યની ઉત્તરે.

૨૨. આલ્પોનાઈ—ઐકલ સરોવરની પૂર્વે.

૨૩. યુરલ પર્વત—સાઈબીરિયાની પશ્ચિમે, એશિયા ખંડની સરહદ ઉપર.

૨૪. રહેનોવોઈ—એ પર્વત.છેક પૂર્વે બેહેરીનની સામુદ્રધુની સુધી ગએલો છે.

૯. જવાળામુખી પર્વત

૧. કલુચ્ચેવ—કામશ્રાટકામાં.
૨. ક્યસીયાથી—જપાનમાં.
૩. કયુરાઇલ—પાસિફિક મહાસાગરમાં.

૧૦. રણુ

૧. સીરિયાનું રણુ—લેબનોનની પૂર્વે.
૨. ગોબી અથવા શામોનું રણુ—મંગોલિયાની દક્ષિણે.
૩. અર્જસ્તાનનું રણુ—અર્જસ્તાનમાં.
૪. હિન્દી રણુ—સિંધુ નદીની પૂર્વે.

પ્રકરણ ૭ મું

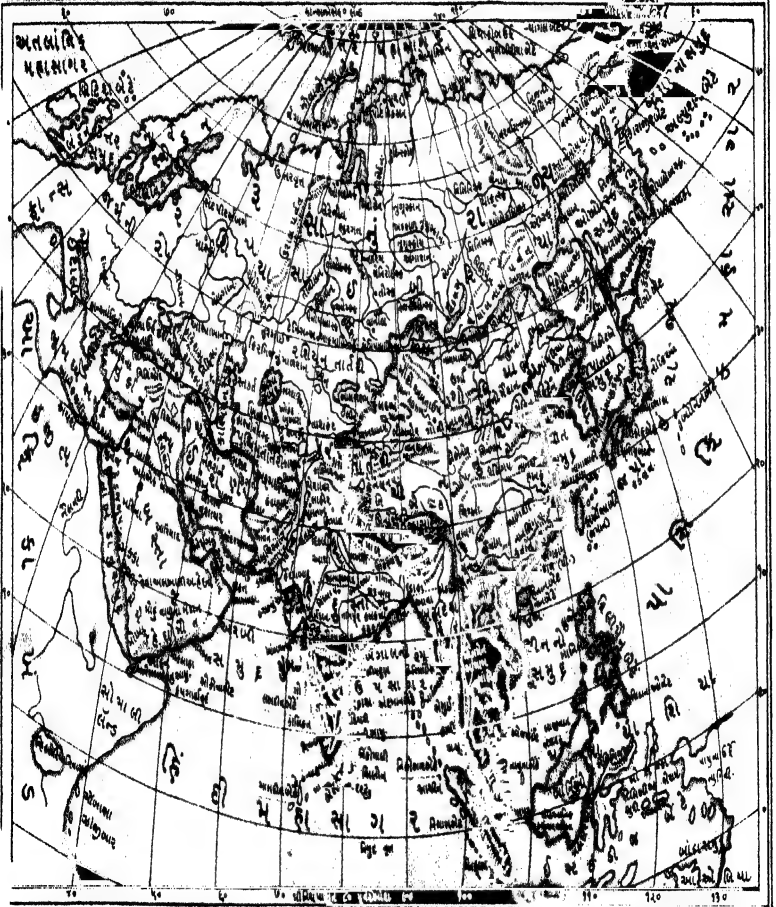
એશિયાખણ

૧. સમુદ્ર અને અખાત

૧. કાળો સમુદ્ર—એશિયાઈ તુર્કસ્તાનની ઉત્તરે.
૨. મારમોરાનો સમુદ્ર—એશિયા માઇનોરની ઉત્તરે.
૩. ઇજિપ્તન સમુદ્ર—(આર્કિપેલેગો)—એશિયા માઇનોરની પશ્ચિમે.
૪. ભૂમધ્ય સમુદ્ર—એશિયાઈ તુર્કસ્તાનની પશ્ચિમે.
૫. રાતો સમુદ્ર—એશિયાઈ તુર્કસ્તાનની પશ્ચિમે.

અધિયાત્મિક

અધિ

૬. અકોલાનો અખાત—રાતા સમુદ્રની સાથે.

૭. એહનનો અખાત—અરબસ્તાનની દક્ષિણે.

ઓમાનનો અખાત— } અરબસ્તાન અને ઇરાનની
ઇરાનનો અખાત— } વચ્ચે.

અરબી સમુદ્ર—અરબસ્તાન અને હિન્દુસ્તાનની વચ્ચે.

તાનનો અખાત—અરબી સમુદ્રની પાસે.

ફરહનો અખાત— }
મંલાતનો અખાત— } —હિન્દુસ્તાનની પશ્ચિમે.

મનારનો અખાત—હિન્દુસ્તાનની પૂર્વે

બંગાળાનો ઉપસાગર—હિન્દુસ્તાનની પૂર્વે.

માર્ટાબાનનો અખાત—બ્રહ્મદેશની દક્ષિણે હિન્દી
મહાસાગરમાં.

સિયામનો અખાત—સિયામ પ્રાંતની દક્ષિણે.

તોંગકીંગનો અખાત—આનામ પ્રાંતની પૂર્વે, ચીનાઈ
સમુદ્રની પાસે.

ચીનાઈ સમુદ્ર—ચીનની દક્ષિણે.

પીળો સમુદ્ર—(અથવા પૂર્વે ચીનાઈ સમુદ્ર) ચીન અને
કોરીઆની વચ્ચે.

જાપાની સમુદ્ર—જાપાનના બેટાની પશ્ચિમે.

૨. પીચીર્લા અખાત—પીળા સમુદ્રની સાથે.

૨૩. તાત્તરીનો અખાત—સાઇબીરિયા અને સંધેલીઅન બેટની વચ્ચે.
૨૪. ઓકોટસ્કનો સમુદ્ર—બાઇબીરિયા અને કામશ્વાટકાની વચ્ચે.
૨૫. કામશ્વાટકા સમુદ્ર—કામશ્વાટકા દ્વીપકલ્પની પૂર્વે.
૨૬. બહેરીંગ સમુદ્ર } સાઇબીરિયાની પૂર્વે, પાસીફીક
૨૭. અનાદીરનો અખાત } મહાસાગરમાં.
૨૮. ઓળીનો અખાત } સાઇબીરિયાની ઉત્તરે, ઉત્તર
૨૯. ટઝનો અખાત } મહાસાગરમાં.

૨. સામુદ્રધુની

૧. બારફરસ અથવા કોનસ્ટાન્ટિનોપલ—કાળા અને માર-મોરાના સમુદ્રને જોડે છે.
૨. હોર્ડેનલ્સ અથવા હોલેસ્પોટ—મારમોરા અને બજિયન સમુદ્રને જોડે છે.
૩. સ્વેજની નહેર—ભૂમધ્ય અને રાતા સમુદ્રને જોડે છે.
૪. બાબલમાન્ડબ—રાતા સમુદ્ર અને એડનના અખાતને જોડે છે.
૫. ઓરમઝ—ઇરાની અખાત અને એમાનના અખાતને જોડે છે.
૬. પાકની સામુદ્રધુની—હિન્દુસ્તાન અને સીડોનની વચ્ચે.
૭. મલાક્કા—મલાયા દ્વીપકલ્પ અને સુમાત્રાની વચ્ચે, ચીનાઇ સમુદ્ર અને બંગાળના ઉપસાગરની વચ્ચે.

૮. હેઇનાન--હેઇનાન અને ચીનની વચ્ચે.
૯. ફેરમોસા--ફેરમોસા અને ચીનની વચ્ચે.
૧૦. ફોરીઆની ખાડી--(સામુદ્રધુની) ફોરીઆ અને જાપાનની વચ્ચે, જાપાની અને પીળા સમુદ્રને જોડે છે.
૧૧. સેંગર--નીફાન અને યસો બેટની વચ્ચે.
૧૨. લાપેરૂસ--યસો અને સંઘેલીઅન બેટની વચ્ચે.
૧૩. બહેરીંગની સામુદ્રધુની--એશિયા અને અમેરીકાની વચ્ચે, જે ખંડને જુદા પાડે છે; અને ઉત્તર મહાસાગર અને બેહ-રીંગના સમુદ્રને જોડે છે.

૩. સરોવર

૧. વાન સરોવર--આર્મીનિયાની દક્ષિણે.
૨. ડેડ સી--[મૃત્યુ સરોવર]--પેર્સિયાનાં. એ ખારા પાણીનું મોટું સરોવર છે. એ એટલું બધું ખારું છે કે એમાં માછલાં પણ જીવતાં નથી, તેમ એને કાંઠે વૃક્ષ ઉગતાં નથી. એથી એનું નામ મૃત સરોવર પડેલું છે. એમાં માણસ સપાટી ઉપર તર્યા જ કરે, એટલું તેનું પાણી વજનદાર છે.
૩. ઉઝ્બેકિયા--ઇરાનમાં.

૪. કારિપયન સમુદ્ર—ધરાનની ઉત્તરે; એ દુનિયામાં સૌથી મોટામાં મોટું ખારા પાણીનું સરોવર છે.

૫. હામુન સરોવર } —અફઘાનીસ્તાનમાં.
૬. ઝુરા

૭. એરલ સમુદ્ર—રૂશિયાઈ તાર્તરીમાં.

૮. રાવણુ હદ સરોવર }

૯. માન સરોવર }

૧૦. ટેઝીનોર સરોવર }

૧૧. પાલ્ટા સરોવર }

—સાઈબીરિયાની દક્ષિણે ટીબેટમાં

૧૨. બાલકસ સરોવર —સાઈબીરિયાની દક્ષિણે ટીબેટમાં.

૧૩. બેકલ સરોવર—સાઈબીરિયામાં છે, દુનીયામાં સૌથી જાડું ત્રીકા પાણીનું સરોવર છે. વર્ષના છ મહીના એ ઠરી જાય છે.

૧૪. લોખનોર—પૂર્વ તાર્તરીમાં.

૧૫ ચિલકા }
૧૬. કોલર } —હિન્દુસ્થાનમાં આવેલાં છે.

૧૭. ટાંગાટિંગ }
૧૮. ચોયાંગ } —ચીનમાં આવેલાં છે.

૪ નદીઓ

૧. યુક્રેતીસ | તોરસ પર્વતમાંથી નીકળીને એશિયાઈ તુર્કસ્તાનમાં
૨. તાઇગ્રીસ | વહે છે, અને ધરાની અખાતને મળે છે. આ બે નદીઓ ધરાની અખાતને મળવાની આગમ્ય બેડાઈ જઈને એક નદી બને છે અને તેને શેત-અલ-અરબ કહે છે.
૩. જોરડન—લેબનોન પર્વતમાંથી નીકળીને. આરિયામાં વહે છે, અને મૃત્યુ સરોવરને મળે છે.
૪. હેલમંદ—હિન્દુકુશ પર્વતમાંથી નીકળીને અફઘાનીસ્તાનમાં વહે છે, અને હામુન સરોવરને મળે છે.
૫. આમુદરિયા અથવા ઓક્સસ—હિન્દુકુશ પર્વતમાંથી નીકળીને ઇશિયાઈ તાત્તરીમાં વહે છે અને એરલ સમુદ્રને મળે છે.
૬. સીરદરિયા, જક્સાર્ટીસ અથવા સીહુન—ચીઆનશાન પર્વતમાંથી નીકળીને ઇશિયાઈ તાત્તરીમાં વહે છે, અને એરલ સમુદ્રને મળે છે.
૭. ચારકંદ—હિન્દુકુશ પર્વતમાંથી નીકળીને પૂર્વ તાત્તરીમાં વહે છે, અને લેબનોન સરોવરને મળે છે.
૮. કર—તોરસ પર્વતમાંથી નીકળીને ટ્રાન્સ-કોકેશિયામાં વહે છે, અને કાસ્પિયન સમુદ્રને મળે છે.

૯. યુરલ—યુરલ પર્વતમાંથી નિકળીને સાઇબીરિયાની પશ્ચિમે વહે છે, અને કાસ્પિયન સમુદ્રને મળે છે,
૧૦. ઓળી } આલ્તાઇ પર્વતમાંથી નિકળીને સાઇબીરિયામાં વહે
 ૧૧. યેનીસી } છે, અને ઉત્તર મહાસાગરને મળે છે. આ ત્રણે
 ૧૨. લીના } નદીઓ ઘણી જ મોટી અને ધીમી છે.
૧૩. ઇર્ટિશ—આલ્તાઇ પર્વતમાંથી નીકળી ઓળી નદીને મળે છે.
૧૪. આમુર—આલ્તાઇ પર્વતમાંથી નિકળીને મંગોલિયા, મન્યુ-રિયા અને સાઇબીરિયામાં વહે છે, અને આમુરના અખાતને મળે છે.
૧૫. પેઇહો—ચીન દેશમાં વહે છે, અને પીળા સમુદ્રને મળે છે, ચીનની રાજધાનીનું પેકીંગ શહેર આ નદી ઉપર આવેલું છે.
૧૬. હોએન્ગો } ટીબેટમાંથી નીકળી ચીન દેશમાં વહે છે, અને
 ૧૭. યાંગ્સેકયાંગ } પાસિફિક મહાસાગરને મળે છે.
૧૮. સીકયાંગ—(ચીનમાંની) આ નદી તેના મુખ આગળ કન્તાન નદીને નામે ઓળખાય છે.
૧૯. કન્તાન—ચીન દેશમાં વહે છે, અને ચીનાઇ સમુદ્રને મળે છે.
૨૦. મીકોંગ અથવા કાર્મોડિયા—ટીબેટમાંથી નીકળી બ્રહ્મદેશ, સીયામ, કાર્મોડિયા અને કોચીન ચીનમાં વહી, ચીનાઇ સમુદ્રને મળે છે.

૨૧. મીનામ—સીયામ પ્રાંતમાં વહે છે, અને સિયામના અખાત-
ને મળે છે.

૨૨. સાલ્વીન } બ્રહ્મદેશમાં વહે છે, અને માર્ટાબાનના અખાતને
૨૩. ઇરાવતી } મળે છે.

૨૪. બ્રહ્મપુત્રા

૨૫. ગંગા અથવા ગે-જુસ

૨૬. મહા નદી

૨૭. ગોદાવરી

૨૮. કૃષ્ણા

૨૯. કાવેરી

હિન્દુસ્તાનમાં વહે છે, અને
બંગાળના અખાતને મળે છે.

૩૦. સિંધુ—હિન્દુસ્તાનમાં વહે છે, અને અરબી સમુદ્રને મળે છે.

૩૧. સાબરમતી

૩૨. મહી

૩૩. નર્મદા

૩૪. તાપી

હિન્દુસ્તાનમાં વહે છે, અને ખંભાતના
અખાતને મળે છે.

પ્રકરણ ૮ મું

એશિયાનાં શહેરો

૧. એશિયાઈ તુર્કસ્તાન

૧. રમના—એ એશિયાઈ તુર્કસ્તાનની રાજ્યધાની છે અને એશિયા માઈનોરનું મુખ્ય શહેર છે. એ એશિયાના યુરોપ સાથેના વેપારનું મુખ્ય મથક છે. અહીંનું રેશમ અને સુકંકો મેવો વખણાય છે.
૨. અર્જંટમ—એ આર્મીનિયાનું મુખ્ય શહેર અને વેપારનું મથક છે.
૩. ટ્રેબિઝેન્ડ—એ કાળા સમુદ્ર ઉપર મોટું બંદર છે.
૪. બગદાદ—એ કુર્દસ્તાનનું મુખ્ય શહેર છે, અને એ તાઈગ્રીસ નદી ઉપર આવેલું છે. એમાં આગળ મુસલમાન ધર્મના ખલીફાની ગાદી હતી. એ વેપારનું મથક છે. આની દક્ષિણે એશિયાના પ્રાચીન મહારાજ્યની રાજ્યધાની બાબિલોનનાં બંદરો આવેલાં છે.
૫. બસરા—એ વેપારનું મુખ્ય બંદર છે. એ યુફ્રેતિસ નદીને કાંઠે આવેલું છે. એમાં ખજૂરનાં પુષ્કળ ઝાડ થાય છે.
૬. મોસલ—એ તાઈગ્રીસ નદી ઉપર આવેલું છે. અસલના વખતનું પ્રખ્યાત ‘નીનેવો’ શહેર આ શહેરની નજીક હતું. આ શહેરની પડોશમાં ઘાસનેલના કુવા છે. એ વેપારનું એક મુખ્ય મથક છે.

૭. કરબલા—એ બગદાદના નૈઋત્ય ખુણામાં આવેલું છે. અહીં પાક હજરત મહમ્મદ પેગમ્બર સાહેબના દૌહિત્ર ઇમામ હુસૈન સાહેબની કબર છે.
૮. હીલા—એ યુફ્રેતિસ નદી ઉપર આવેલું છે. અસલના વખતનું પ્રખ્યાત ‘બાબીલન’ શહેર આ જગ્યાએ હતું.
૯. દમાસ્કસ—એ સીરિયાનું મુખ્ય શહેર છે. એ શહેર હાલ દુનિયામાં સર્વથી જૂનું ગણાય છે. અહીં તરવાર બને છે, જે હજીએ વખણાય છે.
૧૦. અલેક્ષો (હલેખ)—એ સીરિયાનું વેપારનું મુખ્ય મથક છે. જ્યારે પ્રાચીન કાળમાં યુરોપ ખંડ સાથે દરીયાઈ વેપાર ચાલતો ન હતો ત્યારે યુરોપ-એશિયાના વેપારનો એ જમીન-માર્ગ મુખ્ય હતો.
૧૧. જેરૂસલમ—એ પાલેસ્ટાઈનમાં ચાહુદી અને ખ્રીસ્તી ધર્મનું પવિત્ર શહેર છે. અહીં ખ્રીસ્તી ધર્મના પેગમ્બર ઇસુ ખ્રીસ્તને વધસ્થંભે જળ્યા હતા.
૧૨. બક્રા—એ જેરૂસલમનું બંદર છે.
૧૩. સીડન } આ પ્રાચીન કાળનાં મોટાં વેપારનાં મથક હતાં.
૧૪ ટાયર } પ્રથમ કાચ અહીં બન્યો હતો.
૧૫. બેથલહેમ—એ જુડાસ કાઇસ્ટની જન્મભૂમિ છે. એ જેરૂસલમની દક્ષિણે ૬ માઇલપર આવેલું છે.

૨. અરબસ્તાન

૧. મક્કા—એ અરબસ્તાનની રાજધાની છે. એ ઇસ્લામ ધર્મના હજરત મહમ્મદ પેગમ્બર સાહેબની જન્મભૂમિ અને મુસલમાનોનું પવિત્ર શહેર છે. હુનિયાના દૂર દૂર દેશોમાંથી મુસલમાનો અહીં હજ કરવાને આવે છે.
૨. જેડા—એ રાતા સમુદ્રમાં મક્કાનું બંદર છે.
૩. મદીના—એ મક્કાની ઉત્તરે આવેલું છે. એ શહેરમાં હજરત મહમ્મદ પેગમ્બર સાહેબની કબર છે. એ શહેર પવિત્ર ગણાય છે. હાજીઓ આ શહેરની યાત્રાએ આવે છે.
૪. સેના—એ યમનની રાજધાનીનું શહેર છે. આખા દેશમાં આ જ સુંદર શહેર છે.
૫. મોખા—એ રાતા સમુદ્ર ઉપર બાબલ માંડબની સામુદ્ર-ધુનીની ઉત્તરે કિલ્લાકોટવાળું બંદર છે. અહીંના બુંદનો વેપાર સારો ચાલે છે.
૬. મસ્કત—એ વેપારનું મુખ્ય મથક છે. એ એમાનના સુલતાન ઇમામની રાજધાની છે. અહીંનાં દાડમ ઘણાં જ વખણાય છે. એ અરબસ્તાનમાં સૌથી વિશેષ મોટું શહેર ગણાય છે.
૭. રિઆડ—એનજદ પ્રાંતની રાજધાની છે. અહીંના હાકેમ ઘોડા ઉછેરવામાં નામીયો ગણાય છે.

૮. એડન—એ અંગ્રેજ સરકારના તાબાનું શહેર છે. અહીં મુંબઈના નામદાર ગવર્નરની હકુમત ચાલે છે. મુંબઈથી યુરોપ જતી સ્ટીમરો અહીં નાંગરે છે એ ઘણું જ સાફ બંદર છે. એ વેપાર માટે એક અગત્યનું મથક છે.

૩. પર્શિયા અથવા ઈરાન

૧. તેહરાન—એ ઈરાનની રાજધાની છે, અને શેતરંજી માટે વિખ્યાત છે.
૨. તેશ્રીઝ—એ વાયવ્ય ખુણામાં આવેલું છે, અને વેપારનું મથક છે.
૩. ઇસ્ફહાન—એ ઈરાનના જૂના રાજ્યની રાજધાની છે.
૪. શીરાજ—અહીં પ્રખ્યાત કવિ હાફીઝ અને સાદીની કબરો આવેલી છે. અહીંનો દારૂ પ્રસિદ્ધ છે.
૫. યજ્ઞદ—એ જરથોસ્તીઓનું મુખ્ય શહેર છે.
૬. કેરમાન.
૭. મશહ—એ નગર તાર્તરી અને (અફઘાનીસ્તાનના) હેરાતનું વેપારનું મથક છે.
૮. આઘાબાદ—એ બંદર છે.
૯. બુશાયર—એ હિન્દુસ્તાન સાથેના વેપારનું, ઈરાની અખાતનું બંદર છે.
૧૦. આબાસ બંદર. ૧૧. નિશાપુર.

૪. બલુચિસ્તાન

૧. ખીલાત—એ બલુચિસ્તાનની રાજધાની છે. એમાં મોટા સરદાર ખાન ઉનાળામાં રહે છે.
૨. કવેટા—અહીં અંગ્રેજ લશ્કરની મોટી છાવણી રહે છે અને સરહદ ઉપર લુંટફાટ કરતા તાયફાવાળાઓને કબજામાં રાખે છે. એ બોલન ઘાટને મથાળે છે.
૩. ગંડાવા—એ સિંધુની ખીણમાં આવેલું છે. અહીં ખાન શિયાળામાં રહે છે.

૫. અફઘાનીસ્તાન

૧. કાબુલ—એ અફઘાનીસ્તાનની રાજધાની છે. એ કાબુલ નદી ઉપર આવેલું છે. અહીંનો રાજા અમીર કહેવાય છે તે તે સ્વતંત્ર છે.
૨. હેરાત—એ વાયવ્ય ખુણામાં આવેલા એક અગત્યના કરખાનું મથક છે. ઇરાન આદિ દેશોનો વેપાર આ મથક દ્વારા ચાલે છે.
૩. કંદહાર—એ કોટબંધ પ્રખ્યાત શહેર છે.
૪. ગિજની—એ અસલના રાજ્યની રાજધાની છે. હિન્દ ઉપર ખાર સ્વારી કરનાર મહુમદ ગજનવીની તે રાજધાની હતી.

૫. જલાલાબાદ—એ કાબુલ નદી ઉપર આવેલું શહેર છે. અફઘાન વિગ્રહમાં સર રોબર્ટ સાહેબ અહીં અંગ્રેજોનો બચાવ બહુ જ સારી રીતે કર્યો હતો. એ કિલ્લાકોટવાળું અગત્યનું લશ્કરી મથક છે.

૬. બદખ્શ—એ પારસીઓના મૂળ ધર્મગુરૂ મહાત્મા જરથોસ્તર્ના જન્મભૂમિ છે. હાલ એ ખંડેર છે.

૬. તાર્તરી

૧. પશ્ચિમ તાર્તરી

૧. બોખારા—એ તાર્તરીનો રાજધાની છે. એ મુસલમાની વિદ્યા માટે પ્રખ્યાત છે.

૨. ખીવા—એ વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

૨. પૂર્વ તાર્તરી

૧. ચારકન્ડ—એ પૂર્વ તાર્તરીનું મુખ્ય શહેર છે. એ ચારકન્ડ નદી ઉપર આવેલું છે.

૨. કાશગર—એ ચાકુબ બેગની રાજધાની છે.

૩. ખોતાન.

૭. હિન્દુસ્તાન

(હિન્દુસ્તાનનાં શહેરો વિષે જુઓ પ્રકરણ ૫ મું.)

૮. સીલોન

(સીલોનનાં શહેરો માટે જુઓ પાનું ૧૦૬)

૯. ઇન્ડિયન ચાઇના અથવા હિન્દી ચીન

૧. બાંગકોક—એ સિયામના સ્વતંત્ર રાજ્યની રાજધાની છે, અને મીનામ નદી ઉપર આવેલું છે.
૨. યુથીઆ—એ બાંગકોકની ઉત્તરે આવેલું છે; એ અગાઉના રાજ્યની રાજધાનીનું શહેર હતું.
૩. જુએ—એ આ નામના પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર અને રાજધાની છે.
૪. સાઇબેન—એ લોઅર કોચીન ચાઇનાનું મુખ્ય શહેર છે. એ ફ્રાંસને તાબે છે.
૫. નીસુપેન—એ કામ્બોડિયાની રાજધાની છે.
૬. સુડાંગ—એ ફ્રાન્સના તાબાના રાજના કામ્બોડિયા પ્રાંતની રાજધાની છે.
૭. હોનાઈ—એ ફ્રાન્સના તાબાના રાજના ટોડીંગ પ્રાંતની રાજધાની છે.

૮. સર્ગાપુર—એ મલાકકાની સામુદ્રધુની ઉપર આવેલું છે. એ સ્ટેટ્સસેટલમેન્ટની રાજધાની છે, અને અગત્યનું શહેર છે.
૯. પીનાંગ—એ મલાકકાના ટાપુનું બંદર છે.
૧૦. મલાક્કા—એ કચ્છ લોકોનું જનું વેપારનું બંદર છે. એ હાલ અંગ્રેજોના હાથમાં છે.
૧૧. જ્યોર્જ ટાઉન—એ પીનાંગ ટાપુનું મુખ્ય શહેર છે.
૧૨. વેલેસ્લી—એ મલાયામાં અંગ્રેજોનું સંસ્થાન છે.
૧૩. પેરા—એ મલાયાનાં દેશી રાજ્યોનું મુખ્ય શહેર છે.

૧૦. ચીનાઈ સામ્રાજ્ય

૧. પેકિન—એ ચીન દેશની રાજધાની છે, અને પેઇહો નદી ઉપર આવેલું છે.
૨. ટીએત્સીન—એ પેકીનનું બંદર છે.
૩. હંકાઉ.
૪. નાનકીન—એ યાંગસેક્યાંગ નદી ઉપર આવેલું છે. એમાં હુન્નરનાં ઘણાં કારખાનાં છે.
૫. શાંગહાઈ
૬. ફેન્ટોન
૭. કુચૌ

}—પરદેશ ભેટના વેપારનાં મુખ્ય શહેર.

૮. હોંગકોંગ—એ અંગ્રેજીના તાબે છે. કંતાન નદીના મુખ આગળ છે.
૯. વિક્ટોરીઆ—એ હોંગકોંગ ટાપુનું મુખ્ય શહેર છે.
૧૦. કંતાન—એ અંગ્રેજીના તાબાનું મુખ્ય બંદર છે.
૧૧. મકકાઉ—એ દક્ષિણ કીનારે પોર્ચુગીઝને તાબે છે.
- ૧૨ પોર્ટ આર્થર—એ મંચુરીઆમાં આવેલું છે. એ રૂશિયા અને જાપાન વિગ્રહમાં યુદ્ધનું મુખ્ય સ્થળ હતું. હાલ એ જાપાનને તાબે છે.
૧૩. ઉર્ગા—એ મંગોલિયામાં મુખ્ય શહેર છે.
૧૪. મકદન—એ મંચુરિયાની રાજધાની છે.
૧૫. મૈમશિન—એ મંગોલિયાનું ચીનાઈ સરહદ ઉપરનું શહેર છે.

ટીબેટ

૧. લાસા—એ ટીબેટનું મુખ્ય શહેર છે. એ બૌદ્ધ ધર્મનું પવિત્ર ધામ છે. એમાં મુખ્ય આચાર્ય લામા રહે છે.

૧૧. જાપાન (કોરિયા સહિત)

૧. યાહુ અથવા ટોકિયો—એ જાપાનની રાજધાની છે. એ નીકિત બેટમાં આવેલું છે.

૨. થોકોહામા ૩. નાગાસાકી—એ મુખ્ય બંદરો છે
૪. ફીઓટો—એ જૂની રાજધાની છે.
૫. ઓસાકા.
૬. સેઓલ—એ રાજધાનીનું નગર છે.

૧૨. એશિયાઈ રૂશિયા

૧. તોગોલસ્ક—એ સાઇબીરિયાના પશ્ચિમ ભાગનું મુખ્ય શહેર છે.
૨. ઇર્કુતસ્ક—એ પૂર્વ ભાગનું મુખ્ય શહેર છે.
૩. કેરોમ્સ્ક—એ પશ્ચિમ ભાગનું મથક છે.
૪. વ્લેડીવો સ્ટોક—એ પાસિફિક મહાસાગરનું નૌકાબળનું મથક છે.
૫. કિયાખ્તા.
૬. પેટ્રોપોલોસ્ક—એ કામચ્ચાટકાનું મુખ્ય શહેર છે.
૭. તિફલિસ—એ ટ્રાન્સ કોકેશિયાનું મુખ્ય શહેર છે. એ વેપારને માટે પ્રખ્યાત છે.
૮. તાશકન્દ—એ રૂશિયાઈ તાત્તરીનું મુખ્ય શહેર છે.
૯. ખોકન્દ—એ વેપારનું મથક છે. એ હિન્દુસ્થાનના પહેલા મોગલ બાદશાહ બાબરની જન્મભૂમિ છે.
૧૦. સમરકન્દ—એ તૈમુરની રાજધાની હતી. એમાં તૈમુરની કબર છે.

૧૧. મર્વ—એનાં જૂનાં ખંડેરો હયાત છે.
 ૧૨. બોખારા—એ પશ્ચિમ તુર્કસ્તાનનું મુખ્ય શહેર છે.
 ૧૩. બાકુ—અહીં ઘાસલેટનો મોટો વેપાર છે. એની પાસે ૭૦૦
 ગ્યાસતેલના કુવા છે.
 ૧૪. બાકુમ—એ કાળા સમુદ્ર ઉપર બંદર છે. અહીંથી બાકુનું
 ઘાસતેલ પરદેશ જાય છે.

પ્રકરણ ૯ મું

નદીઓ અને તે ઉપર આવેલાં મુખ્ય શહેરો

૧. ધરાવતી માન્ડલે; અમરપુર; આવા; પ્રોમ;
 બેસીન; રંગુન.
 ૨. બ્રહ્મપુત્રા નદી લાસા; ગૌહત્તી.
 ૩. ગંગા નદી ... હરદ્વાર; મીરત; અલીગઢ; કાનપુર;
 મીરજાપૂર; બનારસ; બક્સર; ગાજીપૂર;
 પટણા; મુર્શિદાબાદ; મોંઘીર; હુગલી
 અને કલકત્તા.
 જમના નદી ... દીલ્હી; આમ્રા; મથુરા; કાલ્પી.
 ગંગા અને જમના ના સંગમ ઉપર ... અલ્હાબાદ.
 ગોમતી નદી લખનૌ.
 ઘોઘરા નદી અયોધ્યા; ફૈજાબાદ.

૪. મહા નદીજગન્નાથ; કટક; સંખલપુર.
૫. પનાર નદી નેલોર.
૬. પલાર નદીઆર્કટ; વેલોર.
૭. દક્ષિણ પનાર નદી... કડાલોર.
૮. ગોદાવરી	...	નાશક; પૈઠણ; રાજમહેન્દ્રી.
૯. કાવેરી નદી મ્હૈસૂર; શ્રીરંગાપટમ; ટ્રીચીનોપોલી; તંજવર.
૧૦. કૃષ્ણા મચ્છલીપટ્ટણ.
૧૧. સિન્ધુ નદી	હૈ અથવા લાડક; અટક; સકકર; હાલા; હૈદ્રાબાદ; કોત્રી; દેરાગાઝીખાન; મિથન- કોટ; કરાંચી; લારખાના.	
કાબુલ નદી	...	કાબુલ; જલાલાબાદ; પેશાવર.
જેલમ નદી શ્રીનગર; જેલમ.
ચીનાબ નદી મુલતાન; ગુજરાત.
રાવી નદી લાહોર.
સતલજ નદી સીમલા; લુધિયાના, જલંદર, સોપ્રાઓન; ફીરોજપુર; લાવલપુર.
૧૨. સાબરમતી નદી અમદાવાદ.
૧૩. મહી નદી ખંભાત
૧૪. નર્મદા નદી ભરૂચ; જામલપુર.

૧૫. તાપી નદી	બુરાનપુર; સુરત.
૧૬. યુફ્રેટીસ નદી બસરા; હિલા.
૧૭. તામ્રગ્રીસ નદીઅગદાદ; મોસલ.
૧૮ શેત-એલ-અરબ બસરા.
૧૯. જોરડન જેરુસલમ.
૨૦. હેલમંદ નદી કંદહાર.
૨૧. સીરદરિયાનાશકંદ; ખોકંદ.
૨૨. યારકંદ નદીયારકંદ; ખોવાન.
૨૩. કર નદી તિક્કલિસ.
૨૪ ચુરલ નદી એરેનબર્ગ.
૨૫. એબી નદી તોમ્સ્ક.
૨૬. ઇર્ટીસ નદી તોબોલસ્ક; એમ્સ્ક.
૨૭. ચેનીસી નદી ઇર્કુતસ્ક.
૨૮. પેઇલો નદી પેકીંગ.
૨૯. યાંગસેકયાંગ નદી નાનકીંગ.
૩૦ કંતાન નદી કંતાન.
૩૧. મીનામ નદી બાંગકોક.

વ્યાકરણ

(ગુજરાતી વ્યાકરણ કરતાં ધ્યાનમાં રાખવા જોગ નિયમો.
તેની સાથે પદચ્છેદના થોડા નમુના.)

ગુજરાતી ગ્રીન્ન તથા ચોથા ધોરણ માટે

—:૦:—

રચનાર

હોરમસજી ખ. ધાખર

મુંબાઈ, કોટની મ્યુનિસિપાલ ગુજરાતી સ્કૂલ
(નાં ૧ લા) ના માણ હેડ માસ્તર

સુધારનાર

અંબાલાલ યુ. જાની, બી. એ.,

“ગુજરાતી”ના સહતંત્રી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—

એન. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની,

પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, કાલબાદેવી રોડ, મુંબાઈ.

૧૬ મી અવૃત્તિ

૧૯૩૦

૩. ૦-૪-૦

બાળકો માટે પુસ્તકો

રૂ. એમ.

પરીઓનો પ્રદેશ (સચિત્ર વાર્તા)	... ૨-૦
બાકુલ ૦-૬
બીરબલનો બાનુ ૦-૮
મુરબરાજ (ટોલસ્ટોય) ૦-૮
પ્રાચીનકર મહિતજીના પરાક્રમો (સચિત્ર) ૨૦	
લીલમ અને શુધિષ્ઠિર ૦-૪
બાળલિહાર ૦-૨૨
બચ બાજરંગ ૦-૬
બામારી વાર્તાઓ ૧, ૨, ૩, આદિ ...	૨-૦
બાકુલ હાર ૦-૪
બારકીપુરી ૦-૪
સોનાકુમારી ૦-૪
તોફાની ટીપુકો ૦-૬
બાલ વિનોદ (સચિત્ર વાર્તા) ...	૨-૦

બાળકો અને બાળાઓમાં હિંમતી કરવા માટે

અનુપમ છે.

એમ. એમ. ત્રિપાઠી એન્ડ કંપની

કાલ્યાણેલી રોડ, મુંબઈ નં. ૨

